

กลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมทำยรถไทยและภาพสะท้อนสังคมไทยและเงินจากรรณกรรมทำยรถ

ZHAO LIANGJUN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

กลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมทำยรถไทยและภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมทำยรถ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

STRATEGIES FOR USING LANGUAGE IN THAI LITERATURE BUMPER STICKERS AND
REFLECTIONS ON THAI AND CHINA SOCIETY FROM LITERARY BUMPER STICKERS

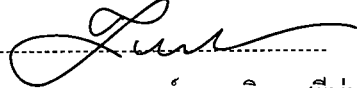

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF ARTS
IN THAI
FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES
BURAPHA UNIVERSITY
2024
COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ZHAO LIANGJUN ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

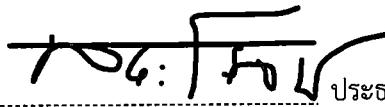
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจิตา ศรีฟุ่ม)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

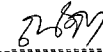
ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สหะโรจน์ กิตติมหา
เจริญ)

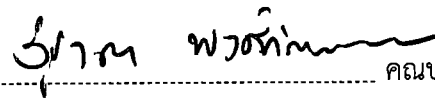
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจิตา ศรีฟุ่ม)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐา คำชู)

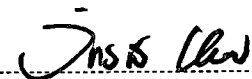

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา พงศ์กิตติวิบูลย์)

วันที่.....เดือน..... - 5 ก.ค. 2567 พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ้งเอี่ยม)

วันที่ 11 เดือน ๑-๑. พ.ศ. 2567

62920186: สาขาวิชา: ภาษาไทย; ศศ.ม. (ภาษาไทย)

คำสำคัญ: วรรณกรรมทำยรถ, กลวิธีการใช้ภาษา, เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคม

ZHAO LIANGJUN : กลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมทำยรถไทยและภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมทำยรถ. (STRATEGIES FOR USING LANGUAGE IN THAI LITERATURE BUMPER STICKERS AND REFLECTIONS ON THAI AND CHINA SOCIETY FROM LITERARY BUMPER STICKERS) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ขจิตา ศรีฟุ่ม ปี พ.ศ. 2567.

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "กลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมทำยรถไทยและภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมทำยรถ" มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษากลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทย และเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทยและประเทศจีน โดยศึกษาข้อความจากวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทยจำนวน 203 ข้อความ และประเทศจีนจำนวน 205 ข้อความ

ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมทำยรถไทย พบการใช้คำ 10 ชนิด ได้แก่ คำที่มีความหมายโดยตรง 41 ข้อความ คำที่มีความหมายโดยนัย 31 ข้อความ คำที่ไม่สุภาพ 21 ข้อความ คำที่เป็นชื่อสถานที่ 20 ข้อความ คำที่เป็นชื่อบุคคล 19 ข้อความ คำมีศักดิ์ 5 ข้อความ คำนามธรรม 5 ข้อความ คำสแลงหรือคำคะนอง 3 ข้อความ คำภาษาถิ่น 3 ข้อความและคำภาษาต่างประเทศ 2 ข้อความ การใช้สำนวน 1 ชนิด ได้แก่ สำนวนใช้เพื่อสั่งสอน หรือเตือนสติ 13 ข้อความ การใช้ภาพพจน์ 5 ชนิด ได้แก่ การใช้นามนัย 29 ข้อความ การใช้อุปลักษณ์ 5 ข้อความ การใช้สัญลักษณ์ 3 ข้อความ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ 2 ข้อความและการใช้ปฏิพจน์ 1 ข้อความ

การเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมทำยรถพบว่าการเสนอภาพสะท้อนสังคมทั้งหมด 6 ประเด็น ได้แก่ 1. ด้านครอบครัว ไทยพบจำนวน 28 ข้อความ จีนพบ 7 ข้อความ 2. ด้านการศึกษา ไทยพบจำนวน 33 ข้อความ จีนพบ 168 ข้อความ 3.ด้านการเมืองการปกครอง ไทยพบจำนวน 2 ข้อความ จีนพบ 6 ข้อความ 4. ด้านความเชื่อและศาสนา ไทยพบจำนวน 55 ข้อความ จีนพบ 4 ข้อความ 5. ด้านภาษาถิ่น ไทยพบจำนวน 2 ข้อความ จีนพบ 1 ข้อความ 6. ด้านอื่น ๆ ไทยพบจำนวน 83 ข้อความและจีนพบ 19 ข้อความ

62920186: MAJOR: THAI; M.A. (THAI)

KEYWORDS: BUMPER STICKERS, STRATEGIES FOR USING LANGUAGE, COMPARING
SOCIAL REFLECTIONS

ZHAO LIANGJUN : STRATEGIES FOR USING LANGUAGE IN THAI LITERATURE
BUMPER STICKERS AND REFLECTIONS ON THAI AND CHINA SOCIETY FROM LITERARY
BUMPER STICKERS. ADVISORY COMMITTEE: KHAJITA SRIPOOM, 2024.

The thesis, titled " Strategies for using language in Thai literature bumper stickers and reflections on Thai and China society from literary bumper stickers " aims to study the strategies of language use in writing Thai bumper stickers and compare social reflections from Thai and Chinese bumper stickers. By studying Bumper Stickers 203 statements from Thailand and 205 statements from China.

The results of the study found that strategies for using language in Thai bumper stickers, a total of 203 statements, Using 10 types of words: words with direct meaning, 41 statements, words with implied meanings, 31 statements, impolite words, 21 statements, words that are names of places, 20 statements, words that are personal names, 19 statements, honorific words, 5 statements, abstract nouns, 5 statements, slang words or colloquial expressions, 3 statements, regional dialect words, 3 statements, and foreign language words, 2 statements. There is 1 types of idioms used: Warning or instructive idioms used to teach or remind people. The 5 types for Figure of speech used: the use of metonymy in 29 statements, the use of synecdoche in 5 statements, the use of metaphor in 3 statements, the use of symbol in 2 statements, and the use of rhetorical question 1 statement.

Comparison of reflections of Thai and Chinese society from bumper stickers, it was found that there was A total of 6 social issues are reflected: 1. Family aspect: Thailand found 28 statements, China found 7 statements. 2. Educational aspect: Thailand found 33 statements, China found 168 statements. 3. Politics and government: Thailand found 2 statements, China found 6 statements. 4. Regarding beliefs and religion, Thai found 55 statements, China found 4 statements. 5.

Regarding local languages, Thai found 2 statements, China found 1 statement. 6. In other areas, Thailand found 83 statements, and China found 19 statements.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และเมตตาจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอยกย่องไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขจิตา ศรีพุ่ม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ความรู้ ความคิดอันมีคุณค่าและมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย ตลอดจนคำแนะนำ และตรวจแก้ไขงานวิจัยจนสำเร็จ สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สหะโรจน์ กิตติมหาเจริญ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐา คำชู กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาตรวจแก้ไข และเสนอแนะความรู้อันมีคุณค่าจนวิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกพร ศรีญาณลักษณ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และช่วยเหลือด้านการแปลความหมายของวรรณกรรมท้ายรถจีน อันมีประโยชน์อย่างมากต่อการทำวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทยที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ให้กำลังใจ รวมทั้งแนวทางในการดำเนินชีวิตแก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาภาษาไทยที่ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ขอกราบขอบพระคุณ บิดามารดาที่สนับสนุนการศึกษา ให้โอกาสและอบรมเลี้ยงดูลูกมาด้วยความรัก ความเมตตา และขอบคุณญาติพี่น้องทุกคนที่เป็นกำลังใจให้กันเสมอมา

ขอขอบพระคุณ เพื่อนพี่ซ เพื่อนสิงโตและเพื่อนน้ำชา ที่ให้คำปรึกษาและให้ความอนุเคราะห์ในเรื่องต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์อยู่เสมอ จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ สำเร็จลุล่วงไปได้ อย่างราบรื่น

ZHAO LIANGJUN

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
วิธีการดำเนินการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมทำยรถ	7
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกลวิธีการใช้ภาษา	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคม	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3 กลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทย	21
3.1 การใช้คำ ในการวิจัยพบ การใช้คำ 10 ชนิด ได้แก่.....	21
3.2 การใช้สำนวน.....	43
3.3. การใช้ภาพพจน์	46

บทที่ 4 การเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมทำยรถ	57
4.1 เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านครอบครัว	57
4.2 เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านการศึกษา	64
4.3 เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านการเมืองการปกครอง	79
4.4 เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านความเชื่อและศาสนา	85
4.5 เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านภาษาถิ่น	91
4.6 เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านอื่น ๆ	94
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	104
สรุปผลการวิจัย	104
อภิปรายผล	108
ข้อเสนอแนะ	111
บรรณานุกรม	112
ประวัติย่อของผู้วิจัย	115

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3-1 คำที่มีความหมายโดยตรง	21
ตารางที่ 3-2 คำที่เป็นชื่อสถานที่	25
ตารางที่ 3-3 คำที่ไม่สุภาพ	28
ตารางที่ 3-4 คำที่เป็นชื่อบุคคล	30
ตารางที่ 3-5 คำที่มีความหมายโดยนัย.....	33
ตารางที่ 3-6 คำมีศักดิ์.....	36
ตารางที่ 3-7 คำนามธรรม	38
ตารางที่ 3-8 คำสแลงหรือคำคะนอง	40
ตารางที่ 3-9 คำภาษาถิ่น.....	41
ตารางที่ 3-10 คำภาษาต่างประเทศ	42
ตารางที่ 3-11 สำนวนใช้เพื่อล้อเลียน หรือเตือนสติ.....	44
ตารางที่ 3-12 การใช้นามนัย.....	46
ตารางที่ 3-13 การใช้อุปลักษณ์	49
ตารางที่ 3-14 การใช้สัญลักษณ์.....	51
ตารางที่ 3-15 การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์.....	53
ตารางที่ 3-16 การใช้ปฏิพจน์.....	54
ตารางที่ 4-1 ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถไทยด้านครอบครัว.....	58
ตารางที่ 4-2 ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถจีนด้านครอบครัว	62
ตารางที่ 4-3 ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถไทยด้านการศึกษา	65
ตารางที่ 4-4 ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถจีนด้านการศึกษา.....	68
ตารางที่ 4-5 ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถไทยด้านการเมืองการปกครอง	81
ตารางที่ 4-6 ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถจีนด้านการเมืองการปกครอง	82
ตารางที่ 4-7 ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยด้านความเชื่อและศาสนา.....	86
ตารางที่ 4-8 ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถจีนด้านความเชื่อและศาสนา	90
ตารางที่ 4-9 ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยด้านภาษาถิ่น	92
ตารางที่ 4-10 ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถจีนด้านภาษาถิ่น.....	93
ตารางที่ 4-11 ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยด้านอื่น ๆ	95

ตารางที่ 4-12 ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถจินด้านอื่น ๆ.....	98
--	----

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สติกเกอร์รถ หรือวรรณกรรมท้ายรถมีประโยชน์หลายด้าน นอกจากสร้างความสวยงาม และการแสดงออกถึงบุคลิกภาพของผู้ขับขี่แล้ว ยังสามารถปกป้องสีรถและปกป้องรอยขีดข่วนได้อีกด้วย หากรถยนต์มีรอยขีดข่วนเล็กน้อยซึ่งส่งผลต่อลักษณะภายนอก วรรณกรรมท้ายรถเป็นทางเลือกที่ดีในการแก้ไขปัญหานี้ นอกจากนี้ หากวรรณกรรมท้ายรถทำจากวัสดุสะท้อนแสงจะช่วยเพิ่มความปลอดภัยในการขับขี่ในเวลากลางคืนได้

ปัจจุบันมีวิธีการแต่งรถยนต์มากมายให้เลือกใช้ และการติววรรณกรรมท้ายรถเป็นหนึ่งในวิธีที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ วรรณกรรมท้ายรถมีหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นคำคมที่น่าสนใจ สนุกสนาน และสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังมีราคาถูกและมีความสวยงาม สามารถเปลี่ยนลวดลายได้ง่าย

ภาษาที่ปรากฏอยู่ตามวรรณกรรมท้ายรถบรรทุก รถสองแถวเล็ก หรือรถยนต์ส่วนบุคคล มักเป็นคำคมสำนวนใหม่ที่เรียกว่า วรรณกรรมท้ายรถ คำเหล่านี้มีความงดงาม มีสัมผัสคล้องจองกัน และเป็นการสร้างสรรค์โดยใช้ภาษาที่เป็นเครื่องมือในการหาความสำราญโดยไม่ต้องลงทุน ผู้คนยุคปัจจุบันใช้วรรณกรรมท้ายรถเพื่อคลายเครียดและเพิ่มความสนุกสนานให้กับการเดินทาง

วรรณกรรมที่ติดอยู่ท้ายรถมีความน่าสนใจตรงที่นำเอาภาษามาใช้เพื่อการสื่อสารโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างความน่าสนใจบางอย่างหรือสร้างเอกลักษณ์บางอย่างหรือต้องการที่จะสื่อความคิด อารมณ์ ความรู้สึกบางอย่างออกมา แสดงถึงภูมิปัญญาอันน่าสนใจของมนุษย์ ดังที่ ฉัตรชัย ใจแสน (2555) ได้กล่าวไว้ว่าภาษาแสดงภูมิปัญญาอันยอดของมนุษย์ นอกจากภาษาจะทำให้พัฒนาความคิดและพัฒนาชีวิตและความเป็นอยู่แล้ว ยังสามารถพัฒนาความคิด จิตใจ คุณธรรม ความเชื่อ ศิลปะได้ด้วย

วรรณกรรมเป็นผลงานชนิดหนึ่งที่ประกอบอยู่ในภาษา ซึ่งเกิดจากการคิดและจินตนาการ แล้วเรียบเรียงนำมาบอกเล่า บันทึก ขับร้อง หรือสื่อออกมาด้วยกลวิธีต่าง ๆ วรรณกรรมเป็นผลงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารเรื่องราวให้เข้าใจระหว่างมนุษย์ มุจิตา แซ่ซ่ง (2552) กล่าวว่าวรรณกรรมคือ ภาษาศิลป์ที่สร้างจินตนาการให้อารมณ์ ให้ความรู้ และความเพลิดเพลิน ซึ่งปัจจุบันวรรณกรรมมุ่งเน้นที่ความรู้และความเพลิดเพลินของผู้อ่าน ส่วนภาษาศิลป์นั้นจะเป็นแบบใดก็ได้

วรรณกรรมท้ายรถแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของมนุษย์ได้ดี อย่างที่ Guo heyi (2555) ที่กล่าวว่า สติกเกอร์รถยนต์เป็นวรรณกรรมงานเขียนชนิดหนึ่ง วรรณกรรมสติกเกอร์รถเป็นสติก

เกอร์ที่ติดอยู่กับรถยนต์ รถจักรยานยนต์และยานพาหนะอื่น ๆ เพื่อให้รู้ลักษณะที่สวยงาม เป็นเอกลักษณ์แถมยังเปลี่ยนลวดลายได้ไม่ยาก สติกเกอร์รถเปิดตัวครั้งแรกในเกมแข่งรถครั้งแรกของโลก ที่จัดขึ้นในกรุงปารีส เมื่อวันที่ 20 เมษายน ค.ศ.1887 ปรากฏที่ประตูด้านข้างของรถนักแข่งที่จะต้องมีหมายเลขกำกับเพื่อระบุตัวตน นี่คือรูปแบบเริ่มต้นของสติกเกอร์รถ

เอกกมล จิระกุลชา และอดิพล เอื้อจรัสพันธุ์ (2563) ได้กล่าวถึงบทบาทและความสำคัญของสติกเกอร์ท้ายรถในชีวิตประจำวันของกลุ่มคนขับรถรับจ้าง สติกเกอร์เหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการระบายอารมณ์และถ่ายทอดปัญหาที่พบเจอในสังคม แต่ยังสะท้อนถึงสภาพสังคมในช่วงเวลานั้นด้วย สติกเกอร์ท้ายรถในยุคเริ่มต้นมีบทบาทคล้ายกับสมุดจดบันทึก (Diary) ที่ช่วยบันทึกความคิดและความรู้สึกในชีวิตประจำวันของกลุ่มคนขับรถรับจ้าง โดยการแสดงออกในลักษณะที่ยอมรับสภาพเศรษฐกิจและสถานการณ์ทางสังคมที่ต่ำ แต่แสดงถึงความก้าวร้าวหรือต่อต้านต่อสถานะทางสังคมที่ตนได้รับ ทั้งยังเป็นการสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคมและความรู้สึกของผู้ขับขี่ในช่วงเวลานั้น

ในปัจจุบัน การสื่อสารผ่านวรรณกรรมท้ายรถยังคงมีอยู่ แต่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปตามเทคโนโลยีและสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้พบวรรณกรรมท้ายรถ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างวรรณกรรมท้ายรถในประเทศไทย

ตุตรณะครีบ ไม่ใช่แก้มสาว

ข้อความนี้เป็นการเล่นคำและแสดงความตลกที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมการใช้ภาษาที่มีความสนุกสนานและชอบเล่นมุกของคนไทย มีภาพสะท้อนสังคมที่แสดงให้เห็นถึงความช่างเล่นและความสามารถในการนำภาษาไทยมาเล่นคำได้อย่างสร้างสรรค์

ตอนมีชีวิตไม่เคยไปงานใคร ตอนคุณตายใครจะไปงานคุณ...

ข้อความนี้เน้นถึงความสำคัญของการให้ความสนใจและเคารพผู้อื่นในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ แสดงภาพสะท้อนสังคมถึงค่านิยมในการเคารพและให้ความสำคัญกับการร่วมงานกันของคนในสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

ดีใจจัง คั่นหลังก็หลง

ข้อความนี้เป็นการแสดงถึงความสนุกสนานและความสุขเมื่อมีผู้อื่นเดินทางหลงทางไปด้วยกันและมีภาพสะท้อนสังคมเห็นถึงมุมมองที่ยิ้มแย้มแจ่มใสและการหาเรื่องขำขันในสถานการณ์ที่ยากลำบาก

ตัวอย่างวรรณกรรมท้ายรถในประเทศจีน

你知道我喜欢你哪一点吗，我喜欢你离我远一点 (คุณรู้ไหมว่าฉันชอบอะไรของคุณ ฉันชอบให้คุณอยู่ห่างจากฉัน)

ข้อความนี้แสดงถึงความต้องการให้ผู้อื่นรักษาระยะห่างในการขับรถ สะท้อนถึงภาพสะท้อนสังคมด้านความใส่ใจในความปลอดภัยและการรักษาระยะห่างเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ

新手上路，请多关照 (มือใหม่หัดขับ ขอดูแลนิดหนึ่ง)

คำอธิบาย ข้อความนี้บ่งบอกว่าผู้ขับเป็นมือใหม่และต้องการความช่วยเหลือหรือความอดทนจากผู้ใช้ถนนคนอื่น แสดงถึงภาพสะท้อนสังคมที่บอกถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนและการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นในสังคมจีน

心与心近一点，车与车远一点 (ใจกับใจใกล้นิด ๆ รถกับรถห่างออกไป)

ข้อความนี้เน้นถึงความสำคัญของการรักษาระยะห่างระหว่างรถยนต์เพื่อความปลอดภัย สะท้อนถึงความใส่ใจในความปลอดภัยและการมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ใช้งาน

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าวรรณกรรมท้ายรถทั้งไทยและจีนมีการใช้ถ้อยคำที่สะท้อนที่สร้างความบันเทิงและรอยยิ้มให้กับผู้อ่าน และสะท้อนถึงมุมมองและทัศนคติของคนในสังคม ทั้งในเรื่องความรัก การใช้ชีวิต และความสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ ซึ่งน่าสนใจมาก

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าวรรณกรรมท้ายรถในทั้งสองประเทศต่างแสดงถึงลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมและค่านิยมของคนในสังคมนั้น ๆ ในประเทศไทย ข้อความเหล่านี้มักจะเป็นมุขขำขันและการเล่นคำที่สร้างความสนุกสนานและเสียงหัวเราะ ในขณะที่ในประเทศจีน ข้อความเหล่านี้มักจะแสดงถึงความใส่ใจในความปลอดภัยและการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

จากความเป็นมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวรรณกรรมท้ายรถ เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในวรรณกรรมท้ายรถว่าเป็นอย่างไรและสามารถสะท้อนภาพสังคมประเทศจีนและประเทศไทยในด้านต่าง ๆ ได้อย่างไรบ้าง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องกลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมท้ายรถไทยและภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมท้ายรถ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมท้ายรถไทย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมท้ายรถไทยและจีน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบกลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมท้ายรถของประเทศไทย
2. ทำให้ทราบความเหมือนและความแตกต่างของภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมท้ายรถไทยและจีน
3. ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาวัฒนธรรมของไทยกับจีน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้ข้อมูลที่มาจากที่วรรณกรรมท้ายรถไทยและจีน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากรถประเภทรถยนต์ 4 ล้อ 6 ล้อ 10 ล้อและ 12 ล้อเท่านั้น ในการเก็บวรรณกรรมท้ายรถของงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการบันทึก โดยบันทึกภาพลงในแบบบันทึกเก็บข้อมูลจากการลงพื้นที่ภาคสนาม สัมภาษณ์ตามขอบเขตที่กำหนดไว้และบันทึกภาพ โดยการเก็บข้อมูลการสุ่มแบบบังเอิญ การเก็บรวบรวมวรรณกรรมท้ายรถเฉพาะที่จังหวัดชลบุรีในประเทศไทยและเมืองคุนหมิง อำเภอกวนตูมณฑลยูนนานประเทศจีน โดยใช้เวลาเก็บข้อมูล ในเดือนเมษายน-มิถุนายน พ.ศ. 2564 เท่านั้น การเก็บข้อมูลวรรณกรรมท้ายรถไทย สามารถเก็บได้จำนวน 203 ข้อความและวรรณกรรมท้ายรถจีนสามารถเก็บได้จำนวน 205 ข้อความ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษามีขอบเขต ดังนี้

1. การใช้คำ
2. การใช้สำนวน
3. การใช้ภาพพจน์

การวิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมมีขอบเขต ดังนี้

1. ภาพสะท้อนด้านครอบครัว
2. ภาพสะท้อนด้านการศึกษา
3. ภาพสะท้อนด้านการเมืองการปกครอง
4. ภาพสะท้อนด้านความเชื่อและศาสนา
5. ภาพสะท้อนด้านภาษาถิ่น
6. ภาพสะท้อนด้านอื่น ๆ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. เก็บรวบรวมข้อมูลตามขอบเขตที่กำหนดโดยใช้แบบบันทึกวรรณกรรมท้ายรถใน Excel บันทึกภาพและข้อความในตาราง
3. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษา ดังนี้

1. การใช้คำ
2. การใช้สำนวน
3. การใช้ภาพพจน์

ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทยและประเทศจีน โดยประยุกต์แนวคิดภาพสะท้อนสังคมมาจาก ชรินทร์ อินทสุวรรณ์ (2554, หน้า 36-96) ได้กล่าวว่า มนุษย์ได้ใช้วรรณกรรมเป็นเครื่องมือบันทึกเรื่องราวที่ปรากฏในสังคมและวัฒนธรรม มีหลายด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

1. ภาพสะท้อนด้านครอบครัว
2. ภาพสะท้อนด้านการศึกษา
3. ภาพสะท้อนด้านการเมืองการปกครอง
4. ภาพสะท้อนด้านความเชื่อและศาสนา
5. ภาพสะท้อนด้านภาษาถิ่น
6. ภาพสะท้อนด้านอื่น ๆ

4. นำเสนอผลการวิเคราะห์

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ที่ 1 ในบทที่ 3 และประสงค์ที่ 2 ในบทที่ 4 ด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

5. สรุปผลและอภิปรายผลของการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลและอภิปรายผลในบทที่ 5 ด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์

นิยามศัพท์เฉพาะ

วรรณกรรมทำยรถ หมายถึง สติ๊กเกอร์ทำยรถที่รวมทั้งสติ๊กเกอร์ที่เป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มชน เช่น ชื่อวัด หรือสติ๊กเกอร์ที่เป็นข้อความ เช่น คำคม ที่ปรากฏอยู่บนวรรณกรรมทำยรถที่ติดอยู่ตามบริเวณต่าง ๆ ของรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ส่วนบุคคล หรือรถรับจ้างประจำทาง ในงานวิจัยอื่นใช้คำว่า สติ๊กเกอร์ติดรถ แต่ที่นี่ผู้วิจัยใช้คำว่าวรรณกรรมทำยรถ

กลวิธีทางภาษา หมายถึง เป็นการเลือกใช้ถ้อยคำต่าง ๆ ที่แสดงผ่านวรรณกรรมทำยรถ เช่น กลวิธีการใช้คำ ระดับภาษา การใช้สำนวน การใช้ภาพพจน์

ภาพสะท้อนสังคม ในงานวิจัย หมายถึง วรรณกรรมทำยรถสะท้อนถึงปรากฏการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทยและจีนที่สะท้อนผ่านวรรณกรรมทำยรถอาจเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างคนในชั้นสังคมต่าง ๆ โดยการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคนที่มี

ความแตกต่างกันในเรื่องของฐานะสังคม อำนาจ หรือความเป็นไปในชีวิตประจำวัน การแสดงถึงสังคมผ่านวรรณกรรมทำยรลเกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันในสังคม เช่น การเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรม ค่านิยม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาวรรณกรรมทำยรถไทยและจีน เพื่อให้เห็นภาพรวมและเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ตามประเด็นที่กำหนดในงานวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมทำยรถ
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกลวิธีการใช้ภาษา
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคม
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมทำยรถ

วรรณกรรมทำยรถในยุคปัจจุบันมีความหลากหลายและทันสมัยมากขึ้น เนื่องจากความก้าวหน้าในเทคโนโลยีและการสื่อสารทำให้ผู้คนสามารถเผยแพร่ข้อความได้ง่ายขึ้น ซึ่งส่งผลให้วรรณกรรมทำยรถมีการปรับตัวให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายของตน หนึ่งในลักษณะที่พบในวรรณกรรมทำยรถในปัจจุบันคือตัวอักษรที่ใหญ่และชัดเจนมากขึ้น เนื่องจากข้อความที่มีขนาดใหญ่จะช่วยให้ผู้ที่กำลังขับรถสามารถอ่านได้ง่ายและไม่ต้องสะดุดตาในขณะที่ขับรถ เนื่องจากความมุ่งเน้นที่ความปลอดภัยขณะขับรถ

นอกจากนี้ การเพิ่มภาพประกอบและตัวการ์ตูนในวรรณกรรมทำยรถก็เป็นที่ยอมรับ เนื่องจากภาพนี้สามารถช่วยให้ข้อความดึงดูดความสนใจได้มากขึ้นและเป็นวิธีที่ดีในการสื่อสารความหมายที่ซับซ้อนโดยไม่ต้องใช้คำพูดมากมาย องค์ประกอบใหม่เหล่านี้ทำให้วรรณกรรมทำยรถในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับและมีความคล่องตัวมากขึ้นและสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้บริโภคในยุคปัจจุบันอย่างชัดเจน

เอกกมล จิระกุลชาและ อติพล เอื้อจรัสพันธุ์ (2563) ได้ให้ความรู้ในเรื่อง สติกเกอร์ทำยรถวรรณกรรมของกลุ่มคนรถและกลุ่มเด็กแว้นกับการต่อสู้ทางสังคม ได้กล่าวว่า สติกเกอร์ทำยรถที่พบเห็นได้ตามรถยนต์ในทุกวันนี้ดำรงอยู่และมีวิวัฒนาการในสังคมไทยมานานกว่า 40 ปี (นับจากหลักฐานที่มีการกล่าวถึงสติกเกอร์ทำยรถอย่างเป็นทางการในหนังสือ วรรณกรรมเก็บตก ของทวีศักดิ์ ปิ่นทอง พ.ศ. 2523)

สติกเกอร์ทำยรถในยุคเริ่มต้นนั้นเป็นบทบาทที่เปรียบเสมือนกับสมุดบันทึกประจำวันหรือเครื่องมือบันทึกความคิดความรู้สึกของกลุ่มคนขับรถรับจ้างในยุคที่สังคมกดขี่เป็นอย่างมาก พวกเขา

ไม่ได้แสดงออกเสรีในสภาพเศรษฐกิจหรือสังคมที่ตนอยู่ แต่เป็นผู้ที่ยอมรับสถานการณ์และสภาพเศรษฐกิจที่ตนอยู่ในระดับต่ำ

บทบาทของสติ๊กเกอร์ท้ายรถในช่วงนั้นเรียกให้เข้าใจว่าพวกเขามีการเผชิญกับความทุกข์ทรมานและความกดดันจากสภาพเศรษฐกิจที่ซบเซา เป็นผู้ที่ใช้การเดินทางเพื่อหาเงินที่เหมาะสมกับสภาพที่อยู่ บางครั้งอาจพบเห็นพวกเขานำเรื่องราวที่พวกเขาเจอระหว่างการขับรถมาบันทึกไว้ในรูปแบบของคำพูดหรือประโยคสั้น ๆ ที่สะท้อนสภาพสังคมหรือปัญหาที่พวกเขาเผชิญอยู่ อาจเป็นการโพสต์ในสังคมออนไลน์หรือแชร์ในกรุปเพื่อให้คนอื่นได้เข้าใจและร่วมสนับสนุนกัน

ศิริกุล ต้นกุล (2528) ศึกษาการใช้ภาษาที่ปรากฏในข้อความท้ายรถ โดยเก็บข้อมูลจากสติ๊กเกอร์หรือข้อความท้ายรถที่เขียนอยู่ตามรถสองแถว รถบรรทุก รถเมล์ รถโดยสารประจำทางที่วิ่งระหว่างกรุงเทพฯและต่างจังหวัด และจากข้อความท้ายรถที่มีผู้รวบรวมไว้ ผลการศึกษาพบว่า ในระยะแรกข้อความท้ายรถจะมีลักษณะบอกหรือระบายความในใจของชนชั้นแรงงานผู้ประกอบอาชีพขับรถออกมาตรงๆ ไม่มีสัมผัส เช่น ขวัญใจน้องแดง รักสาวสวนแดง เป็นต้น ในระยะต่อมาจึงได้พัฒนาให้มีสัมผัสคล้องจองเพื่อให้จดจำง่าย นอกจากนี้ยังสอดแทรกการประชดประชันเสียดสี เหน็บแนมเจ้าหน้าที่ตำรวจ การสะท้อนสภาพสังคมในช่วงนั้น การให้ข้อคิดคติสอนใจทั้งแก่ตนเอง และผู้อื่น การให้ความบันเทิงด้วยการนำคำหรือข้อความจากภาพยนตร์ ชื่อเพลง โฆษณาต่างๆ มาใช้หรือนำสำนวนภาษา คำพังเพย คำขวัญมาดัดแปลงเพื่อสร้างความสนุกสนาน ส่วนการใช้ภาษา ที่ปรากฏในข้อความท้ายรถส่วนใหญ่มักใช้คำง่ายที่อ่านแล้วเข้าใจได้ทันที มีสัมผัสคล้องจอง มีการใช้ภาพพจน์และสัญลักษณ์เพื่อระบายอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ของตนออกมาทั้งอารมณ์ขัน ความเครียด ความโกรธ ฯลฯ นอกจากนี้ยังเพิ่มสีสันให้แก่ข้อความด้วยการใช้กลวิธีการสร้าง อารมณ์ขันที่หลากหลาย ส่วนโลกทัศน์ของคนรถมักแสดงให้เห็นถึงการยอมรับในสภาพความเป็นผู้มี ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่อยู่ในระดับต่ำของตนได้โดยมิได้แสดงความก้าวร้าวหรือต่อต้าน ในสภาพความเหลื่อมล้ำ

นริศรา เกตวัลท์ (2550 หน้า, 66-72) ได้ให้ความรู้ในเรื่อง ภาพสังคมไทยจากคำขวัญท้ายรถ ไว้ว่าใช้ภาษาที่ปรากฏอยู่ตามท้ายรถทุกประเภท สะท้อนให้เห็นภาพของสังคมไทยในปัจจุบันได้ทั้งในด้านความเชื่อเรื่องบาป บุญ นรก สวรรค์ ความเชื่อทางโหราศาสตร์ ทศนะเกี่ยวกับการเลือกคู่ครอง พฤติกรรมของคนในสังคมทั้งดีและไม่ดี ประชญาในการดำเนินชีวิต สภาพปัญหาสังคมและปัญหาเศรษฐกิจ นอกจากนี้กลวิธีการใช้ภาษา ยังสอดแทรกอารมณ์ขัน การเสียดสีประชดประชัน และการให้คติเตือนใจไว้อีกด้วย

ธันวร นาคอิม (2549 หน้า, 102-116) ใน วรรณกรรมท้ายรถสี่ภาษาที่ไม่ควรมองข้าม ได้กล่าวถึงข้อความท้ายรถว่าเป็นงานเขียนที่มีถ้อยคำสั้น กะทัดรัด แต่สื่อความหมายได้ลึกซึ้งกว่ารูปภาษาที่ปรากฏ มีสัมผัสคล้องจองและมีจังหวะของเสียงใน การเล่นคำจึงทำให้จดจำได้ง่าย ส่วนเนื้อหา

มักเป็นเรื่องใกล้ตัว เช่น การจราจร การระบุลักษณะของ รถ การระบุที่มาของรถ การล้อเลียนเพื่อสื่ออารมณ์ขัน ความรักฉันคู่สาว สภาพเหตุการณ์บ้านเมือง เป็นต้น

สรุปได้ว่าวรรณกรรมทำยรถในปัจจุบันมีความคล่องตัวมากขึ้นและสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้บริโภคปัจจุบันอย่างชัดเจน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกลวิธีการใช้ภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือการสื่อสารของคนในสังคม การใช้ภาษาจึงเป็นการแสดงออกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง ดังนั้น การใช้ภาษาในงานเขียนจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้เขียนระมัดระวังผู้เขียนจำเป็นต้องใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคล เหตุการณ์ นอกจากนั้นการใช้ภาษาได้ดีและเกิดประสิทธิภาพนั้นจะต้องรู้จักเลือกคำมาใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบท เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

การใช้คำ

ในการติดต่อสื่อความหมายในสังคมให้เข้าใจกัน การฟังผู้อื่นพูดบ้าง หรือให้ผู้อื่นฟัง หรือการเขียนข้อความบางสิ่งบางอย่างให้ผู้อื่นได้อ่านนั้น ไม่ว่าจะเป็นการเขียนเรื่องราวไว้ในอักษรตำราหรือบทความต่าง ๆ ผู้เขียนต้องมีการศึกษาเรียบเรียงภาษา การใช้คำ ให้เป็นแบบแผนในเรื่องรานั้น เพื่อให้ผลงานเป็นที่สนใจ จึงได้มีผู้ได้นิยามและให้ความหมายเกี่ยวกับการใช้คำ ดังนี้

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ (2519, หน้า 35) ในหนังสือภาษาและภาษาศาสตร์ ได้ให้ความหมายของ คำ หมายถึง หน่วยที่เล็กที่สุดที่มีความหมายทางภาษา ประกอบไปด้วย สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ เมื่อเปล่งเสียงออกมาแต่ละครั้งแล้วพยางค์เดียว หรือมากกว่าพยางค์เดียว กล่าวได้ว่าการใช้คำในบทความ การใช้คำควรหาคำที่ตรงกับความต้องการ ตรงตามหลักไวยากรณ์เข้าใจง่ายในการสื่อสาร

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช (2554, หน้า 248) ได้ให้ความหมายของ คำ คือ เสียงที่เปล่งออกมาหนึ่งครั้ง หรือเสียงพูดที่เขียนบรรยายออกมา หรือพิมพ์ขึ้นแสดงความคิด มีคำเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดและมีความหมายในตัวของคำ

กำชัย ทองหล่อ (2543, หน้า 210) ได้กล่าวว่า คำที่ประสมออกมาแล้วเป็นเสียงเดียวกัน ประกอบไปด้วยสระหนึ่งตัว เรียงพยางค์ พยางค์ที่เปล่งออกมาจะเป็นหนึ่งพยางค์หลายพยางค์รวมกันเรียกว่า คำ หรือถ้อยคำ หรือเปล่งออกมาเป็นเสียงพูดเรียกว่า คำพูดถ้าเขียนเป็นตัวหนังสือเรียกว่า คำเขียน

จงชัย เจนहतถการกิจ (2551, หน้า 73) ได้ให้ความหมายของคำว่า คำเป็นกลุ่มของเสียง ประกอบไปด้วยเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ที่เปล่งออกมา หรือเขียน ก่อให้เกิดความหมายเพื่อ

ใช้ในการสื่อสารกันโดยการถ่ายทอดการพูด การเขียนตัวอักษรเป็นสื่อถ้อยคำที่เป็นตัวอักษรจะประกอบไปด้วยรูปพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ตัวสะกดและตัวการันต์

ชำนาญ รอดเหตุภัย (2522, หน้า 71-81) ได้ให้ความหมายประเภทของคำแต่ละชนิดไว้ดังนี้

1. คำที่มีความหมายโดยตรงไปตรงมา คือคำที่มีความหมายตรงตามไปตรงมาตามตัวหนังสือ เมื่อฟัง หรืออ่านแล้วเข้าใจได้ทันที ไม่ต้องแปลความ หรือตีความนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น เหยี่ยว หมายถึง นกชนิดหนึ่งที่กินสัตว์เป็นอาหาร
2. คำที่มีความหมายโดยนัย คือ ความหมาย โดยอ้อม ไม่ตรงตาม ตัวหนังสือเมื่อฟัง หรืออ่านแล้วจะต้องตีความของคำ หรือข้อความที่แฝงอยู่ในคำเป็นความหมายที่สอดคล้องกัน คือ ต้องมีบริบทเป็นเครื่องกำกับคิดถึงความหมาย เช่น เหยี่ยว หมายถึง คนที่หา หรือสืบเสาะข่าวคราวต่าง ๆ
3. คำแสดงอารมณ์ หมายถึง คำที่เป็นเสียงเปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้พูด เช่น นี่แน่ะ เฮ้ย! โว้ย! เป็นต้น
4. คำเลียนเสียงธรรมชาติ เช่น เปรี๊ยะ ตูม โครม เป็นต้น
5. คำมีศักดิ์ หมายถึง คำที่ให้ความรู้สึกอันสูงกว่าบุคคลธรรมดาทั่วไป หรือ คำราชาศัพท์ เช่น มอง ใช้คำว่า พระเนตร
6. คำรูปธรรม หมายถึง คำที่มีความหมายจับและต้องสัมผัสทั้ง 5 คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย
7. คำนามธรรม หมายถึง คำที่ให้ความหมายทางความคิด หรือประสาทที่ 6 คือทางใจ เช่น บาป บุญ คุณ โทษ เป็นต้น
8. ศัพท์บัญญัติ หรือศัพท์เทคนิค หมายถึง คำที่สร้างใหม่เพื่อใช้ในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง คำที่บัญญัติไม่ได้รับความนิยมก็จะเลิกไป แต่หากคนนิยมก็อาจกลายเป็นคำศัพท์ทั่วไป
9. คำเฉพาะกลุ่ม หมายถึง คำที่บุคคลแต่ละกลุ่มคิดขึ้นใช้ในกลุ่มตนเองสื่อสารเฉพาะกลุ่มตนเอง เช่น คำเฉพาะกลุ่มนักศึกษา โตด ร่มไม่กาง เป็นต้น
10. คำสแลง หรือคำคะนอง หมายถึง คำที่ใช้วิปลาสคลาดเคลื่อนไปจากปกติสแลงในด้านเสียง การเขียนและความหมาย เช่น สะเหล่อ ฟุ่ฟ่า ไม่อยากชด วันเบา ๆ เป็นต้น
11. คำภาษาตลาด หมายถึง คำที่เป็นภาษาพูดของคนทั่วไป ไม่ได้คำนึงถึงความต้องการ และความเหมาะสมที่สามารถสื่อสาร เช่น กิโล เมียน้อย เล่นหนัง เป็นต้น
12. คำ หรือคำหยาบ หมายถึง คำเสียดสีหยาบคาย คำประเภนี้ไม่เหมาะนำมาใช้ไม่ว่าจะเป็นการสนทนา หรือการเรียบเรียง
13. คำภาษาถิ่น หมายถึง คำที่ใช้กันตามท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากภาษากลาง เช่น ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นอีสาน ภาษาถิ่นใต้ เป็นต้น
14. คำภาษาต่างประเทศ ปัจจุบันมีคำภาษาต่างประเทศมาปะปนอยู่เป็นอันมาก เช่น

ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

15. คำภาษาหนังสือพิมพ์ หมายถึง คำที่นักเขียนหนังสือพิมพ์สร้างขึ้นเพื่อให้เกิดความ
ความสนใจผู้อ่าน

16. คำภาษาพาณิชย์ หมายถึง คำที่ใช้ในการโฆษณา

17. คำพวน หมายถึง คำที่อ่านแล้วกลับสลับกันแล้วมีความหมายใหม่ เช่น แหกคอก กา
กินขี้หมู เป็นต้น

18. คำล้อเลียนภาษาต่างประเทศ การนำคำมาพูดทับศัพท์เพื่อเกิดอารมณ์ขบขัน

19. คำย่อและการใช้ไปยาลน้อย ๆ เป็นการใช้คำที่เขียนอย่างย่อ เพื่อประหยัดถ้อยคำ
หรือไม่เปลืองเนื้อที่ในการพิมพ์เช่น ด.ช. ร.พ. นายกฯ ท่านรองฯ เป็นต้น

20. คำเลียนเสียงพูด หมายถึง คำที่เขียนถ่ายทอดออกมาให้เหมือนเสียงพูดขบขันให้
เหมือนที่สุด

อัศรา บุญทิพย์ (2535, หน้า 15-25) ได้อธิบายเกี่ยวกับการใช้คำ สรุปได้ว่า การใช้คำ คือ
การเลือกสรรมาใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ในการเขียนโดยคำนึงถึงหลักการดังนี้

1. การใช้คำให้ถูกความหมาย โดยคำนึงถึงความหมายที่ต้องการสื่อสารซึ่งจำแนกได้ ดังนี้

1.1 ความหมายตามตำแหน่ง หรือลำดับของคำ หากตำแหน่งของคำเปลี่ยนจะทำให้
ความหมายเปลี่ยนไปด้วย

1.2 ความหมายตามบริบท (Context) เป็นความหมายที่ขึ้นอยู่กับข้อความที่แวดล้อม

1.3 ความหมายโดยอรรถ (Denotation) คือ ความหมายโดยตรงที่เข้าใจตามรูปคำ

1.4 ความหมายโดยนัย (Connotation) คือ ความหมายที่ไม่ตรงตามรูปคำแต่ต้อง
เชื่อมโยงความคิดโดยการนำสิ่งหนึ่งไปสัมพันธ์กับอีกสิ่งหนึ่ง เช่น แก้วอินายกรัฐมนตรี (แก้วอินายกรัฐมนตรี
ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี)

2. ใช้คำให้ถูกระดับ เขียนต้องใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมตามวัฒนธรรมทางนัยได้เหมาะสม
ภาษาซึ่งคำในภาษาไทย แบ่งได้ 3 ระดับ ดังนี้

2.1 ระดับปาก ส่วนใหญ่เป็นภาษาพูด

2.2 ระดับภาษากึ่งแบบแผน เป็น ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เช่น ภาษาที่ใช้ในการ
สนทนาของสุภาพชนโดยทั่วไป

2.3 ระดับภาษาแบบแผน เป็นภาษาที่ถูกต้องประณีต ใช้ในการเขียนมากกว่าการพูด

3. การใช้คำให้กะทัดรัด คือ ใช้คำคำเดียว หรือคำที่สั้นที่สุด ไม่ต้องใช้คำอื่นมาประกอบให้
พุ่มเพื่อยเกินความจำเป็น

4. การใช้คำให้ชัดเจน ไม่กำกวม ไม่สามารถตีความหมายเป็นหลายแง่หลายนัยได้

5. การใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้อง ผู้ใช้ภาษาต้องใช้คำราชาศัพท์ให้ถูกต้องเหมาะสม

ดังนั้นความหมายของคำและประเภทของคำต่าง ๆ พอจะสรุปได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ติดต่อกำ
ในบทความการสังเกต การพิจารณาการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ใช้คำถูกต้องเหมาะสม มีความ
ชัดเจนตรงกับความหมายที่ต้องการ ตรงตามหลักไวยากรณ์ ไม่ใช่คำที่ยากควรใช้คำที่ผู้ฟังและผู้อ่าน
สามารถเข้าใจความหมายได้ทันทีในการสื่อสาร ทำให้งานเขียนมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับ

การใช้สำนวน

สำนวน คือ ถ้อยคำ หรือคำพูดที่เรียบเรียงเป็นข้อความ เป็นชั้นเชิง เป็นถ้อยคำ หรือคำพูด
ที่มีความหมายนัยแฝง กินความกว้างลึกซึ้งมีชั้นเชิงชวนให้คิด หรืออาจมีความหมายคล้ายกับ
ความหมายเดิมของคำที่นำมารวมกันแต่ก็ไม่เหมือนกับความหมายเดิม เป็นความหมายในเชิงอุปมา
เปรียบเทียบแต่ทุกถ้อยคำมีความหมายไพเราะคมคาย ในการใช้สำนวนได้มีผู้รู้เรื่องการใช้สำนวนได้
กล่าวไว้หลายท่าน ดังนี้

ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2535, หน้า 14) ได้กล่าวถึงสำนวนไทย สรุปได้ว่า สำนวนไทย
หมายถึง ถ้อยคำในภาษาไทยที่พูดจาสื่อสารกันโดยมีความหมายเป็นนัยกินความกว้างลึกซึ้ง ไม่แปล
ความหมายของคำตรงตัวเป็นความหมายเชิงอุปมาเปรียบเทียบ

ชนิษฐา จิตชินะกุล (2545, หน้า 62) ได้กล่าวถึงสำนวนไว้ว่า สำนวน สุภาพและคำพังเพย
เป็นคำกล่าวที่มีความไพเราะ คมคาย การใช้ถ้อยคำที่สั้นกะทัดรัด แต่ให้ความหมายลึกซึ้งกินใจเพื่อ
เป็นการสั่งสอน คติสอนใจในเชิงเปรียบเทียบ

วรวรรณ คงมานุสรณ์ (2545, หน้า 17) ได้ให้ความหมายของสำนวน หมายถึง คำที่กล่าว
หรือถ้อยคำ คมคายสั้น ๆ เป็นกลุ่มคำที่มีความหมาย กระชับรัดกุม แต่ความหมายเป็นนัยมี
ความหมายลึกซึ้งในเชิงอุปมาเปรียบเทียบ โดยแบ่งออกเป็นสำนวน สุภาพและคำพังเพย

กิตติชัย พินโน,อมรชัย คหกิจโกศล,อรุณี อัตตนาถวงษ์และอาภาโสม ฉายแสงจันทร์
(2554, หน้า 60-66) ได้กล่าวถึงสำนวนเป็นศิลปะในการใช้ภาษาที่ทำให้ผู้อ่านนำไปใช้ได้หลากหลาย
สละสลวย เกิดความคิดกว้างขวางและลึกซึ้งและการใช้สำนวนในการสื่อสารนอกจากผู้ส่งสาร มี
ความรู้ความเข้าใจอย่างดีเรื่องความหมายที่ของสำนวนแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมแล้ว ยัง
เป็นการเพิ่มความสละสลวยให้แก่ข้อความที่สื่อสารออกไปแล้วเป็นการแสดงถึงศักยภาพการใช้ภาษา
ของผู้ส่งสาร หากเราใช้สำนวนเกินความพอดีทำให้ผู้รับสารสับสนซึ่งจะเป็นอุปสรรคใน การสื่อสาร
ระหว่างผู้ส่งและผู้รับ เช่น ปัญหาความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพราะจำนวนคนที่เสนอตั้งทำงาน
เพื่อส่วนรวมจำพวก วัวเหินแก่หญ้า ชี้อ้าเหินแก่กิน มีมากขึ้นเรื่อย ๆ คนจำพวกนี้ มีอุดมการณ์เหมือน
ไม้หลักปักเลน มีกิจวัตรประจำใจในการเลาะเลนขมเบื้องด้วยปาก เดินลอยชาย ไปมาและสวม
หน้ากากเข้าหากันไปวัน ๆ ประกอบกับคอยหาช่องทางสร้างวิมานในอากาศขายฝันให้กับคนทั่วไปเพื่อ
ประโยชน์ส่วนตน เป็นต้น ดังนั้น สำนวนยังมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. สำนวนที่สืบทอดต่อกันมา คือ สำนวนเป็นถ้อยคำที่มีความหมายไม่ตรงตัว มีความหมายอื่นแฝงอยู่ เช่น ตำนาน้ำพริกละลายแม่น้ำ ไม่ได้หมายถึง ให้ตำนาน้ำพริกแล้วเทลงแม่น้ำ แต่มีความหมายให้ว่าการใช้จ่ายทรัพย์มากไร้ประโยชน์ สำนวนนี้เป็นการเตือนการใช้จ่ายไม่คิดถึงประโยชน์ เป็นการถ่ายทอดข้อคิด คติสอนใจ ชี้แนะให้รู้จักประพฤติปฏิบัติเป็นคนดี เป็นต้น

2. สำนวนที่มีลักษณะเป็นบันทึก คือ การสะท้อนร่องรอยทางประวัติศาสตร์ประเพณี วัฒนธรรมและสภาพวิถีของคนในอดีต เช่น ผู้ที่จะเดินตรอก ชีครอกจะเดินถนนหมายถึง คนดีจะตกอับอยู่อย่างหลบซ่อน ส่วนคนชั่วจะรุ่งเรืองอยู่อย่างสง่าผ่าเผย เป็นต้น

3. สำนวนเป็นข้อความสั้น ๆ แต่มีความหมายแฝงนัย มักใช้ในการพูด หรือการเขียนเพื่อย่อข้อความ บางครั้งใช้เพื่อยาย หรือเน้นให้เกิดความเข้าใจเพื่อความสละสลวยของถ้อยคำสื่อสาร

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช (2554, หน้า 1184) ได้ให้ความหมายของคำว่า สำนวน ไว้ว่าถ้อยคำที่เรียบเรียง โวหาร บางทีก็ใช้คำว่า สำนวนโวหาร เช่น สารคดีเรื่องนี้ สำนวนโวหารดี ความเรียงเรื่องนี้ สำนวนโวหารลุ่ม ๆ ดอน ๆ

นอกจากนี้จุไรรัตน์ ลักษณะศิริและวีรวัฒน์ อินทรพร (2556, หน้า 92-100) ในภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ได้กล่าวถึงสำนวนเป็นถ้อยคำที่คมคาย มีความลึกซึ้ง การพูด ให้ผู้ฟังได้เกิดความคิด จิตใจและอารมณ์ใช้คำสั้น ๆ แต่ในความหมาย ดังนั้น สำนวนมีความนัยแฝง กล่าวคือ ใช้สั่งสอนให้ข้อคิด หรือเตือนสติ หรือเพื่อเปรียบเทียบ เปรียบเปรย หรือแสดงความหมายอื่น ๆ แฝง เช่น ชื่นชมตำหนิ ว่ากล่าว ดังนี้

1. ใช้เพื่อสั่งสอน หรือเตือนสติ เช่น น้ำเชียวอย่าขวางเรือ รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตีคบคนให้ดูหน้าซื้อผ้าให้ดูเนื้อ เป็นต้น

2. ใช้เพื่อเปรียบเทียบ เช่น พายเรือคนละ เข็นครกขึ้นภูเขา เป็นต้น

3. ใช้เพื่อเปรียบเปรย ประชดประชัน เช่น ตัวดี สีขอให้ควายฟัง เป็นต้น

4. ใช้เพื่อแสดงความชื่นชม เช่น กิ่งทองใบหยก เสน่ห์ปลายจวัก เป็นต้น

5. ใช้เพื่อตำหนิ ว่ากล่าว เช่น มีตาไม่มีแวว กิ่งก่าได้ทอง เป็นต้น

6. ใช้เพื่อล้อเลียน เช่น (ไฮโซ) ไฮซ้อ ไฮซั่ม เป็นต้น

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า สำนวน หมายถึง ถ้อยคำที่คมคายซึ่งเป็นถ้อยคำที่ใช้พูดการสื่อสารกับโดยมีความหมายที่กว้างและลึกซึ้งเป็นความหมายโดยนัยแปลคำตรงตัวเพื่อใช้ในการพูดเชิงสั่งสอน เพื่อเตือนสติ มุ่งสอนใจ หรือชี้แนะให้และประพฤติปฏิบัติตามสำนวนยังรวมไปถึงโวหารต่าง ๆ อีกด้วย

การใช้ภาพพจน์

ภาพพจน์เป็นการเรียบเรียงถ้อยคำด้วยวิธีการต่าง ๆ ไปจากการเรียงลำดับคำ หรือความหมายของคำชัดเจน เพื่อต้องการให้ผู้อ่านเกิดภาพ มีส่วนร่วมในการคิด เข้าใจความหมายอย่างลึกซึ้งตามผู้เรียบเรียง ซึ่งมีนักกวีได้ให้ความหมายของภาพพจน์ไว้หลายท่านดังนี้

จรัญญา ตีบุญมี ณ ชุมแพและคณะ (2542, หน้า 08-117) ได้ให้ความหมายของคำว่า ภาพพจน์ ไว้ว่า หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในความรู้สึกนึกคิด หรือจินตนาการอันเป็นผลมาจากการใช้ภาษา ภาพพจน์มีความสำคัญทำให้งานเขียนมีอารมณ์รสเกิดความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการได้อย่างลึกซึ้งกว้างงานเขียนแบบธรรมดา ทำให้เกิดความซาบซึ้งประทับใจในงานเขียนนั้น มีความไพเราะ สละสลวยในด้านความหมาย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช (2554, หน้า 867) ได้ให้ความหมายของภาพพจน์ หมายถึง ถ้อยคำสำนวนโวหารทำให้นักเห็นภาพ ถ้อยคำที่เรียบเรียงอย่างมีชั้นเชิงเป็นโวหาร มีเจตนาให้มีประสิทธิภาพต่อความคิดและความเข้าใจ ให้จินตนาการและถ่ายทอดอารมณ์ได้กว้างขวางลึกซึ้งมากกว่าการบอกเล่าที่ตรงไปตรงมา

พิมพ์ใจ สิทธิสุรศักดิ์และคณะ (2554, หน้า 66) ได้ให้ความหมายของ ภาพพจน์ไว้ว่าการใช้ภาพพจน์ หมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียงโดยไม่กล่าวอย่างตรงไปตรงมา ผู้ประพันธ์มีเจตนาสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจและประทับใจมากกว่าการใช้คำบอกเล่าธรรมดา

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริและวีรวัฒน์ อินทรพร (2556, หน้า 68-74) ได้กล่าวถึงการสร้างภาพพจน์ไว้ดังนี้ การเขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านเกิดภาพขึ้นในจินตนาการ ซึ่งโดยทั่วไปมีวิธีเขียนดังต่อไปนี้

1. อุปมา (Simile) คือ การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่งโดยธรรมชาติมีสภาพที่แตกต่างกัน แต่มีลักษณะเด่นร่วมกัน การเปรียบเทียบมักใช้คำที่มีความหมายว่าเหมือน คล้าย ดุจ แม่น ประหนึ่ง เช่น ผู้หญิงคนนั้นดูเหมือนแม่เสือและผิวขาวดุจสำลี

2. อุปลักษณ์ (Metaphor) คือ การเปรียบเทียบโดยกล่าวของสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งให้ความหมายลึกซึ้งว่าอุปมา ที่มักเปรียบเทียบใช้คำว่า เป็น หรือ คือ ในการเปรียบเทียบ เช่น ภาษาต่างประเทศเป็นสะพานที่จะทอดพาราไปสู่ชุมทรัพย์ทางปัญญาได้ไม่รู้จักจบและความเพียรคือหนทางสู่ความสำเร็จ

3. สัญลักษณ์ (Symbol) คือ การเปรียบเทียบที่เรียกสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยใช้คำอื่นแทนคำที่ใช้เรียกนั้น การใช้สัญลักษณ์นี้เกิดจากการเปรียบเทียบและตีความซึ่งใช้กันมานานจนเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไป เช่น นกพิราบเป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพ ดอกกุหลาบเป็นสัญลักษณ์ของความรักและการพนมมือเป็นสัญลักษณ์ของการอ้อนวอน เคารพบนอบ

4. นามนัย (Metonymy) คือ การใช้คำ หรือวลีซึ่งบอกลักษณะ หรือคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาแสดงความหมายแทนสิ่งนั้นทั้งหมด เช่น ตราครุฑ หมายถึง พระราชอำนาจของกษัตริย์ไทย และมือขวา หมายถึง คนสนิทที่ไว้วางใจ

5. อติพจน์ (Hyperbole) คือ การกล่าวภาพพจน์เปรียบเทียบกับเกินความเป็นจริงซึ่งเป็นความรู้สึก หรือความคิดของผู้กล่าวที่ต้องการความหมายให้ผู้ฟังหนักแน่นจริงจัง เช่น รักคุณเท่าฟ้า รอคาดหน้าตอนบ่าย ๆ เหอะและฉันอิมจะตายอยู่แล้ว กินอะไรไม่ลงท้อง

6. บุคคลวัต หรือบุคลาธิษฐาน (Personification) คือ การสมมติให้สิ่งที่ไม่มีในชีวิต ไม่มีความคิด หรือสิ่งที่เป็นนามธรรมและสัตว์ กลายเป็นผู้มีสติปัญญา โดยที่สามารถมีอารมณ์และแสดงกิริยาอาการเหมือนอย่างมนุษย์ได้ เช่น พระจันทร์ชบอกลุพเมขโดยมีดวงดาวมองอยู่ด้วยความอิจฉา และเมื่องสอนเป็นเมืองที่ถูกกอดรัดด้วยขุนเขาและไอหมอก

7. ปฏิทรรศน์ (Paradox) คือ การใช้ถ้อยคำ หรือข้อความที่มีความหมายตรงข้าม หรือขัดแย้งกันให้เกิดความหมายที่ชัดเจน เช่น ชนศึก แพ้สงคราม ยิ่งถีบก็ยิ่งซ้ำ เป็นต้น

8. ปฏิพจน์ (Oxymoron) คือ การใช้คำที่ไม่สอดคล้อง หรือขัดแย้งกันมารวมไว้ด้วยกัน เพื่อให้มีความหมายที่ให้ความรู้สึกขัดแย้งและเพิ่มน้ำหนักให้แก่ความหมายของคำแรกภาพพจน์นี้มักใช้เป็นชื่อเรียกที่เรียกร้องความสนใจ เช่น น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็นปลาตาย เป็นต้น

9. คำถามเชิงวาทศิลป์ (Rhetorical Question) คือ การตั้งคำถามแต่ไม่ได้หวังเพื่อเราอารมณ์ผู้อ่าน หรือสื่อความหมายและข้อคิดคำตอบ หรือมีคำตอบที่ผู้ถามและผู้ตอบรู้อยู่แล้วที่ต้องการ ตัวอย่างเช่น ในพระราชนิพนธ์ทละครดึกดำบรรพ์ เรื่อง ท้าวแสนปมดังนี้

เห็นแก้วแววับที่จับจิต

ใยไม่คิดอาจเอื้อมให้เต็มที

เมื่อไม่เอื้อมจะได้อย่างไร

อันมณีฤจะโลดไปถึงมือ

(พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว)

10. การเลียนเสียงธรรมชาติ (Onomatopoeia) คือ การใช้คำที่เลียนเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงดนตรี เสียงร้องของสัตว์ หรือการเลียนเสียงกิริยาอาการต่าง ๆ ของคนที่ทำให้เหมือนได้ยินเสียงนั้นจริง เช่น นกร้องจิบ ๆ อยู่บนต้นไม้ใหญ่หน้าบ้าน (เลียนเสียงนกร้อง) และฟ้าผ่าดังเปรี้ยง ทำเอาฉันทกใจสะดุ้งโหยง (เลียนเสียงฟ้าผ่า)

11. สัมพจน์ (Synecdoche) คือ การกล่าวถึงส่วนย่อยของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ต้องการให้ความหมายเต็ม หรือทั้งหมด เช่น ยายกินหมาก เป็นต้นหมากเป็นส่วนประกอบหนึ่งใช้แทนทั้งและทุกหลังคาเรือนมีไฟฟ้าใช้ หมายถึง หลังคาเรือนเป็นส่วนประกอบหนึ่งของบ้านใช้แทน บ้านทั้งหลังหมากพูลและปูน

12. การกล่าวอ้างอิง (Allusion) คือ การกล่าวให้ความหมายถึงการกล่าวอ้างอิงถึงบุคคล สถานที่ เหตุการณ์ในวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ หรือการกล่าวอ้างอิงข้อความตอนหนึ่งตอบโต้จากวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ เช่น นี่เวลาเจ้านายสั่งงานก็ทำเท่าที่ท่านสั่งสิจะทำตัวเหมือนกับหนุมาน ทำเป็นคำสั่งพระรามไม่ได้ละ (อ้างอิงตัวละครในวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์)

ดังนั้น ในการใช้ภาพพจน์สรุปได้ว่า ภาพพจน์เป็นการใช้ถ้อยคำสำนวนโวหารที่ทำให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านเกิดมโนภาพ เกิดจินตนาการ ถ่ายทอดอารมณ์ ทำให้มีความรู้สึกตรงตามความปรารถนาของผู้ส่งสาร ภาพพจน์เป็นการใช้ถ้อยคำของกวีสามารถเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับเรื่อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคม

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคมได้ ดังนี้

(เจตนา นาควัชร, 2514, p. 20) กล่าวถึง วรรณกรรมกับสังคมไว้ตอนหนึ่งว่า วรรณกรรมนอกจากจะถ่ายทอดความเป็นจริงในสังคมแล้ว วรรณกรรมยังช่วยสะท้อนให้เห็นถึงมโนธรรมของมนุษย์ในสังคมอีกด้วย วรรณกรรมเปรียบเหมือนเข็มทิศชี้แนะแนวทางให้เกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ตลอดจนพัฒนาคุณภาพของชีวิตและสังคมไปในทิศทางที่ดีขึ้นในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านจริยธรรม ด้านการปกครอง ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น

ตรีศิลป์ บุญขจร (2547, หน้า 5-6) ได้กล่าวว่า วรรณกรรมเป็นภาพสะท้อนของสังคมทั้งในด้านรูปธรรมและนามธรรม ด้านรูปธรรม หมายถึง เหตุการณ์ทั่วไปที่เกิดขึ้นในสังคม ส่วนด้านนามธรรมหมายถึงค่านิยมในชีวิตจิตใจของคนในสังคม ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนดังนั้น วรรณกรรมจึงเป็นการตอบสนองทั้งทางด้านการกระทำและความคิดของมนุษย์ต่อสังคมนักเขียนบางคนมีความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นอย่างมาก เขาจะสะท้อนความปรารถนาที่จะปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น วรรณกรรมของเขาฉายให้เห็นสิ่งที่เรียกว่าอุดมการณ์ดังนั้น การพิจารณา วรรณกรรมในฐานะเป็นภาพสะท้อนของสังคมจึงควรให้ความสำคัญกับตัววรรณกรรมและกลวิธีในการเสนออุดมการณ์ที่อาจปรากฏในวรรณกรรมชิ้นนั้น ๆ ด้วยวรรณกรรมกับชีวิตวรรณคดีกับสังคม

นริศรา เกตวัลท์ (2550) ได้ศึกษาภาพสังคมไทยจากคำขวัญท้ายรถ ได้แสดงความหมายของสังคม ในฐานะกระจกเงาส่องสะท้อนสังคมบ่งบอกได้ว่าภาพสะท้อนจากสติ๊กเกอร์ท้ายรถ คือ ความจริงของชีวิตที่แสดงผ่านความรู้สึกทุกแง่มุมของผู้ติดสติ๊กเกอร์ท้ายรถ เช่น การปรากฏจริงของสังคมภูมิหลังทางครอบครัว สถานภาพ ทางเศรษฐกิจที่สัมพันธ์กับผู้เขียน ทั้งนี้เพราะมีความจริงสอดแทรกทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมอันหมายถึงชีวิตจิตใจของผู้คนในสังคม รวมถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้ติดสติ๊กเกอร์ท้ายรถนั้น คือโครงสร้างของความรู้สึกในการถ่ายทอดเรื่องราวของผู้ติดสติ

เกอร์ท้าทายต่อสังคมส่วนหนึ่ง ยังต้องการแสดงอุดมการณ์ในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงให้สังคมดีขึ้น

สุวรรณี คำมัน (2551) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหา และแนวโน้มบริบทการเปลี่ยนแปลงสังคมโลก และสังคมไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ด้านสังคม ได้กล่าวว่า ลักษณะของสังคมไทยเป็นระบบที่ครอบคลุมสังคม ทั้งในส่วนของโครงสร้างอันประกอบด้วยความหลากหลายของชนชั้นคนรวย คนชั้นกลางคนจนและคนด้อยโอกาสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว จนมีผลกระทบต่อสังคมการมองปัญหาสังคมต้องมองปัญหาทั้งภายในประเทศและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นตามกระแสโลก ต้องเข้าใจโลกและเข้าใจโลกความเป็นไปภายในประเทศให้ถ่องแท้

ชรินทร์ อินทะสุวรรณ (2554, หน้า 36-94) ได้ศึกษาภาพสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรมของชาวไทยภาคใต้ที่ปรากฏในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของ ประจวบ วงศ์วิชา ได้กล่าวว่า มนุษย์ได้ใช้วรรณกรรมเป็นเครื่องมือบันทึกเรื่องราวที่ปรากฏในสังคมและวัฒนธรรม มีหลายด้าน มีรายละเอียดต่อไปนี้ เช่น

1. ภาพสะท้อนด้านครอบครัว
2. ภาพสะท้อนด้านการศึกษา
3. ภาพสะท้อนด้านเศรษฐกิจ
4. ภาพสะท้อนด้านการเมืองการปกครอง
5. ภาพสะท้อนด้านความเชื่อและศาสนา
6. ภาพสะท้อนด้านประเพณี
7. ภาพสะท้อนด้านภาษาถิ่น
8. ภาพสะท้อนด้านศิลปะการแสดง
9. ภาพสะท้อนด้านอื่น ๆ

จะเห็นได้ว่า วรรณกรรมท้าทายรถเป็นงานสร้างสรรค์ของมนุษย์ผูกพันอยู่กับสังคมมาโดยตลอด ซึ่งทำหน้าที่เป็นกระจกสะท้อนภาพสังคมของแต่ละยุคแต่ละสมัยในเหตุการณ์และสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น โดยจะมีผู้แต่งบันทึกไว้ทั้งในทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะสะท้อนให้ผู้ติดตามเกอร์ท้าทายรถเห็นถึงสภาพแวดล้อม การดำเนินชีวิต คุณภาพของสังคมและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมรวมทั้งด้านเศรษฐกิจ การศึกษา วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ค่านิยมในช่วงเวลาตามลำดับ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(กาญจนา เจริญเกียรติบวร, 2548) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์วาทกรรมเรื่องตลกภาษาไทย ได้วิเคราะห์วาทกรรมเรื่องตลกในภาษาไทยโดยศึกษาจากข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ทั้งหมด 17 เว็บไซต์

เพื่อต้องการทราบกลวิธีทางภาษาในเรื่องตลกในภาษาไทยความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการใช้ภาษาที่พบในเรื่องตลกภาษาไทยกับเงื่อนไขความตลกที่ถือเป็นสากลและนัยสะท้อนให้เห็นในเรื่องตลกภาษาไทยผลการศึกษากลวิธีหลัก ๆ สองกลวิธี ได้แก่ การเล่นคำและกลวิธีทางปริศนากลวิธีการเล่นคำแบ่งย่อยได้เป็น 3 กลวิธี ได้แก่ การเล่นคำที่ลวงให้เกิดการเข้าใจผิดการเล่นคำที่ทำให้เกิดการตีความที่ต่างไปจากปกติและการเล่นคำที่มีการตอกย้ำความกำกวมส่วนกลวิธีทางปริศนาแบ่งออกเป็นอีก 6 กลวิธีคือการทำให้หลงทางหรือนำเสนอเหตุการณ์ที่เหนือความคาดหมายการละเมิดธรรมเนียมปฏิบัติการใช้มูลบทเป็นเครื่องมือการประชันและการซ่อนนัยนอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นด้วยว่าภาษามีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับสังคม

ข้อฟ้า เกตุเรืองโรจน์ (2553) ศึกษาเรื่อง กระบวนการและกลวิธีสื่อสารเพื่อถ่ายทอดพุทธธรรมในหนังสือธรรมะของท่าน ว.วชิรเมธี ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กลวิธีทางภาษาแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ กลวิธีการใช้ภาษาและกลวิธีการนำเสนอ ส่วนแรก กลวิธีการใช้ภาษาแบ่งย่อยได้เป็น 8 กลวิธี คือ 1. การสร้างคำใหม่ 1.1 อาศัยแนวเทียบจากคำเดิม 1.2 นำคำภาษาต่างประเทศมาประสมกับคำไทย 2. การสร้างสำนวนใหม่อาศัยแนวเทียบจากคำเดิม 3. การใช้ภาพพจน์ 4. การเล่นคำ 5. การใช้คำสัมผัสคล้องจอง 6. การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ 7. การใช้คำตามสมัยนิยม หรือภาษาปาก 8. การใช้เครื่องหมายขลิขิต กลวิธีการนำเสนอ ส่วนที่สอง กลวิธีการนำเสนอ คือ 1. การยกตัวอย่าง 2. การอธิบายขยายความ มี 2 ลักษณะ คือ 2.1 โดยจำแนกเป็นข้อ ๆ 2.2 ใช้เครื่องหมายขลิขิต 3. การใช้บทสนทนาโต้ตอบ 4. การเปรียบเทียบ 5. การสร้างอารมณ์ขัน 6. การตั้งคำถาม 7. การนิยามคำ จะเห็นได้ว่ากลวิธีทั้งสองส่วน คือกลวิธีทางภาษาและกลวิธีการนำเสนออันเป็นสาร (Message) นั้น

หนึ่งฤทัย ชวนะลิขิกร (2554) ศึกษาเรื่อง อารมณ์ขันในข้อความท้ายรถ เสน่ห์ทางภาษาที่ไม่ควรมองข้าม พบว่าการศึกษาภาษาเป็นวิธีการหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าถึง ความนึกคิดจากมุมมองของคนกลุ่มนี้อันเป็นผลให้ผู้อ่าน เข้าใจคนกลุ่มนี้อย่างแท้จริงมากกว่าการรับรู้และเข้าใจโดยผ่านการนำเสนอจากคนกลุ่มอื่น ดังนั้นอารมณ์ขันในข้อความท้ายรถจึงถือเป็นเสน่ห์ทางภาษาอย่างหนึ่งที่เราไม่ควรมองข้ามไปในการศึกษาสังคมไทยอันซับซ้อน

ปริญญ์ สองสร (2558) ศึกษาเรื่อง บทบาทการสื่อสารคำคมคัดเื้อและบ่นบ่นผ่านสื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก ได้กล่าวว่าบทบาทการสื่อสารคำคมคัดเื้อและบ่นบ่นผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เฟซบุ๊ก กล่าวได้ว่า คำคมเป็นสิ่งที่เราเคยได้ยินกันมาช้านาน ว่าเป็นคำสอนบ้าง ภาษิตให้ข้อคิดบ้าง วัตถุประสงค์หลักของคำคมนั้นคือการให้ผู้รับฟัง หรือผู้อ่านได้แง่คิดในเรื่องต่าง ๆ เป็นข้อเตือนจิตสะกิดใจ หรือเสริมย้ำจากความคิดความรู้สึกภายในตัวเราเอง ให้ถูกคิด หรือประพฤติปฏิบัติตนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไปในแนวทางที่สร้างสรรค์และเพื่อให้เป็นหลักคิดในการดำเนินชีวิตให้มีความสุขมากที่สุด และมีความสุขให้น้อยที่สุด ซึ่งวิทยากร เชียงกูล (2542) ศึกษาเรื่อง แด่โลกและชีวิต ยังได้กล่าวอีก

ว่าคำคัตอ้าง หรือคำคมเหล่านี้ เป็นข้อคิดที่นอกจากจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาประวัติศาสตร์สังคมเชิงเปรียบเทียบแล้ว ยังเป็น ข้อคิดที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้โดยตรงอีกด้วย เช่น ทำให้เกิดความรู้ความ เข้าใจ ทำให้เกิดกำลังใจ แร้งบันดาลใจ ความมุ่งมั่น ความมูมานะ ความคิดสร้างสรรค์ ฯ

อรวิ บุญนาค (2562) ศึกษาเรื่อง กลวิธีทางภาษาในการประกอบสร้างภาพลักษณ์องค์กรธุรกิจภาวะวิกฤตผ่านเฟซบุ๊กองค์กร ได้กล่าวว่า ผลการศึกษากลวิธีทางภาษาพบว่ามทั้งหมด 9 กลวิธี ได้แก่ การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ การใช้อุปลักษณ์ การใช้คำที่มีความหมายแฝง การใช้สำนวน การใช้คำเรียกบุคคล การใช้การเล่นภาษา การยกคำกล่าวของบุคคล และการเน้นความหมาย กลวิธีทางภาษาเหล่านี้ มีหน้าที่ในการสื่อสารที่แตกต่างกันออกไป อาทิ เพื่อหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบต่อการวิจารณ์ เพื่อแสดงทัศนคติในเชิงลบของผู้เขียนและเพื่อชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของรัฐบาล หรือนักการเมือง นอกจากนี้ยังพบว่า มีการใช้กลวิธีการเสริมการวิจารณ์การเมืองทางอ้อม เพื่อเพิ่มน้ำหนัก หรือความน่าเชื่อถือ

(กาญจนา ต้นโพธิ์, 2563) ศึกษาเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษา และกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาในเฟซบุ๊กแฟนเพจยอดนิยมของไทย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กลวิธีทางภาษาแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่กลวิธีการใช้ภาษาและกลวิธีการนำเสนอเนื้อหา กลวิธีการใช้ภาษาแบ่งย่อยได้เป็น 7 กลวิธี คือ 1. กลวิธีการใช้คำภาษาพูด 2. กลวิธีการใช้คำหยาบ 3. กลวิธีการใช้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ 4. กลวิธีการใช้คำเต็ม 5. กลวิธีการใช้คำภาษาอังกฤษ 6. กลวิธีการใช้คำที่แต่งขึ้นมาเอง 7. กลวิธีการสร้างคำผิดหลักไวยากรณ์ ส่วนที่สอง กลวิธีการนำเสนอเนื้อหาแบ่งย่อยได้เป็น 7 กลวิธี คือ 1. การบอกเล่าเรื่องราวข่าวสารกระแสดังคม 2. การอ้างอิงสื่อ หรือเรื่องราวอื่น ๆ ประกอบเรื่องที่เล่า 3. การอ้างอิงรูปภาพ 4. การสร้างมุกตลก 5. การบอกเล่าเรื่องราวของตัวเอง 6. การแนะนำให้ข้อคิดหรือเตือนสติ 7. การประชดประชัน หรือการล้อเลียนสังคม แสดงให้เห็นว่าภาษาที่ปรากฏมักไม่คำนึงถึงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาไทยมากนัก แต่มุ่งเน้นการสื่อความง่าย สะดวกรวดเร็ว ตรงไปตรงมาและจุดเด่นที่สำคัญ คือ นำเสนอด้วย ภาษาพูดที่ปนคำภาษาปากเพื่อให้เข้าใจง่าย อีกทั้งยังสร้างความสนิทสนมเหมือนเพื่อนสนิพูดคุยกัน

เอกกมล จิระกุลชา และอดิพล เอื้อจรัสพันธุ์ (2563) ศึกษาเรื่องสติกเกอร์ท้ายรถวรรณกรรมของกลุ่มคนรถและกลุ่มเด็กแว้นกับการต่อสู้ทางสังคม กล่าวได้ว่า สติกเกอร์ท้ายรถในปัจจุบันและแสดงออกทางตัวตนผ่านองค์ประกอบของสติกเกอร์ท้ายรถ ทั้งเนื้อหา สีสีนภาพประกอบและการใช้ภาษานอกจากนี้วาทกรรมที่พบบนสติกเกอร์ท้ายรถ พบว่าไม่ได้แสดงให้เห็นถึงการระบายอารมณ์ หรือสร้างอารมณ์ ชื่นเหมือนสติกเกอร์ท้ายรถในยุคก่อน แต่เป็นวาทกรรมในการประกาศตัวตนที่กลุ่มคนขับรถรับจ้างและกลุ่มเด็กแว้นประกอบสร้างขึ้น เพื่อแสดงออกทางตัวตนในฐานะของภาพตัวแทนที่หลากหลายภาพตัวแทนเหล่านั้น นอกจากจะขบขันให้เห็นถึงลักษณะของกลุ่มคนขับรถรับจ้าง

และกลุ่มเด็กแว้นภาพตัวแทนยังถูกนำมาใช้ต่อสู้อำนาจทางสังคม ในลักษณะของผู้ที่ทำงานเลี้ยงชีพมากกว่า เป็นภาพตัวแทนของผู้ที่ก่อความเดือดร้อนและเป็นปัญหาของสังคมอย่างที่สื่อและคนในสังคมมอง

เอกสารและงานวิจัยทั้ง 2 กลุ่มข้างต้น เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้ในแง่ของวิธีการศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมทำยรถประเทศจีนและประเทศไทย จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่ยังไม่มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการใช้ภาษาและภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีน ผู้วิจัยจึงมุ่งรวบรวมและวิเคราะห์ 1. เพื่อศึกษากลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทย 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทยและประเทศจีน ซึ่งตามที่กล่าวข้างต้น เรื่อง กลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมทำยรถทั้งในไทยและจีนและการสะท้อนภาพสังคมจากวรรณกรรมทำยรถเป็นสิ่งที่ยังไม่มีใครทำมาก่อน การวิจัยในด้านนี้สามารถช่วยให้เราเข้าใจถึงวิธีการสื่อสารและความหมายที่ซ่อนอยู่ในข้อความสั้น ๆ ที่ปรากฏทำยรถ รวมถึงการเปรียบเทียบการใช้ภาษาระหว่างสองประเทศนี้ก็จะช่วยให้เราเห็นถึงความแตกต่างและความคล้ายคลึงของวัฒนธรรมและสังคมของทั้งสองประเทศ

บทที่ 3

กลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทย

ในการวิจัยเรื่องกลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมทำยรถไทยและภาพสะท้อนสังคมไทยและเงินจากวรรณกรรมทำยรถ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทย ผู้วิจัยวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทยในการใช้คำ การใช้สำนวนและการใช้ภาพพจน์ มีจำนวนทั้งหมด 203 ข้อความ

ผู้วิจัยสามารถสร้างกรอบการวิเคราะห์เกี่ยวกับกลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทยได้ดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทย

ผู้วิจัยวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาตามเกณฑ์ในบทที่ 2 ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

3.1 การใช้คำ ในการวิจัยพบ การใช้คำ 10 ชนิด ได้แก่

3.1.1 คำที่มีความหมายโดยตรง หมายถึง การใช้คำที่มีความหมายตรงไปตรงมาตามตัวหนังสือ เมื่อฟัง หรืออ่านแล้วเข้าใจได้ทันที ไม่ต้องแปลความ

ตารางที่ 3-1 คำที่มีความหมายโดยตรง

การใช้คำ	วรรณกรรมทำยรถไทย	จำนวน
	คำที่มีความหมายโดยตรง	41
	1. ก็แล้วแต่ชอบ 2. ขอขอบคุณกับน้ำใจที่เปิดทางวิ่งให้กับรถมอเตอร์ไซด์ 3. ขอบคุณที่ให้ทางรถโดยสาร 4. ขอให้สมหวัง 5. เข้มแข็ง 6. คนขับรถรุ่นใหม่ 7. คนดีสำคัญกว่าทุกสิ่ง	

การใช้คำ	วรรณกรรมท้ายรถไทย	จำนวน
	คำที่มีความหมายโดยตรง	41
	8. ความฝันวัยเด็ก 9. ค่อย ๆ ไป ไม่ต้องรีบ 10. คุณมารดา 11. แค้นองผู้ห่างไกล 12. เจอคนแบบนี้ ในสังคมแบบแยะมากครับ 13. ชุ่มซึ้งเมา 14. ชุ่มยิง 15. ได้หมด ถ้าสดชื่น 16. ถ้าเค้าทำผิด เค้าขอโทษ 17. ทำเพื่อลูก 18. ทำไว้ฟัง ไม่ได้พึดกับใคร 19. ทุกสิ่งไม่มีอะไรแน่นอน 20. แบกเป้...ขึ้นเขาใหญ่ 21. ผมไม่ดัง คุณไม่รู้จักผมหรอก 22. ผีกหัดขับ 23. พอสอนไว้..ขับซ้ำซิดซ้ำย 24. พินิจด้วยรักพิทักษ์ด้วยใจ 25. พี่น้องและพ้องเพื่อน 26. เมาไม่ขับ 27. เมาไม่ขับ เพราะกลับไม่ถูก 28. แมวเต่า เฝ้าถ้ำ 29. ไม่เคยลำบาก 30. ไม่ได้ร่ำรวย แต่อยากรวยมั่ง 31. เยี้ยวใส..ไปไหนก็ได้ 32. รถคันนี้กลัวความเร็ว 33. รถชื้อกับข้าว 34. รวยถาวร 35. ร้ายกว่าที่คิด	

การใช้คำ	วรรณกรรมทำยรถไทย	จำนวน
	คำที่มีความหมายโดยตรง	41
	36. รู้เรื่อง 37. แล้วแต่ชอบ ไม่ชอบก็แล้วแต่ 38. ว่าง ๆ จะเล่าให้ฟัง 39. เศรษฐีของแม่ ๒ 40. เหมือนเดิม 41. อย่าดีแต่คิด แต่จงคิดให้ดี อย่าดีแต่พูด แต่จงพูดให้ดี อย่าดีแต่ทำ แต่จงทำสิ่งดี ๆ อย่าดีแต่เป็นคน แต่จงเป็นคนที่ดี	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

รู้เรื่อง

ตัวอย่างที่ 1 คำว่ารู้เรื่อง เป็นตัวอย่างของคำที่มีความหมายโดยตรง หมายถึงความสามารถในการเข้าใจ หรือมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องใด ๆ โดยไม่จำเป็นต้องมีการแปลความ หรือตีความเพิ่มเติม เป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแพร่หลายเช่นกัน เมื่อฟัง หรืออ่านแล้วเข้าใจได้ทันทีแล้วไม่มีคำแสดงให้เห็นถึงตีความ ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็นคำที่มีความหมายโดยตรง

ตัวอย่างที่ 2

เมาไม่ขับ

ตัวอย่างที่ 2 คำว่า เมาไม่ขับ เป็นประโยคที่เข้าใจง่ายและไม่มีความซับซ้อน ทำให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อความที่สั้น กระชับ และมีความหมายตรงไปตรงมา ช่วยให้ผู้คนจดจำได้ง่ายและนำไปใช้ในการตัดสินใจในการขับขี่ ผู้รับสารจึงเข้าใจได้ชัดเจนว่าเป็นคำเตือนเกี่ยวกับการขับอย่างปลอดภัย ซึ่งกระตุ้นให้ผู้ขับขี่เกิดจิตสำนึกและตระหนักถึงผลกระทบของการขับขี่ในขณะที่มีเมา ดังนั้น การใช้คำที่มีความหมายตรงในข้อความ เมาไม่ขับจึงช่วยลดอุบัติเหตุบนท้องถนนและเน้นย้ำถึงความสำคัญของการขับอย่างปลอดภัย

ตัวอย่างที่ 3

ขอบคุณที่ให้ทางรถโดยสาร

ตัวอย่างที่ 3 การใช้คำที่มีความหมายโดยตรงช่วยให้การสื่อสารชัดเจนและเข้าใจง่ายโดยไม่ต้องตีความเพิ่มเติม ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเข้าใจข้อความได้ทันที การใช้คำที่มีความหมายตรงทำให้ลดโอกาสในการเกิดความเข้าใจผิดและเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ต้องการการตอบสนองรวดเร็ว การกล่าวขอบคุณอย่างตรงไปตรงมาช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและสร้างบรรยากาศที่ดีในสังคม เป็นการแสดงความสุภาพและมีมารยาท ส่งเสริมการให้เกียรติและความมีน้ำใจระหว่างกัน การใช้คำที่มีความหมายโดยตรงในข้อความขอบคุณที่ให้ทางรถโดยสารเป็นการสื่อสารที่ชัดเจนและตรงไปตรงมา ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และสร้างบรรยากาศที่ดีในสังคม

ตัวอย่างที่ 4

คนดีสำคัญกว่าทุกสิ่ง

ตัวอย่างที่ 4 การใช้คำที่มีความหมายโดยตรงช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจข้อความได้ทันที โดยไม่ต้องตีความหรือต้องคิดลึกซึ้งมากนัก ซึ่งเหมาะสำหรับการสื่อสารที่ต้องการความรวดเร็วและตรงไปตรงมา ข้อความว่าคนดีสำคัญกว่าทุกสิ่ง เป็นการเน้นย้ำถึงความสำคัญของการเป็นคนดี โดยใช้คำที่มีความหมายตรงและไม่ซับซ้อน ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังจดจำและเห็นด้วยได้ง่าย การใช้คำที่มีความหมายตรงนี้ยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือในข้อความ ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและเป็นบวกในผู้รับสาร ข้อความนี้สื่อถึงคุณธรรมและค่านิยมในสังคมด้วยการใช้คำที่เข้าใจง่ายและมีความหมายตรง ช่วยเสริมสร้างและตอกย้ำค่านิยมที่ดีในสังคม การใช้คำที่มีความหมายโดยตรงในข้อความ คนดีสำคัญกว่าทุกสิ่งช่วยในการสื่อสารที่ชัดเจน เข้าใจง่าย เน้นความสำคัญของการเป็นคนดี สร้างความเชื่อมั่น และส่งเสริมคุณธรรมและค่านิยมในสังคม

สรุปได้ว่าคำที่มีความหมายโดยตรง มีทั้งหมด 41 ข้อความ เช่น ก็แล้วแต่ชอบ ค่อย ๆ ไป ไม่ต้องรีบ พ่อสอนไว้ ขับช้าชิดซ้าย และเมาไม่ขับ เป็นต้น กลวิธีคำที่มีความหมายโดยตรงในทั้งตัวอย่างนี้เน้นที่ความหมายโดยตรงและความชัดเจนในการสื่อสาร ทำให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายได้ทันทีโดยไม่ต้องตีความเพิ่มเติม แต่ละตัวอย่างใช้คำที่มีความหมายชัดเจนและตรงไปตรงมาในบริบทที่หลากหลาย เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

3.1.2 คำที่เป็นชื่อสถานที่ หมายถึง ชื่อที่จะถูกกำกับเป็นชื่อสถานที่ จะรวมเอาชื่อ

ภาคพื้นทวีป ประเทศ จังหวัด มณฑล เมือง หมู่บ้าน ตำบล สนามบิน ถนน โรงงาน พื้นที่การเกษตร

มหาสมุทร ทะเล อ่าว แม่น้ำ เกาะ ทะเลสาบ สวนสาธารณะ ภูเขา อนุสาวรีย์และสถานที่ในนิยาย
นอกจากนี้ยังรวมถึง ชื่อเล่น หรือ ชื่อฉายาของประเทศต่าง ๆ

ตารางที่ 3-2 คำที่เป็นชื่อสถานที่

การใช้คำ	วรรณกรรมทำยรถไทย	จำนวน
	คำที่เป็นชื่อสถานที่	20
	1. คนเหนือพลัดถิ่น คนเมืองแพร่ 2. มาวัดจีนแล้วมีชัย 3. เมืองล้ง 4. ยักษ์วัดป่าสัก 5. รถคันนี้ศรีราชา 6. เรารักชลบุรี 7. เรารักพทยา 8. เรารักเสม็ด 9. เรารักอุทอง 10. ไร่สุขวัฒนา 11. วัดท่าไม้ 12. วัดป่าหนองหล่ม 13. วัดเมืองล้ง 14. วัดละหารไร่ 15. วัดโสธรวรารามวรวิหาร แปรริ้ว 16. ไร่รุ่ง นานา 17. ไร่รุ่งโนนสูง 18. ไร่รุ่งบางกง 19. ไร่รุ่งสุรินทร์ 20. สายบุญ สุรินทร์	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

เรารักชลบุรี

ตัวอย่างที่ 1 ชลบุรี เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทย เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ชุมชนเมืองศูนย์กลางของจังหวัด คือ เทศบาลเมืองชลบุรี ซึ่งจะตัวอย่างถือว่าเป็นชื่อเฉพาะและจะถูกกำกับเป็นชื่อสถานที่

ตัวอย่างที่ 2

เรารักพัทยา

ตัวอย่างที่ 2 เมืองพัทยา เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษแห่งหนึ่งในจำนวนสองแห่งของประเทศไทย (อีกแห่งหนึ่งคือ กรุงเทพมหานคร) ตั้งอยู่ในเขตอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีระดับเทียบเท่าเทศบาลนคร จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีหาดทรายและชายทะเลซึ่งมีชื่อเสียงระดับนานาชาติ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางตะวันออกเฉียงใต้ ประมาณ 140 กิโลเมตร ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของอ่าวไทย โดยแบ่งส่วนภายในของเมืองเป็น 4 ส่วนได้แก่ พัทยาเหนือ พัทยากลาง พัทยาใต้และหาดจอมเทียน ซึ่งจะตัวอย่างถือว่าเป็นชื่อเฉพาะและจะถูกกำกับเป็นชื่อสถานที่

ตัวอย่างที่ 3

เรารักเสม็ด

ตัวอย่างที่ 3 เกาะเสม็ด เป็นเกาะในตำบลเพ อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของระยอง ที่ได้รับความนิยมทั้งจากชาวไทยและต่างประเทศ อยู่ห่างจากชายฝั่งบ้านเพประมาณ 6.5 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 3,125 ไร่ มีลักษณะเป็นรูปสามเหลี่ยม มีตำนานเล่าขานที่เชื่อกันว่าเป็นเกาะแก้วพิสดาร ในวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี ของสุนทรภู่ อาจเป็นเพราะที่เกาะเสม็ดนี้มีหาดทรายขาวละเอียดอยู่ทั่วไป เหตุที่ชื่อว่าเกาะเสม็ดก็เพราะมีต้นเสม็ดขาวและเสม็ดแดงขึ้นอยู่มาก ชาวบ้านนำมาใช้เป็นที่จุดไฟ ซึ่งจะตัวอย่างถือว่าเป็นชื่อเฉพาะและจะถูกกำกับเป็นชื่อสถานที่

ตัวอย่างที่ 4

วัดเมืองล้ง

ตัวอย่างที่ 4 วัดเมืองล้ง ตำบลป่าตัน อำเภอเมืองเชียงใหม่ 9 ถนนป่าตัน ตำบลป่าตัน อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2300 โดยสันนิษฐานว่า มีชาวพม่า มาอาศัยอยู่บริเวณนี้และสร้างเจดีย์ไว้ โดยจำลองมาจากเจดีย์ ชาวตากอง โดยตั้งชื่อว่า เป็นพระธาตุประจำปีเกิดมะเมีย ศิลปะเป็นแบบล้านนา สร้างจากปูนขาว ต่อมาชาวบ้านมีการบูรณะ โดยการนำปูนซีเมนต์มาก่อสร้างทับ จากเดิมที่เป็นศิลปะแบบพม่า กลายมาเป็นศิลปะแบบล้านนาในปัจจุบัน ซึ่งจะตัวอย่างถือว่าเป็นชื่อเฉพาะและจะถูกกำกับเป็นชื่อสถานที่

สรุปได้ว่าคำที่มีชื่อสถานที่มีทั้งหมด 20 ข้อความ เช่น คนเหนือพลัดถิ่น คนเมืองแพร่ เรา รักเสม็ด วยรุ่โนนสูง วยรุ่สุรินทร์ และวัดเมืองล้ง เป็นต้น กลวิธีการใช้คำที่เป็นชื่อสถานที่ชัดเจน และน่าเชื่อถือในการนำเสนอข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญ เพราะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้ข้อมูลได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ความชัดเจนในการเขียนช่วยลดความสับสนและเพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่นำเสนอ กลวิธีการใช้ภาษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ที่มีความชัดเจนยังสามารถช่วยให้ข้อมูลน่าสนใจและดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้ดียิ่งขึ้น

3.1.3 คำที่ไม่สุภาพ หมายถึง คำที่ไม่เหมาะสมเป็นคำที่ไม่สุภาพ หรือไม่เหมาะสมต่อบุคคล หรือสถานการณ์ใด ๆ ซึ่งรวมถึงคำที่สื่อเรื่องเพศ การด่าทอ การดูหมิ่น โดยมารยาททางสังคม การใช้คำหยาบเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจ สำหรับภาษาไทยอาจะระบุเนื้อหาของคำหยาบไม่เหมือนกันตามแต่ละระดับสังคมและภาษาของแต่ละท้องถิ่น

ตารางที่ 3-3 คำที่ไม่สุภาพ

การใช้คำ	วรรณกรรมท้ายรถไทย	จำนวน
	คำที่ไม่สุภาพ	21
	1. กูกลัวเมีย 2. กูชอบถ่าย 3. ขับเหียนะ อย่าตาม 4. ชีวิตต้องสู้ เพราะกูจะมาเยอะ 5. แขงขวารถแรง ซื้อแกงรถกู 6. เดินทางปลอดภัยนะ ไอ้สัส 7. นะจ๊ะ พ่อมึงสิ! 8. ผัวอิต่าย 9. พอกูแย้yesแม่ง ไม่รู้จักกูเลย 10. มึงเก่าเหรือ 11. มึงเพื่อนกู 12. ไม่เชื่อกุมึงจะเชื่อใคร? 13. ไม่มีแตก แต่แปลกเพื่อนเรียกเสีย 14. รถพังก้อตังค์กู 15. ลำพังไม่พอแตก 16. เสียวไหมละมึง 17. อย่าจี้ตูด 18. อย่าจี้ตูด เตี่ยวบุงกูมา 19. อย่าจี้ตูดกู 20. อย่าเสือกติ 21. ไอ้หนุ่มเมืองชล	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

มึงเพื่อนกู

ตัวอย่างที่ 1 มึงกับกู เป็นคำที่ไม่สุภาพและสื่อความหมายในแง่ที่ไม่ดี ไม่เหมาะสมในการใช้งานในสถานการณ์ทางภาษาที่เป็นทางการ หรือเชิงศีลธรรม ดังนั้น การใช้คำหยาบควรเป็นเรื่องที่เราควรหลีกเลี่ยงในการสื่อสารกับผู้อื่น ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็น คำที่ไม่สุภาพ

ตัวอย่างที่ 2

ไม่มีแดก แต่แปลกเพื่อนเรียกเสีย

ตัวอย่างที่ 2 แดก ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554, หน้า 446) หมายถึง (1) ก. ทำให้แน่น,อัด,ดัน, เช่น ลมแดกขึ้นจนแน่นหน้าอก (2) (ปาก) ก.กิน (3) ก.โก่งกิน, (เป็นคำหยาบ) (4) ก. กล่าวกระทบกระแทก หรือประชดให้เจ็บใจ, แดกดัน ก็ว่า. ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็น คำที่ไม่สุภาพ

ตัวอย่างที่ 3

ไอ้หนุ่มเมืองชล

ตัวอย่างที่ 3 ไอ้ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554, หน้า 1442) หมายถึง (1) น. คำประกอบคำอื่นบอกให้รู้ว่าเป็นเพศชาย หรือสัตว์ตัวผู้ เช่น ไอ้หนุ่ม ไอ้ต่าง, คำประกอบหน้าชื่อผู้ชายที่มีฐานะต่ำกว่า อย่างนายเรียกคนใช้, คำประกอบหน้าชื่อเพื่อนฝูงแสดงว่ามีความสนิทสนมมาก มักใช้กันในหมู่เด็กผู้ชาย (2) น. คำใช้ประกอบหน้าชื่อผู้ชายแสดงความดูหมิ่นเหยียดหยาม, คำประกอบคำบางคำที่ผู้ใหญ่ใช้เรียกเด็กผู้ชาย หรือผู้ชายที่อายุน้อยกว่ามากด้วยความเอ็นดู หรือสนิทสนมเป็นกันเอง เช่น ไอ้หนู ไอ้น้องชาย (3) น. คำประกอบหน้าคำบางคำเพื่เน้น เช่น ไอ้เราก็ไม่ดี ไอ้จะไปก็ไม่มีที่ไป ไอ้จะอยู่ หรือก็คับใจ, คำประกอบหน้าคำบางคำเพื่เน้นในเชิงบริภาษ เช่น ไอ้ทมิ ไอ้โง่ ไอ้ควาย, คำใช้แทนสิ่งที่กล่าวถึงและเป็นที่เข้าใจกัน เช่น ไอ้นั่น ไอ้นี้, เขียนเป็น อ้าย ก็มี. ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็น คำที่ไม่สุภาพ

ตัวอย่างที่ 4

ผัวอิต้าย

ตัวอย่างที่ 4 อี ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554, หน้า 1417) หมายถึง น. คำประกอบคำอื่นบอกให้รู้ว่าเป็นเพศหญิง หรือสัตว์ตัวเมีย เช่น อีสาว อีเหมียว, คำประกอบหน้าชื่อผู้หญิงที่มีฐานะต่ำกว่า, คำใช้ประกอบหน้าชื่อผู้หญิงแสดงความดูหมิ่นเหยียดหยาม, คำประกอบคำ

บางคำที่ผู้ใหญ่ใช้เรียกเด็กผู้หญิง หรือผู้หญิงที่อายุน้อยกว่ามากด้วยความเอ็นดู หรือสนิทสนมเป็นกันเอง เช่น อีหนู, คำประกอบหน้าคำบางคำเพื่อเน้น เช่น อีทีนี่จะเอาอะไรกินกันละ อีตอนนั้นไม่สบายเลยไม่ได้ไป, คำประกอบหน้าคำบางคำเพื่อเน้นในเชิงบริภาษ เช่น อีบ้า อีงั่ง อีควาย, คำใช้แทนสิ่งที่กล่าวถึงและเป็นที่เข้าใจกัน เช่น เอาอีนี้ออกไปซิ, (โบ) คำนำหน้าชื่อผู้หญิงสามัญชนทั่วไป เช่น อีอยู่อีคงหาขรรษาพระเสนานน (สามดวง), ถ้าใช้ในทางเสียหายโดยเฉพาะทางด้านชู้สาว มักใช้ว่า อี เช่น หย่างไอ้ดีบวดอยู่วัดโพเสพเมถุนธรรมด้วยอีทองมาก อีเพียน อีพีม อีบุรอด อีหนู อีเขียว (สามดวง).ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็น คำที่ไม่สุภาพ

สรุปได้ว่า คำที่ไม่สุภาพมีทั้งหมด 21 ข้อความ เช่น กุลลัเมีย ขับเหียนะ อย่าตาม เดินทาง ปลอดภัยนะ ไอ้สัส และนะจ๊ะ พ่อมึงสิ! เป็นต้น กลวิธีการใช้คำที่ไม่สุภาพมักมีผลกระทบต่อการสื่อสารและความเข้าใจในสังคมอย่างมีนัยสำคัญ กลวิธีการใช้คำที่ไม่สุภาพสามารถสะท้อนถึงวัฒนธรรมและค่านิยมของกลุ่มคนที่ใช้ภาษานั้น ๆ กลวิธีการใช้คำที่ไม่สุภาพในสังคมมีความหลากหลายและมีบทบาทสำคัญต่อการเข้าใจบริบทและวัฒนธรรมของกลุ่มคนต่าง ๆ ซึ่งอาจแสดงถึงความสนิทสนมหรือการติดต่อกันในกลุ่ม เช่น กลวิธีการใช้คำที่ไม่สุภาพในคำพูดหรือข้อความอาจช่วยสร้างความเข้าใจในกลุ่มและเสริมสัมพันธ์ภาพ อย่างไรก็ตาม กลวิธีการใช้คำที่ไม่สุภาพอาจสร้างความขัดแย้งหรือความไม่พอใจในบางกรณี

3.1.4 คำที่เป็นชื่อบุคคล หมายถึง บุคคลจะถูกจำแนกออกจากกันด้วยชื่อเฉพาะ ชื่อเฉพาะของบุคคลเป็นชื่อที่ใช้อ้างถึงคน หรือมนุษย์เท่านั้น ดังนั้นชื่อแรก ชื่อเล่นและชื่อสกุล จะถูกกำกับให้เป็นชื่อบุคคล รวมถึง ชื่อของบุคคลที่เสียชีวิต

ตารางที่ 3-4 คำที่เป็นชื่อบุคคล

การใช้คำ	วรรณกรรมท้ายรถไทย	จำนวน
	คำที่เป็นชื่อบุคคล	19
	1. เจ้สังลุย 2. เจ้หงส์ สังลุย 3. น้องข้าวหอม 4. น้องน้ำขิง 5. น้องน้ำมนต์ 6. น้องน้ำเหนือ 7. น้องปั่นปั่น in car	

การใช้คำ	วรรณกรรมทำยรถไทย	จำนวน
	คำที่เป็นชื่อบุคคล	19
	8. น้องปาร์ตี้ 9. น้องพีท 10. น้องริว 11. พ่อณู พี่นิกเกิ้ล น้องกุ๊กเกิ้ล แม่เดือน Family in car 12. พี่แพตตี้♥ น้องพัชชา in car 13. วิน วุ่น วิว 14. ศิษย์ป่วนารอด 15. ศิษย์หลวงปู่ขาว 16. ศิษย์หลวงพ่อดม วัดช้างแทงกระจาด 17. เศรษฐีเรือทอง 18. สำเภาเศรษฐี 19. หลวงปู่หมื่น จิตลีโล	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

น้องข้าวหอม

ตัวอย่างที่ 1 น้องข้าวหอม เป็นตัวอย่างของชื่อเฉพาะที่ใช้ในการอ้างถึงบุคคล ใช้เรียกผู้้น โดยเฉพาะเพื่อแสดงความสัมพันธ์ หรือความรู้สึกต่อบุคคลนั้น ๆ ในกรณีของน้องข้าวหอม ชื่อเล่น หรือชื่อสกุลที่ใช้เรียกกันไม่ได้เป็นชื่อที่ปกติ แต่มีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับข้าวหอม ซึ่งอาจแสดงถึง ความนิยม หรือความเป็นที่รู้จักของน้องข้าวหอมเองชื่อเฉพาะสามารถสร้างขึ้นได้อย่างอิสระเพื่อแสดง ความเชื่อมโยง หรือความสัมพันธ์ในแง่ต่าง ๆ ตามความต้องการและบริบทที่กำหนดได้

ตัวอย่างที่ 2

ศิษย์หลวงปู่ขาว

ตัวอย่างที่ 2 ศิษย์หลวงปู่ขาว เป็นคำอธิบาย หรือบรรยายคนที่เป็นผู้ติดตาม หรือถือเป็น ศิษย์ของพระภิกษุ หรือพระสงฆ์ที่มีชื่อเสียงและฐานะสูง ซึ่งส่วนใหญ่อาจเป็นผู้มีปัจจุบัน หรือเคยเป็น

ศิษย์ของพระสงฆ์ที่มีภูมิลิติต หรือสัญญาติที่ยิ่งใหญ่ นอกจากนี้ ศิษย์หลวงปู่ขาว อาจถูกใช้ในบริบททางสังคม หรือศาสนาเพื่อเรียกร้องถึงความเทิดทูนและความเคารพต่อผู้ใดที่มีความยึดมั่นในศีลธรรม และฐานะศิษย์ของพระสงฆ์และพระภิกษุ ที่มีชื่อเสียงในสังคมนั้น ศักดิ์สิทธิ์และศิษย์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือประมุข คือ ตัวอย่างที่อาจถูกเรียกร้องด้วยสำนวนนี้ เพื่อเน้นความคุ้นเคยและความเคารพต่อพระสงฆ์ หรือพระภิกษุที่สำคัญในสังคม ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็นคำที่เป็นชื่อบุคคล

ตัวอย่างที่ 3

ศิษย์หลวงพ่อดม วัดช้างแพ่งกระเจด

ตัวอย่างที่ 3 ศิษย์หลวงพ่อดม หมายถึง คนที่ได้รับการสอน หรือเรียนรู้ศาสนาและธรรมะจากพระสงฆ์ หรือพระภิกษุอาจจะเป็นคนที่ตัดสินใจในชีวิตของตนเองเพื่อมุ่งมั่นในการศึกษาและปฏิบัติตามสอนสอนของพระสงฆ์ หรือพระภิกษุอาจเรียกกันว่าศิษย์ เพื่อแสดงความเคารพและสุภาพต่อครู หรือพระอาจารย์ ส่วนพ่อดม อาจหมายถึงพระสงฆ์ หรือพระภิกษุที่ได้สอนสอน หรือเป็นพระอาจารย์ของศิษย์นี้ นั่นคือบุคคลที่ได้แนะนำศาสนาและธรรมะให้กับศิษย์นั้น รวมถึงมอบคำแนะนำและคำสอนในเส้นทางธรรมส่วนตัว ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็นคำที่เป็นชื่อบุคคล

ตัวอย่างที่ 4

ศิษย์ปุนารอด

ตัวอย่างที่ 4 ศิษย์ปุนารอด หมายถึง พระภิกษุปุนารอด ถือเป็นบรมครูที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในหลายด้านของการดนตรี สมุไพร โหราศาสตร์และคาถาเวทมนต์และถูกสามารถให้ความคำปรึกษาและแนะนำในด้านต่าง ๆ สำหรับผู้ที่ทำสังฆกรรม หรือครูต่าง ๆ ในสถานการณ์ศาสนาและศิลปะอื่น ๆ แต่ควรทราบว่าข้อมูลเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของตำนานทางศาสนาและอาจมีการตีความและเชื่อทางศาสนาที่แตกต่างกันตามภูมิภาคและศาสนา ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็นคำที่เป็นชื่อบุคคล

สรุปได้ว่าคำที่เป็นชื่อบุคคลมีทั้งหมด 19 ข้อความ เช่น น้องน้ำขิง น้องน้ำมนต์ น้องปาร์ตี้ และน้องพีท เป็นต้น ดังนั้น กลวิธีคำที่เป็นชื่อบุคคลมีประโยชน์ในการสื่อสารที่ชัดเจนและการเชื่อมโยงความหมายกับบุคคลนั้นๆ อย่างมีเหตุผลและถูกต้องในบริบทที่เหมาะสม คำที่เป็นชื่อบุคคลในภาษาไทยมีความหลากหลายและเป็นสื่อสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์และเชื่อมโยงระหว่างบุคคลได้ดี โดยเฉพาะในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของไทย คำที่เป็นชื่อบุคคลเหล่านี้ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความสำคัญและความเชื่อมโยงที่มีอยู่ในสังคมไทยได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น คำที่เป็นชื่อบุคคลใน

ภาษาไทยมีความหลากหลายและสร้างสร้างสรรค์ในการสื่อสารที่เป็นสัญลักษณ์และเชื่อมโยงกับความเชื่อมโยงของสังคมได้อย่างมีความหมาย

3.1.5 คำที่มีความหมายโดยนัย หมายถึง การใช้คำที่มีความหมายโดยอ้อม ไม่ตรงตาม ตัวหนังสือเมื่อฟัง หรืออ่านแล้วจะต้องตีความหมายของคำ หรือข้อความที่แฝงอยู่

ตารางที่ 3-5 คำที่มีความหมายโดยนัย

การใช้คำ	วรรณกรรมท้ายรถไทย	จำนวน
	คำที่มีความหมายโดยนัย	
	1. ก็แค่ได้กวัด 2. คนนี้..เมียเจ้าของรถ 3. ชุ่มหวานเจี๊ยบ 4. ถึงจะเก่า แต่ไม่เสร้างตอนสิ้นเดือน 5. ที่นั่งเมีย 6. ในรถมีเด็ก 7. ในรถมีเมีย 8. เบาะซ้ายที่นั่งเมีย 9. เปื่อน้องเพราะท้องง่าย 10. ปกป้อง สถาบัน 11. พวกดาวร้าย 12. มีเด็กในรถ 13. เมียโหดตาม 14. ไม่เคยขัดเมีย จัดให้ตลอด 15. ไม่เคยลำบากอย่าปากดี 16. ไม่ได้ส่งเสีย อย่าเสือกสงสัย 17. ไม่เหมาะสำหรับผู้ดีและชนหัวสูง 18. รักฉันนี้สีขาว 19. รถกับผิวของส่วนตัว ห้ามยืม 20. ลูกพ่อแล หลานพ่อแก่ 21. แล้วแต่...ป๊!	31

การใช้คำ	วรรณกรรมทำนองไทย	จำนวน
	คำที่มีความหมายโดยนัย	31
	22. วัตถุเมาไว 23. สงสัยให้ถาม 24. สหายสายโหด 25. สายลุ่ม ไม่คุยให้เสียเวลา 26. สิบล้อยังหักหลบ 27. หลบหนอย ผมจะบิน 28. หุ่นไม้ให้ แต่ใจรัก 29. อย่าจี้ ชักใจ 30. อย่าปากดี 31. เอ็งมันรุ่นหลาน	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ก็แค่ได้กวัด

ตัวอย่างที่ 1 เด็กวัด หมายถึง คนธรรมดาที่ค่อนข้างมีฐานะ หรือสภาพสังคมในระดับต่ำ เป็นชนชั้นที่ด้อยต่ำกว่าคนทั่วไป แต่บทบาทในฐานะเด็กวัดก็มักจะได้รับดูแลจาก สังคมมาตลอด โดยเฉพาะสังคมชนชั้นที่ยึดติดเรื่องพิธี ฐานะ ถือว่า เด็กวัดก็คือผู้ที่ไร้โอกาส ยากจน ต่ำต้อย ไร้การศึกษา ด้วยเหตุผลนานาต่าง ๆ ถึงจำเป็นต้องไปอยู่อาศัยในวัด ซึ่งคำเด็กวัดขึ้นอยู่กับบริบทและสถานการณ์ที่ใช้งาน ซึ่งอาจมีความหมายต่างกันไปในแต่ละบริบท จะเห็นได้ว่าที่มีความหมายแฝงอยู่

ตัวอย่างที่ 2

ในรณมีเด็ก

ตัวอย่างที่ 2 ในรณมีเด็ก หมายถึง ลูกใคร ๆ ก็รัก ไม่อยากให้มีอุบัติเหตุ ป้ายในรณมีเด็ก เหมือนป้ายบอกว่าในรณมีเด็กอยู่ซึ่งร่างกายเด็กทนแรงกระแทกจากอุบัติเหตุได้ไม่เท่าผู้ใหญ่ หากผู้ที่มีเมตตาที่ช่วยระวังมากกว่าปกติ สิ่งที่ยากแสดงคือการใส่ใจกับความปลอดภัยในการขับขี่ ซึ่งจะ

ตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็นคำที่มีความหมายโดยนัย

ตัวอย่างที่ 3

ในรณิเมีย

ตัวอย่างที่ 3 ในรณิเมีย หมายถึง เป็นวิธีการแสดงความรักและความสุข การแสดงความรักและความมุ่งมั่นต่อกัน จากมุมมองทางจิตวิทยานี้เป็นคำใบ้จริง ๆ ที่นึ่งเป็นของภรรยา คนขับมีภรรยาและสามีมีภรรยา ห้ามเช่า หรือยืม ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็นคำที่มีความหมายโดยนัย

ตัวอย่างที่ 4

สลิปล้อยักหักหลบ

ตัวอย่างที่ 4 สลิปล้อยักหักหลบ หมายถึง การขับซื้ออย่างปลอดภัยเป็นปัญหาที่ทุกคนต้องใส่ใจเมื่อเดินทาง ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ส่วนตัว รถประจำทาง แท็กซี่ หรือวิธีการเดินทางอื่น ๆ ก็ต้องขับซื้ออย่างปลอดภัย ท้ายที่สุดแล้ว อุบัติเหตุจราจรไม่เพียงแต่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินเท่านั้น แต่ยังอาจทำให้มีผู้เสียชีวิต หรือเสียชีวิตอีกด้วย เตือนว่าการขับซื้ออย่างปลอดภัยเป็นประเด็นที่เราแต่ละคนต้องใส่ใจ ไม่เพียงเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของเราเองเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของผู้อื่นด้วย ฉันทหวังว่าทุกคนจะปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด และเป็นคนขับที่มีคุณสมบัติและปลอดภัย ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็นคำที่มีความหมายโดยนัย

สรุปได้ว่าคำที่มีความหมายโดยนัยมีทั้งหมด 31 ข้อความ เช่น ในรณิเมเด็ก ในรณิเมเมีย พวกดาวร้ายและถึงจะเก่า แต่ไม่เศร้าตอนสิ้นเดือน เป็นต้น คำที่มีความหมายโดยนัยเป็นเทคนิคที่ช่วยสร้างความสนใจและความหมายที่ลึกซึ้งให้กับข้อความ และช่วยเรียกร้องความรับผิดชอบหรือการกระตุ้นความคิดให้ผู้อ่านด้วย สรุปการวิเคราะห์ว่าในทั้งตัวอย่างนี้ เน้นคำที่มีความหมายโดยนัยให้มีความหมายที่ลึกซึ้ง โดยการใช้คำหรือวลีที่มีความหมายแฝง เพื่อสร้างความสนใจและความหมายที่ลึกซึ้งให้กับผู้อ่าน การใช้เทคนิคนี้ช่วยให้ข้อความมีความหมายที่หลากหลายและน่าสนใจมากขึ้น โดยสามารถเชื่อมโยงกับประสบการณ์หรือความรู้ของผู้อ่านได้ เช่น การใช้คำว่าเด็กวัด เพื่อบอกถึงความยากจนและการได้รับการดูแลของกลุ่มนี้ หรือการใช้ป้าย ในรณิเมเด็ก เพื่อเรียกใช้ความรู้สึกและความสนใจในการรักษาความปลอดภัยของเด็กในการขับซื้อ ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจและสนใจได้โดยง่าย

3.1.6 คำมีศักดิ์ หมายถึง คำที่มีความสำคัญ หรือมีค่าในศิลปะ หรือวรรณกรรม เช่น ราชศัพท์ คำสุภาพ หรือคำที่มีความหมายสูงส่ง สามารถใช้แสดงความเคารพ หรือเกียรติยศ หรือใช้ในบทพูด หรือการเขียนทางด้านศิลปวัฒนธรรมได้ เช่น คำเชิดชูประเพณี คำสวัสดิ์ คำขอบคุณ คำบอกลา เป็นต้น

ตารางที่ 3-6 คำมีศักดิ์

การใช้คำ	วรรณกรรมท้ายรถไทย	จำนวน
	คำมีศักดิ์	5
คำมีศักดิ์	1. ขอน้อมส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย 2. ทรงพระเจริญ 3. ฐ สถิตในดวงใจ 4. ฐ สถิตในดวงใจ นิรันดร์ 5. ฐ สถิตในดวงใจ ตราบนิรันดร์	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ทรงพระเจริญ

ตัวอย่างที่ 1 ทรงพระเจริญ เป็นคำกล่าวสรรเสริญแด่พระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์ ทรงพระเจริญ ใช้เป็นคำถวายชัยมงคล แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีความหมายในเชิงว่า ขอให้ มีสุขภาพดี ร่างกายแข็งแรงและมีอายุยืนยาว เช่น หน่วยงานและประชาชนต่างประดับธงชาติ ประดับป้าย ทรงพระเจริญและประทีปโคมไฟตามอาคารบ้านเรือน ในโอกาส วันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งสรุปได้ว่าทรงพระเจริญเป็นคำมีศักดิ์

ตัวอย่างที่ 2

ขอน้อมส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย

ตัวอย่างที่ 2 ขอน้อมส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย คำนี้ไม่ใช่ราชศัพท์อย่างเป็นทางการ แต่เป็นคำที่ประชาชนใช้แสดงความเทิดทูนในพระเกียรติ เป็นภาษาชาวบ้าน หมายความว่า ไปรอส่ง คือไปรอดู

จนลืบทา คล้าย ๆ ฝ่าฝูลละองธูลีพระบาทส่งเสด็จ เมื่อครั้งเสด็จเยือนต่างประเทศ ไม่ได้หมายถึง การนำไปส่งอย่างเช่นนักภาษาเก่า ๆ ว่ากัน ว่า คนธรรมดาไม่สามารถส่งพระองค์ไปสวรรคได้ ท่านอา จะแปลคำว่า ส่ง ตรงตัวเกินไป หรือแปลตามภาษาอังกฤษ ที่คำว่า send มีความหมายเดียว คำนี้ ใน อดีต สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรงได้เคยใช้ในหนังสือพระนิพนธ์ ของพระองค์ ซึ่งสรุปได้ว่าตัวอย่างเป็นคำมีศักดิ์

ตัวอย่างที่ 3

ธ สถิตในดวงใจ

ตัวอย่างที่ 3 ธ หมายถึง พยัญชนะตัวที่ 29 เป็นพวกอักษรต่ำและใช้เป็นตัวสะกดในแม่กด ในคำที่มาจากภาษาบาลีและสันสกฤตเป็นต้น เช่น สุขเมธ มคธ. อีกส่วนหนึ่งเป็น ส. ท่าน เธอ เช่น ธ ประสงค์ใด จงสฤษดิ์ดัง หวังวรหฤทัย เป็นสรพนามบุรุษที่ 3 แต่ที่นี้ ธ หมายถึง พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว คนไทยทั่วทั้งแผ่นดินเมื่อระลึกถึงในหลวงรัชกาลที่ 9 ซึ่งสรุปได้ว่าตัวอย่างเป็นคำมีศักดิ์ ซึ่ง จะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็นคำมีศักดิ์

สรุปได้ว่าคำมีศักดิ์มีทั้งหมด 5 ข้อความ เช่น ขอน้อมส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย ธ สถิตในดวงใจ ธ สถิตในดวงใจ นิรันดร์ ธ สถิตในดวงใจ ตราบนิจนิรันดร์และทรงพระเจริญ เป็นต้น การวิเคราะห์คำ มีศักดิ์ในตัวอย่างข้างต้นช่วยให้เข้าใจถึงความสำคัญและบทบาทที่สำคัญของคำในสังคมไทยได้ดีขึ้น เนื่องจากการสะท้อนถึงความเคารพและเทิดทูนต่อพระมหากษัตริย์และสังคมที่มีการสร้างสรรค์ คำใหม่เพื่อแสดงความเคารพและเทิดทูนในสถาบันพระมหากษัตริย์ นอกจากนี้ยังมีการอ้างอิงคำ ภาษาไทยที่มีความหมายและบทบาททางสังคมที่หลากหลาย เช่น การใช้ศักดิ์ศรีของคำพระราชศัพท์ เป็นต้น การวิเคราะห์นี้ช่วยให้เข้าใจถึงความสำคัญของภาษาและความหมายของคำในการสื่อสารใน สังคมไทยได้ดีขึ้น ช่วยให้เห็นภาพรวมของวัฒนธรรมและความเชื่อของคนไทยได้อย่างลึกซึ้ง การใช้ ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสมสำคัญในการสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีในสังคมและ วัฒนธรรมต่าง ๆ

3.1.7 คำนามธรรม หมายถึง คำที่แทนกระบวนการคิดที่ไม่ได้เกิดจากตัวตนของวัตถุ จจริงและไม่มีรูปร่าง คำนามธรรมเกิดมาจากความคิดและอารมณ์ในการสร้าง เกิดขึ้นมาเองตาม ธรรมชาติการ ซึ่งในรูปแบบนามธรรมในบางครั้ง ใช้ในการกล่าวถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ยกขึ้นมา ในบาง กรณีเหตุการณ์จริงที่เป็นรูปธรรมยากต่อการพูด หรือยากต่อการเข้าใจ

ตารางที่ 3-7 คำนามธรรม

การใช้คำ	วรรณกรรมท้ายรถไทย	จำนวน
	คำนามธรรม	5
	1. ตรัสรู้ 2. บารมีพ่อแม่ 3. พุทธวจน 4. พุทธโศกคดี 5. เศรษฐีลูกพ่อแก่	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ตรัสรู้

ตัวอย่างที่ 1 ตรัสรู้ เป็นคำว่าตระหนัก หรือรับรู้ โดยมักใช้ในบทสนทนา หรือการพูดคุย เพื่อแสดงความเห็นต่อเรื่องที่กำลังถูกพูดถึง โดยใช้คำว่า ตรัสรู้ เพื่อแสดงว่าเข้าใจและรับรู้เรื่องที่กล่าวมา หรือเป็นการยืนยันความเห็น หรือความคิดที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่กำลังถูกพูดถึง ซึ่งส่วนมากใช้ในบริบททางสังคม การพูดคุย หรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ต่างคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันได้ในหลาย ๆ ด้าน เช่น การเมือง สังคม ศาสนา วัฒนธรรม หรือเรื่องที่เป็นการตัดสินใจเลือกของเล่นและอื่น ๆ อีกมากมาย

ตัวอย่างที่ 2

บารมีพ่อแม่

ตัวอย่างที่ 2 บารมี ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน(2554, หน้า 671) หมายถึง (1) [-ระมี] น. คุณความดีที่ควรบำเพ็ญมี 10 อย่าง คือ ทาน ศีล เนกขัมมะ (การออกจากกาม คือ บวช) ปัญญา วิริยะ ขันติ สัจจะ อธิฐาน เมตตา อุเบกขา เรียกว่า ทศบารมี (ป. ปารมี) (2) น. คุณความดีที่ได้บำเพ็ญมา, คุณสมบัติที่ทำให้ยิ่งใหญ่, เช่นว่า ชมพระบารมี พระบารมีปกเกล้าฯ พ่ายแพ้แก่บารมี

(ป. ปารมี) หมายถึง บุพการี ผู้ที่รักมากที่สุดดวงใจ แสดงความเคารพและความรักต่อพ่อแม่ ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็นค่านามธรรม

ตัวอย่างที่ 3

พุทธพจน์

ตัวอย่างที่ 3 พุทธพจน์ หรือ พุทธวจน (บาลี พุทธวจน) แปลว่า พระดำรัส หรือคำพูดของ พระพุทธเจ้า ในอรรถกถาปมสูตร พระโคตมพุทธเจ้าตรัสถึงธรรมะ ใช้ในทางศาสนาพุทธเพื่อระบุ หรือ เรียกเรื่องถึงพระพุทธเจ้า หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธเจ้า คำนี้มักใช้ในบริบททางศาสนาและใน บริบทที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา ซึ่งพุทธพจน์อาจหมายถึงคำอธิบาย คำสอน หรือข้อคิดทาง ศาสนาที่น่าเสนอ หรือสอนโดยพระพุทธเจ้า หรือระบุถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับธรรมพระพุทธศาสนาและ ปรัชญาของพระพุทธเจ้า ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็นค่านามธรรม

ตัวอย่างที่ 4

พุทธโฆศคดี

ตัวอย่างที่ 4 พุทธโฆศคดี ความเชื่อที่คนโฆศดีมีโฆศดีและมีสิ่งดีงามเกิดขึ้นในชีวิตของพวกเขาและพร้อมที่จะใช้โฆศดีของพวกเขาเพื่อสร้างความร่วมมือและความสงบสุขและเชื่อว่าการมีโฆศดี มักส่งผลให้ความเข้าใจและความเบิกบานเพิ่มขึ้นและมักมีความขยันในการทำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็น ประโยชน์ แม้ว่าคนโฆศดีอาจพบกับความท้าทายและความทึงทักในชีวิตของพวกเขาเช่นกัน ความเชื่อ เหล่านี้สรุปถึงทัศนคติของคนโฆศดีที่เชื่อในความดีและสิ่งดีงามและพยายามให้ความร่วมมือและความ สงบสุขเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของพวกเขา ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็นค่านามธรรม

สรุปได้ว่าค่านามธรรมมีทั้งหมด 5 ข้อความ ได้แก่ บารมีพ่อแม่ พุทธวจน พุทธโฆศคดีและ ตรีสรูว์ กลวิธีการใช้ภาษานามธรรมในตัวอย่างแต่ละแบบช่วยในการอธิบายความคิด ความเชื่อ และ คุณค่าทางจริยธรรมและศาสนา ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้ความหมายที่ลึกซึ้งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ การสื่อสารมีความชัดเจนและมีผลกระทบเชิงบวกต่อผู้อ่าน การใช้ภาษานามธรรมเสริมสร้างความ เข้าใจ ความเชื่อถือ และความรู้สึกเคารพต่อเรื่องราวหรือความคิดเห็นที่กล่าวถึง ทำให้ผู้ฟังรู้สึกถึง ความสำคัญและความยิ่งใหญ่ของเรื่องนั้น ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการสื่อสารและการสนทนาในบริบท ต่าง ๆ

3.1.8 คำสแลงหรือคำคะนอง หมายถึง ถ้อยคำที่เป็นภาษาพูดและใช้ในกลุ่มคนบางกลุ่ม ปัจจุบันมักพบคำสแลงหลากหลายคำในการสื่อสารของคนไทยโดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น บางคำก็รู้เฉพาะกันในกลุ่มคนบางกลุ่มแต่ก็มีหลายคำที่ทุกคนเคยได้ยินและรู้ความหมายของคำเหล่านั้น

ตารางที่ 3-8 คำสแลงหรือคำคะนอง

การใช้คำ	วรรณกรรมทำยรถไทย	จำนวน
	คำสแลงหรือคำคะนอง	3
	1. ไม่ได้ขับซึ่ง แต่วิ่งจับเวลา 2. ไม่แน่นซึ่ง ไว่วิ่งส่งเมีย 3. กระบะซึ่ง	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่าง

ไม่แน่นซึ่ง ไว่วิ่งส่งเมีย

ตัวอย่างนี้ ซึ่ง เป็นคำสแลง หรือคำคะนองที่มักใช้ในกลุ่มคนบางกลุ่มในสังคมไทย แต่ไม่ได้เป็นคำพูดทางการ หรือทางภาษาที่ใช้ในระดับทางการ ความหมายของวลีไม่ได้เกี่ยวข้องกับการวิ่ง หรือการส่งเมียทางกายภาพ แต่มีความหมายทางสังคมและวัฒนธรรม การพูดวลีนี้สะท้อนถึงการสื่อสาร หรือคำพูดที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ หรือวัฒนธรรมในกลุ่มคนที่ใช้คำนี้ โดยมักจะนำมาใช้ในบริบทของความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง อาจแสดงถึงความเข้าใจและความยอมรับในการใช้เวลาและพลังงานในการดูแล หรือรักษาความสัมพันธ์ระหว่างคู่สามีภรรยา โดยให้ความสำคัญกับการทำหน้าที่และการแบ่งเวลาให้เหมาะสมกับบทบาทของแต่ละฝ่ายในความสัมพันธ์

สรุปได้ว่าคำสแลงหรือคำคะนองมีทั้งหมด 3 ข้อความ ได้แก่ ไม่ได้ขับซึ่ง แต่วิ่งจับเวลา ไม่แน่นซึ่ง ไว่วิ่งส่งเมียและกระบะซึ่ง กลวิธีการใช้คำสแลงหรือคำคะนองที่สะท้อนถึงการสื่อสารและความเชื่อทางวัฒนธรรมในกลุ่มคนบางกลุ่มในสังคมไทย โดยมีการใช้คำสแลงและคำคะนองที่เพิ่มความสนุกสนานและความเป็นมิตรในการสื่อสาร ทั้งนี้ยังมีประโยชน์ในการสร้างความสนิทสนมและการเรียนรู้วัฒนธรรมของกลุ่มคนที่ใช้คำนี้

3.1.9 คำภาษาถิ่น หมายถึง เป็นภาษาย่อยที่ใช้พูดจากันในท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย ความเข้าใจกันระหว่างผู้คนที่อาศัยอยู่ตามท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งอาจจะแตกต่างไปจากมาตรฐาน หรือภาษาที่คนส่วนใหญ่ของแต่ละประเทศใช้กันและอาจจะแตกต่างจากภาษาในท้องถิ่นอื่นทั้งทางด้านเสียง คำและ การใช้คำ ภาษาถิ่น เป็นภาษาที่มีลักษณะเฉพาะ

ตารางที่ 3-9 คำภาษาถิ่น

การใช้คำ	วรรณกรรมท้ายรถไทย	จำนวน
	คำภาษาถิ่น	3
	1. คนมักเมา ไทกะสิน 2. ไผแซงถิกสี่ 3. คนเซราะกราว	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

คนเซราะกราว

ตัวอย่างที่ 1 เซราะกราว เป็นคำมาจากภาษาเขมร แต่ในภาษาไทยอีสานได้ เซราะกราว หมายถึง คนที่มาจากต่างประเทศ หรือคนต่างประเทศ คนไทยมักนิยมใช้ในความหมายว่า บ้านนอก (ใช้โดย โน้ตอุดม แต่พานิช ในการแสดงเดี่ยว ไมโครโฟน ในลักษณะเสียดสีทำนองเย้ยหยันว่ามาจากชนบท หรือ บ้านนอก)

ตัวอย่างที่ 2

ไผแซงถิกสี่

ตัวอย่างที่ 2 ไผแซงถิกสี่ เป็นภาษาอีสาน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.(2554 , หน้า 798) ให้ความหมายว่า ไผเป็นอีสาน หมายถึง ก.มุง,ไคร้,ผูกพัน ส. ไคร. หมายถึง แบบนี้ใครจะกล้าแซง ซึ่งจะตัวอย่างเห็นได้ว่าเป็นคำภาษาถิ่น

สรุปได้ว่าคำภาษาถิ่นมีทั้งหมด 3 ข้อความ ได้แก่ คนมักเมา ไทกะสิน ไผแซงถิกสี่และคนเซราะกราว กลวิธีการใช้คำภาษาถิ่นตัวอย่างนี้เป็นการสะท้อนถึงวัฒนธรรมและบริบททางสังคมที่

แตกต่างกัน การใช้คำเฉพาะถิ่นช่วยให้เห็นถึงการรับรู้และการสื่อสารในสังคมท้องถิ่น การนำคำเหล่านี้มาใช้ในการสื่อสารสามารถสร้างความเข้าใจและเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มคนต่างๆ ได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้เห็นถึงความหลากหลายทางภาษาที่มีในสังคมไทย

3.1.10 คำภาษาต่างประเทศ หมายถึง คำ หรือศัพท์ที่มาจากภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติ หรือภาษาที่พูดทั่วไปในสถานที่ หรือประเทศนั้น ๆ ในกรณีนี้ คำภาษาต่างประเทศ หมายถึงคำ หรือศัพท์ที่มาจากภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาไทย หรือภาษาท้องถิ่นของประเทศไทย คำภาษาต่างประเทศมักใช้ในสื่อสาร การแปลและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างภาษาที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3-10 คำภาษาต่างประเทศ

การใช้คำ	วรรณกรรมทำยรไทย	จำนวน
	คำภาษาต่างประเทศ	2
	1. กัปตัน	
	2. แนน สตูดิโอ	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

แนน สตูดิโอ

ตัวอย่างที่ 1 สตูดิโอ เป็นคำแปลภาษาไทยของคำว่าstudio ซึ่งเป็นคำภาษาอังกฤษที่หมายถึงสถานที่ หรือห้องที่ใช้สำหรับการบันทึกเสียง หรือวิดีโอ หรือใช้สำหรับการถ่ายทอดสัญญาณเสียง หรือวิดีโอในสื่อสารมวลชน โฆษณา หรือภาพยนตร์และโปรดักชั่น ดังนั้น สตูดิโอ หมายถึงสถานที่ หรือห้องที่ใช้สำหรับการบันทึกเสียง หรือวิดีโอในภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 2

กัปตัน

ตัวอย่างที่ 2 กัปตัน หมายถึง ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554, หน้า 107) ให้ความหมายว่า น. นายเรือ. (อ. captain) ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นคำต่างประเทศ

สรุปได้ว่าคำภาษาต่างประเทศมีทั้งหมด 2 ข้อความ ได้แก่ กับตันและแนน สตูดิโอ กลวิธีการใช้คำภาษาต่างประเทศเป็นวิธีที่ช่วยพัฒนาภาษาไทย ทำให้มีคำใหม่ๆ ที่สามารถสื่อสารแนวคิดและสิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการใช้ภาษาระหว่างประเทศ ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเข้าใจคำและการใช้งานในบริบทที่เหมาะสม และเสริมสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมที่หลากหลาย

จะเห็นได้ว่าการใช้คำมีทั้งหมด 150 ข้อความ ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้เนื้อหาของวรรณกรรมท้ายรถได้มากขึ้นและเสริมสร้างบรรยากาศและบริบทของเรื่องอีกด้วย การใช้ภาษาในทั้งตัวอย่างเหล่านี้เน้นความชัดเจนและความเข้าใจที่ง่าย โดยใช้คำที่มีความหมายชัดเจนและตรงไปตรงมา การใช้คำที่เป็นชื่อบุคคลในภาษาไทยช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์และเชื่อมโยงระหว่างบุคคลได้ดี การใช้คำที่มีความหมายโดยนัยช่วยสร้างความสนใจและความหมายที่ลึกซึ้งให้กับข้อความ การใช้ภาษานามธรรมช่วยในการอธิบายความคิดและความเชื่อได้ชัดเจน การใช้คำสแลงหรือคำคะนองเพิ่มความสนุกสนานและความเป็นมิตรในการสื่อสาร การใช้คำภาษาถิ่นและภาษาต่างประเทศช่วยในการสร้างความเข้าใจและเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มคนได้ การใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีและเสริมสร้างความเข้าใจในสังคมและคนในวัฒนธรรมเดียวกันได้

3.2 การใช้สำนวน

3.2.1 สำนวนใช้เพื่อสั่งสอน หรือเตือนสติ หมายถึง สำนวนที่ใช้เพื่อเตือน หรือชี้แจงว่ามีความสำคัญในเรื่องใด หรือเพื่อสั่งให้ทำบางสิ่งเพื่อป้องกันความผิดพลาด หรือความเสียหายจากสิ่งต่าง ๆ หรือเพื่อเตือนให้ระมัดระวัง หรืออยู่รอดรับสภาพแวดล้อม ซึ่งบางครั้งอาจจะเป็นสำนวนที่เรียกว่าเป็นเอกลักษณ์ หรือเป็นคำความประจํา ซึ่งเป็นสำนวนที่ถูกใช้มากในภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ จะเน้นความหมายเชิงสั่งสอน ว่ากล่าวตักเตือนและเสียสติ ตามวิถีชีวิตและแนวคิดของคนไทยสมัยก่อน ทำให้บางครั้งมักจะเรียกรวมกันว่าสำนวน สุภาษิตและคำพังเพย

ตารางที่ 3-11 ส่วนวนใช้เพื่อสั่งสอน หรือเตือนสติ

การใช้คำ	วรรณกรรมทำยรไทย	จำนวน
	ส่วนวนใช้เพื่อสั่งสอน หรือเตือนสติ	13
	1. เกิดเป็นไก่อต้องชน เกิดเป็นคนต้องสู้ 2. ไก่อต้องมีชน คนต้องมีพวก 3. คนล่าฝัน 4. จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด 5. ดูแต่ตา วาจาอย่าเขียน 6. น้ำพักน้ำแรง 7. เป็นอยู่อย่างต่ำ มุ่งกระทำอย่างสูง 8. มือใหม่ 9. ไม่สู้ ไม่แพ้ 10. รู้หน้าไม่รู้ใจ 11. เวลาจนก็อย่าเฝ้าเวลาที่มีก็อิจฉา 12. อภัยมือใหม่ 13. อัดตา หิ อัดตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน เพราะตนได้ฝึกตนมาดีแล้ว	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

น้ำพักน้ำแรง

ตัวอย่างที่ 1 น้ำพักน้ำแรง ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554, หน้า 628) หมายถึง น. การทุ่มเททำงานอย่างอุตสาหะจน บรรลุผลสำเร็จด้วยตนเอง เช่น บ้านหลังนี้สร้างด้วยน้ำพักน้ำแรงของเขาแท้ ๆ ซึ่งจะสั่งสอน หรือเตือนสติว่าอยากประสบความสำเร็จก็ต้องสร้างด้วยมือของตัวเอง การทำงาน หรือการดำเนินชีวิตอย่างอุตสาหะจนบรรลุผลสำเร็จโดยต้องพยายามให้มาก เหมือนกับน้ำที่ถูกกักไว้ในเขื่อน ต้องใช้ความพยายามในการสร้างความกดดันของน้ำเพื่อให้มีพลังใน

การขับเคลื่อนเครื่องจักร หรือกำเนิดพลังงานได้อย่างมากมาย ดังนั้นส่วนนี้ส่วนมากจะใช้ในการสั่งให้คนทำงาน หรือดำเนินชีวิตอย่างมีความพยายามและตั้งใจ เพื่อให้ได้ผลสำเร็จอย่างมากมาย

ตัวอย่างที่ 2

เกิดเป็นไก่อต้องชน

ตัวอย่างที่ 2 เกิดเป็นคนต้องสู้ หมายถึง คนเราเกิดมาแล้วต้องสู้ ทำให้ถึงที่สุดจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จก็ต้องทำก่อนก็เหมือนกับไก่ชนแม้จะเจ็บจะตายสู้ได้ หรือไม่ได้ก็จะลงสู้ต่อก่อน หากลองเปลี่ยนอะไรให้มันดีขึ้นทุก ๆ คนคงทำได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นสำนวนใช้เพื่อสั่งสอน หรือเตือนสติ

ตัวอย่างที่ 3

ไก่อต้องมีชน คนต้องมีพวก

ตัวอย่างที่ 3 ไก่อต้องมีชน คนต้องมีพวก หมายถึง ในชีวิตของมนุษย์แต่ละคนต้องมีเพื่อนที่คอยช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน หรือร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมาก่อน จะแยกจากกันไปตามหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคน ดังนั้น การได้อยู่ด้วยกันแม้เพียงช่วงเวลาสั้น ๆ จึงเป็นสิ่งที่มีความยิ่งใหญ่ คำว่าเพื่อน หรือมิตรภาพ แม้ไม่มีราคา แต่มีค่ามากกว่าสิ่งใด ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นสำนวนใช้เพื่อสั่งสอน หรือเตือนสติ

ตัวอย่างที่ 4

คนล่าฝัน

ตัวอย่างที่ 4 หมายถึง ชีวิตทุกชีวิตเกิดมามีหลายสิ่งหลายอย่างที่ไม่เหมือนกัน ต่างคนต่างมีความคิดที่ต่างกัน แต่สิ่งที่มีเหมือนกันคือความฝัน อยู่ที่ใครจะล่ามาให้อยู่ในมือ トラバโตที่ยังมีแสงส่องสว่างส่องนำทางชีวิตก็ต้องเดินต่อไปจนกว่าถึงเป้าหมาย ให้แรงบันดาลใจที่จะก้าวไปสู่ความฝัน ไม่ว่าจะเจอกับอุปสรรคใดก็ตาม การที่จะสำเร็จได้เราต้องข้ามผ่านอุปสรรคมาก่อน สิ่งมีชีวิตทุกชนิดจะต้องดิ้นรนในทางของตัวเอง

สรุปได้ว่าสำนวนใช้เพื่อสั่งสอน หรือเตือนสติมีทั้งหมด 13 ข้อความ เช่น เกิดเป็นไก่อต้องชน เกิดเป็นคนต้องสู้ ไก่อต้องมีชน คนต้องมีพวก เป็นอยู่อย่างต่ำ มุ่งกระทำอย่างสูงและรู้หน้าไม่รู้ใจ เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าสำนวนใช้เพื่อสั่งสอน หรือเตือนสติอาจมีความหมายที่หลากหลายและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ นั่นมันจะมีความกระชับและมุ่งเน้นไปที่สิ่งที่สำคัญที่สุดของข้อความ

นั้น ๆ การวิเคราะห์สำนวนนี้ช่วยให้เราเข้าใจถึงมุมมองและค่านิยมที่มีต่อความสำเร็จและการดำเนินชีวิตในสังคมไทยได้อย่างลึกซึ้ง การใช้สำนวนในวรรณคดี เช่น การใช้ภาพเพื่อเปรียบเทียบ ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและเรียนรู้จากประสบการณ์ของตัวละครได้ดีขึ้นด้วย สำนวนเหล่านี้มีความหมายที่เกี่ยวข้องกับความพยายาม ความมุ่งมั่น และการต่อสู้เพื่อความสำเร็จในชีวิต มีความเข้าใจและกลมกลืนมากยิ่งขึ้น การใช้สำนวนในวรรณกรรมทำยมมักเป็นทางเลือกที่ดีเพื่อสื่อสารความหมายที่ลึกซึ้งและน่าสนใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเชื่อมโยง

3.3. การใช้ภาพพจน์

พบ 5 กลวิธี ได้แก่

3.3.1 การใช้นามนัย หมายถึง การใช้คำ หรือวลีซึ่งบ่งลักษณะ หรือคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่งแทนอีกสิ่งหนึ่ง คล้าย ๆ สัญลักษณ์ แต่ต่างกันตรงที่ นามนัยนั้นจะดึงเอาลักษณะบางส่วนของสิ่งหนึ่งมากล่าวให้หมายถึงส่วนทั้งหมด หรือใช้ชื่อส่วนประกอบสำคัญของสิ่งนั้นแทนสิ่งนั้นทั้งหมด

ตารางที่ 3-12 การใช้นามนัย

การใช้คำ	วรรณกรรมทำยมไทย	จำนวน
	การใช้นามนัย	29
	1. ขอเป็นข้าราชการทุกชาติไป 2. ฉันทจะก้าว ตามรอยเท้าพ่อ 3. ทำดีเพื่อพ่อ 4. พยัคฆ์เทพ 5. พ่อเพียงก็เพียงพ่อ ตามพ่อหลวง 6. รวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย 7. รักพ่อสุดหัวใจ 8. รัชกาลที่๙ 9. เกิดในรัชกาลที่๙ 10. ขออภัย มือใหม่ 11. ขออภัย มือใหม่หัดขับ 12. ข้าของแผ่นดิน ต้องเป็นคนดี คนเก่ง 13. คนของพระราชา ข้าของแผ่นดิน	

การใช้คำ	วรรณกรรมทำยรไทย	จำนวน
	การใช้นามนัย	29
	14. คนไทยในรัชกาลที่๙ 15. คินชีวิตให้แผ่นดิน 16. งานหนักไม่ฆ่าคน ขยันไม่อดตาย 17. ฉันทเกิดในแผ่นดินรัชกาลที่๙ 18. ฉันทเกิดในแผ่นดินรัชกาลที่๙ ขอเป็นข้ารองพระบาททุกชาติไป 19. ฉันทเกิดในรัชกาลที่๙ 20. ชุ่มนกกฮูก 21. เบื้องบนเมตตา 22. ร่วมใจรักดี เราชรักในหลวง 23. รักในหลวง..หวงแผ่นดิน 24. เราชรักในหลวง 25. เราชรักในหลวงพ่อ พ่อของแผ่นดิน 26. วัยรุ่นหนุ่มมี 27. สมบัติเมีย 28. จะสานต่อที่พ่อทำ 29. ตามรอยเท้า"พ่อ"	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

เรารักในหลวง พ่อของแผ่นดิน

ตัวอย่างที่ 1 กล่าวมาเป็นตัวอย่างของการใช้นามนัย โดยการใช้คำว่า ในหลวงและพ่อ เพื่อแทนคำว่าในหลวงรัชกาลที่ 9 โดยไม่ได้กล่าวถึงสิ่งนั้น ๆ โดยตรง การใช้นามนัยนี้ช่วยให้ผู้พูด หรือผู้เขียนสามารถใช้คำ หรือวลีที่สั้นกว่าและเข้าใจง่ายกว่าเพื่ออธิบายสิ่งที่ต้องการจะพูดถึงได้ ซึ่งนั่นเป็นทักษะการใช้ภาษาที่มีประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการเขียนเอกสารต่าง ๆ

ตัวอย่างที่ 2

รักพ่อสุดหัวใจ

ตัวอย่างที่ 2 พ่อแทนในหลวงรัชกาลที่ 9 เป็นการแสดงถึงความเคารพความรักที่ลึกซึ้งในสังคมไทย โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่ประชาชนไทยเสียายและรำลึกถึงพระมหากษัตริย์ที่ได้เสด็จสิ้นชีวิตไปแล้ว อาทิ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการใช้นาม

ตัวอย่างที่ 3

ทำดีเพื่อพ่อ

ตัวอย่างที่ 3 แสดงถึงความเคารพและความเอื้อเฟื้อในฐานะของพระมหากษัตริย์และเป็นการแสดงให้เห็นถึงความผูกพันที่ลึกซึ้งของประชาชนไทยต่อพระบรมราชานุสาวรีย์ ในภาษาไทย พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ถูกเรียกว่า พ่อเธอและการใช้คำว่า ทำดีเพื่อพ่อ เป็นการแสดงความจงรักภักดีและความเคารพอันสูงส่งในสังคมไทย ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการใช้นาม

ตัวอย่างที่ 4

ขอภัย มือใหม่

ตัวอย่างที่ 4 มือใหม่ หมายถึงคนที่เพิ่งเรียนรู้วิธีขับรถและยังไม่เชี่ยวชาญ มีเจตนาที่จะแจ้งเตือนผู้อื่นให้ใส่ใจกับความปลอดภัยในการขับรถ โดยใช้คำพูดเป็นการเตือนสัญญาณให้ผู้ขับขี่คนอื่นและปฏิบัติตามข้อกำหนดเพื่อลดความเสี่ยงในการเดินทางและการขับรถ

สรุปได้ว่าการใช้นามนี้มีทั้งหมด 29 ข้อความ เช่น เกิดในรัชกาลที่๙ ขอภัย มือใหม่หัดขับ ชุ่มนกกูกและงานหนักไม่ฆ่าคน ขยันไม่อดตาย เป็นต้น การใช้นามนี้ช่วยให้การสื่อสารเป็นไปอย่างกระชับ สดวก และมีความเข้าใจได้ง่ายขึ้น มีประโยชน์ในการสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวันและในการเขียนเอกสารต่างๆ โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องการให้ข้อความเข้าใจได้ง่ายและเร็วขึ้น การใช้นามนี้ยังช่วยสร้างความสนใจ ความสำคัญ และเชื่อมโยงความหมายของข้อความได้ดี ทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเข้าใจง่ายขึ้น การใช้นามนี้ในภาษาไทยช่วยให้การสื่อสารมีความกระชับและเข้าใจง่ายขึ้น เพราะผู้พูดหรือผู้เขียนสามารถใช้คำหรือวลีที่สั้นกว่าและเข้าใจง่ายกว่าเพื่ออธิบายสิ่งที่ต้องการจะพูดได้ถึง ทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้นามนี้ยังช่วยให้ข้อความดูน่าสนใจมากขึ้น เพราะมีความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงกับคำหรือข้อความที่น่าเสนอ

นอกจากนี้ การใช้ภาษานี้ยังช่วยเสริมความสำคัญของข้อความและสร้างความสนใจให้กับผู้อ่านหรือผู้ฟังได้มากขึ้น

3.3.2 การใช้อุปลักษณ์ หมายถึง การเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง โดยการนำของสองสิ่งที่ต่างจำพวกกันแต่มีลักษณะเด่นเหมือนกันมาเปรียบเทียบกันและใช้คำที่แสดงความเปรียบเทียบว่า เป็น คือ หรืออาจจะคำว่า เป็น คือ ก็ได้ แต่เป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นการเปรียบเทียบ

ตารางที่ 3-13 การใช้อุปลักษณ์

การใช้คำ	วรรณกรรมทำยรไทย	จำนวน
	การใช้อุปลักษณ์	5
	1. กอดขวดเหล้ามีความสุข แต่คือทุกข์ของลูกเมีย 2. จิตวิญญาณพ่อแม่ให้มา ชั่วคืออยู่ที่ตัวเรา 3. บ้านคือหน้ารถ อนาคตคือลูกเมีย 4. ภูมิใจ...ที่เป็นลูกพ่อ 5. รักที่สุดคือในหลวง	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

กอดขวดเหล้ามีความสุข แต่คือทุกข์ของลูกเมีย

ตัวอย่างที่ 1 จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เวลาดื่มเหล้าแล้วมีความสุข แต่เพราะเมาแล้วขับประสบอุบัติเหตุ ทุกข์ใจมีแต่ครอบครัว เพื่อเป็นการเตือนสติ ดื่มไม่ขับ เพื่อความปลอดภัยของตนเอง และเพื่อความปลอดภัยของผู้อื่น โดยการปฏิบัติตามกฎจราจรและการไม่ดื่มเมาก่อนขับรถจะช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อตนเองและผู้อื่นได้ นอกจากนี้ การใช้อุปลักษณ์ยังช่วยให้ผู้อ่าน หรือผู้ฟังเข้าใจและจดจำได้ง่ายขึ้นเกี่ยวกับความคล้ายคลึง หรือความแตกต่างของสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

ตัวอย่างที่ 2

จิตวิญญาณพ่อแม่ให้มา ชั่วคืออยู่ที่ตัวเรา

ตัวอย่างที่ 2 จิตวิญญาณพ่อแม่ให้มา ชั่วคืออยู่ที่ตัวเรา หมายถึงการที่คุณสามารถพบเห็น และรับรู้สิ่งที่ดีและเครื่องรางในตัวคุณมาจากคุณพ่อแม่ ความหมายนี้อาจแสดงถึงคุณสมบัติที่มาจาก พ่อแม่ หรือสิ่งที่พวกเขาได้สืบทอดให้กับคุณและความรู้สึกนี้ตรงกับที่เราต้องการที่จะแสดงความเคารพและรักใคร่ใส่พ่อแม่ของเรา

ตัวอย่างที่ 3

บ้านคือหน้ารถ อนาคตคือลูกเมีย

ตัวอย่างที่ 3 บ้านคือหน้ารถ อนาคตคือลูกเมีย หมายถึงการให้ความสำคัญและดูแลอนาคต เช่นเดียวกับการดูแลความสัมพันธ์กับคนรอบข้างในปัจจุบัน ความหมายนี้บ่งบอกถึงความสำคัญของการสร้างฐานมั่นสำหรับอนาคตพร้อมกับการดูแลและสร้างความสุขในปัจจุบัน ในความสัมพันธ์กับคู่สมรส หรือคนรอบข้าง ในแง่หนึ่งก็อาจหมายถึงการที่จะรับผิดชอบและสร้างความมั่นใจในอนาคตของคนที่เราอาจจะดูแล หรือดูแลเหมือนกันอยู่ในปัจจุบัน

ตัวอย่างที่ 4

ภูมิใจ...ที่เป็นลูกพ่อ

ตัวอย่างที่ 4 ภูมิใจ...ที่เป็นลูกพ่อ หมายถึงการคิดถึงและรับรู้ความสำคัญของบทบาทที่เรา มีต่อพ่อและรู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นคนลูกพ่อที่ได้รับสิ่งดี ๆ จากพ่อ ความรัก ความสนับสนุนและการอบรมในชีวิต ประโยคนี้หมายถึงการพูดถึงความยินดีและความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างลูกชายและพ่อของเขา

สรุปได้ว่าการใช้อุปลักษณ์มีทั้งหมด 5 ข้อความ ได้แก่ จิตวิญญาณพ่อแม่ให้มา ชั่วคืออยู่ที่ตัวเรา บ้านคือหน้ารถ อนาคตคือลูกเมีย ภูมิใจ...ที่เป็นลูกพ่อ รักที่สุดคือในหลวงและกอดขวดเหล้ามีความสุข แต่คือทุกข์ของลูกเมีย การใช้อุปลักษณ์ช่วยให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเข้าใจแนวคิดหรือความหมายที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้น เพราะมันสร้างภาพในจิตใจของผู้อ่านหรือผู้ฟัง ทำให้ความหมายของข้อความดูชัดเจนมากยิ่งขึ้น และช่วยสร้างความเข้าใจให้มากขึ้น อุปลักษณ์ยังช่วยเสริมสร้างความตระหนักให้กับปัญหาหรือสถานการณ์ที่สำคัญ เช่น การเตือนสติในการขับขี หรือการเชื่อมโยงความสำคัญของความรู้สึกต่อพ่อแม่กับการเตรียมอนาคต ในทำนองเดียวกัน การใช้อุปลักษณ์ช่วยสร้างความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เข้ากันได้กับผู้อ่านหรือผู้ฟัง เช่น การเล่าเรื่องเกี่ยวกับความภูมิใจในบทบาทของลูกพ่อ ช่วยให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเข้าใจและจดจำได้ง่ายขึ้น เพราะสร้างภาพที่สมจริงและเข้าถึงได้ง่ายกว่าคำพูดที่ไม่ใช้อุปลักษณ์

3.3.3 การใช้สัญลักษณ์ หมายถึง สิ่งที่ใช้แทนความหมายของอีกสิ่งหนึ่ง หรือถ้าจะกล่าวให้ลึกลงไปอีก วัตถุ อักษร รูปร่าง หรือสีสันทัน ซึ่งใช้ในการสื่อความหมาย หรือแนวความคิดให้มนุษย์เข้าใจไปในทางเดียวกัน อาจจะเป็นรูปธรรม หรือนามธรรมก็ได้ ในทางปรัชญา สัญลักษณ์นั้นช่วยในการสื่อสาร อาจจะเป็นรูปภาพ การเขียนอักษร การออกเสียง หรือการทำท่าทาง ซึ่งช่วยให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารเข้าใจตรงกันแม้จะพูดกันคนละภาษา

ตารางที่ 3-14 การใช้สัญลักษณ์

การใช้คำ	วรรณกรรมทำยรไทย	จำนวน
	การใช้สัญลักษณ์	3
	1. ๙ในดวงใจ 2. ขอเป็นข้ารองพระบาท๙ทุกชาติไป 3. พระคุณพ่อแม่	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

๙ในดวงใจ

ตัวอย่างที่ 1 จะเห็นได้ว่า เลข 9 เป็นเลขที่มีความหมายในทางมงคลเลขเก้า นอกจากเสียงจะเป็นมงคล เพราะออกเสียงพ้องกับคำว่าก้าว ที่อาจหมายถึง ความก้าวหน้า ก้าวไกล หรือก้าวไปข้างหน้า บ้างก็ว่า เลข 9 ยังหมายถึง การมีอายุยืนด้วย แต่คนไทยส่วนมากใช้แทนพระราชประวัติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 เพื่อแสดงถึงความรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ตัวอย่างที่ 2

ขอเป็นข้ารองพระบาท๙ทุกชาติไป

ตัวอย่างที่ 2 แสดงถึงความประทับใจและความเคารพที่สูงส่วนต่อพระมหากษัตริย์พระเจ้าอยู่หัวที่ 9 และเชื่อมโยงกับความเคารพและความระลึกถึงพระมหากษัตริย์ที่ 9 ซึ่งเป็นเจ้าของพระราชนิพนธ์และประสบการณ์ที่มีความสำคัญในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทย คำนี้แสดงถึงความรัก

และความเคารพที่คนไทยมีต่อพระมหากษัตริย์และการระลึกถึงพระองค์ในรูปแบบที่เป็นทางการและเคร่งครัด

ตัวอย่างที่ 3

พระคุณพ่อแม่

ตัวอย่างที่ 3 แสดงถึงความขอบคุณและเคารพต่อพ่อแม่ของคนอื่น ๆ ในฐานะบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการดูแลและเลี้ยงดูลูกหลาน การเคารพและสร้างความรักให้กับพ่อแม่เป็นสิ่งสำคัญในหลายวัฒนธรรมทั่วโลก เนื่องจากพ่อแม่มีบทบาทในการส่งเสริมและประเมิณพัฒนาการของลูกหลานและให้ความรักและการดูแลในชีวิตของพวกเขา การแสดงความนับถือและขอบคุณต่อพ่อแม่เป็นสิ่งที่นับถือในหลายวัฒนธรรมและควรเป็นสิ่งที่สนับสนุนและทำในชีวิตประจำวันของเรา เช่นการให้ของขวัญ การอยู่ในบรรยากาศสร้างความสุขให้พ่อแม่ การช่วยเหลือในบ้านและการให้ความเคารพและรักอีกเรื่องหนึ่งที่เราสามารถทำเพื่อแสดงความนับถือต่อพ่อแม่ของเรา

สรุปได้ว่าการใช้สัญลักษณ์มีทั้งหมด 3 ข้อความ ได้แก่ ขอเป็นข้าราชการทุกชาติไป พระคุณพ่อแม่ ตามรอยเท้า"พ่อ" จะสานต่อที่พ่อทำและในดวงใจ การใช้สัญลักษณ์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายที่ลึกซึ้งของเรื่องราวมากขึ้น โดยสัญลักษณ์มักจะมี ความหมายที่หลากหลายและสะท้อนถึงประสบการณ์ชีวิตหรือความรู้สึกที่ซับซ้อนของมนุษย์ การใช้สัญลักษณ์ช่วยสร้างภาพทางจินตนาการให้กับผู้อ่าน ทำให้งานเขียนมีความสมจริงและน่าสนใจมากขึ้น สัญลักษณ์ยังช่วยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ในงานเขียน เช่น สัญลักษณ์ทางศาสนาหรือปรัชญา และช่วยเพิ่มความลึกและความส่วนตัวให้กับผลงาน เป็นการเชื่อมโยงกับอารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน สัญลักษณ์ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและตีความงานเขียนได้อย่างถูกต้อง โดยมีความหมายที่เป็นรูปธรรมและมักจะถูกใช้อย่างแพร่หลายในวรรณกรรมทั่วไป การวิเคราะห์สัญลักษณ์ช่วยให้เราเข้าใจความสำคัญของเรื่องราวอย่างลึกซึ้งมากขึ้น และมีส่วนสำคัญในการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเหตุการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ ในเรื่องราว

3.3.4 การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ หมายถึง การตั้งคำถามแต่ไม่ได้หวั่งคำตอบ หรือ ถ้ามีคำตอบก็เป็นคำตอบที่ทั้งผู้ถามและผู้ตอบรู้ดีอยู่แล้ว นักเขียนจะใช้คำถามเชิงวาทศิลป์เพื่อเร้าอารมณ์ผู้อ่าน หรือสื่อความหมายและข้อคิดที่ต้องการ

ตารางที่ 3-15 การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์

การใช้คำ	วรรณกรรมทำยรถไทย	จำนวน
	การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์	2
	1. รถเด็กส่งพัสดุจะ...ให้สุดไฉน 2. ร้อยในรณมีเด็ก	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ร้อยในรณมีเด็ก

ตัวอย่างที่ 1 จะเห็นได้ว่า ใช้ร้อยตั้งคำถามแต่ไม่ได้หวังคำตอบ หรือ ถ้ามีคำตอบก็เป็นคำตอบที่ทั้งผู้ถาม เด็ก หมายถึง สิ่งที่สำคัญที่สุด เช่น ชีวิต จะแสดงให้เห็นถึงความหมายว่า ระมัดระวังในการขับขี่และชะลอความเร็ว เพื่อเตือนให้ทุกคนขับขี่ปลอดภัยและใส่ใจในความปลอดภัย

ตัวอย่างที่ 2

รถเด็กส่งพัสดุจะ...ให้สุดไฉน

ตัวอย่างที่ 2 เป็นสำนวนที่ใช้ในภาษาไทยเพื่อถามถึงวิธีการ หรือวิธีที่สิ่งต่าง ๆ จะสามารถทำได้สำเร็จ หรือสร้างผลลัพธ์ที่ดีได้บ้าง คำถามนี้อาจถูกใช้เพื่อสอบถามถึงการกระทำ หรือวิธีการในเรื่องต่าง ๆ เช่น การทำธุรกรรมธุรกิจ การปฏิบัติงาน หรือการแก้ไขปัญหาและเป็นการถามถึงความคาดหวัง หรือวิธีการในการทำให้สำเร็จได้ดีที่สุด ซึ่งอาจมีความหมายเป็นคำถามที่เรียกใช้ความคิด หรือแนวคิดในการคิดค้นวิธีการที่เหมาะสมเพื่อสร้างผลลัพธ์ที่ดีและประสบความสำเร็จได้ในทางปฏิบัติ โดยคำว่าสุด อาจมีความหมายเป็นความสำเร็จ ความเจริญรุ่งเรือง หรือความสมบูรณ์และคำว่าไฉน อาจมีความหมายเป็นวิธีที่สามารถทำให้เกิดผลลัพธ์ได้

สรุปได้ว่าการใช้คำถามเชิงวาทศิลป์มีทั้งหมด 2 ข้อความ ได้แก่ รถเด็กส่งพัสดุจะ...ให้สุดไฉนและร้อยในรณมีเด็ก การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ในภาษาไทยมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากมีลักษณะที่สร้างความลึกซึ้งและเปิดโอกาสให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังได้คิดและวิเคราะห์เนื้อหาอย่างลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใช้คำถามที่ดูเหมือนจะไม่ต้องคำตอบ แต่มีความหมายที่สำคัญอย่างชัดเจน เพื่อเสนอความรู้สึกหรือความคิดให้กับผู้อ่าน เช่น การเสนอความสำคัญของการระมัดระวังในการขับขี่ผ่าน

คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ ซึ่งเป็นเทคนิคที่ชั้นสูงของการใช้ภาษา เพื่อสร้างความสนใจและความหมายให้กับเนื้อหาอย่างมาก ส่วนวนที่ใช้ในคำถามมักมีความหมายที่ซับซ้อน เชื่อมโยงกับวิธีการหรือกระบวนการที่เกี่ยวข้อง และมักเป็นการสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวัง วิธีการทำให้สำเร็จ หรือวิธีการที่เหมาะสมที่สุด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบคิดและวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกถามอย่างลึกซึ้ง การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ช่วยเสนอความคิดหรือแนวคิดใหม่ๆ ที่ผู้อื่นอาจยังไม่เคยคิดหรือเห็น และช่วยให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านสนใจและต้องการทราบคำตอบหรือเสนอความคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ โดยการใช้คำถามที่ซับซ้อนเพื่อท้าทายความคิดของผู้อ่านหรือผู้ฟังให้มองเห็นด้านใหม่ของเรื่องได้อีกด้วย การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ในการสื่อสารและการเขียนเป็นสิ่งที่สร้างความสนใจและความหมายให้กับเนื้อหาอย่างมาก

3.3.5 การใช้ปฏิพจน์ หมายถึง ถ้อยคำที่มีความหมายตรงกันข้าม หรือขัดแย้งกันมากล่าวอย่างกลมกลืนกันเพื่อเพิ่มความหมายให้มีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 3-16 การใช้ปฏิพจน์

การใช้คำ	วรรณกรรมทำยรไทย	จำนวน
	การใช้ปฏิพจน์	1
	1. ยอมหัก ไม่ยอมงอ	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่าง

ยอมหัก ไม่ยอมงอ ยอมหัก ไม่ยอมงอ

ตัวอย่างที่ หมายถึง การไม่ยอมแพ้ให้กับอะไรง่าย ๆ จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าถูกกระทำโดยแรงภายนอกมันจะหักพับและจะไม่งอและเปลี่ยนรูป ต่อมาใช้อุปมาอุปไมยว่ายอมตายดีกว่ายอมประนีประนอม แสดงถึงความตั้งใจของผู้พูดที่เขาต้องการสื่อสารว่าเขาจะไม่ยอมแพ้ให้กับสิ่งที่เขาเชื่อว่าถูกต้อง แม้ว่าการยอมตายจะเป็นความเสียหายใหญ่กว่าการยอมรับแพ้ หรือประนีประนอม แต่สำหรับผู้ที่มีความเชื่อมั่นและความมุ่งมั่นก็อาจจะพร้อมที่จะตัดสินใจที่จะยอมหักแต่ไม่ยอมงอ หรือไม่ยอมแพ้ให้กับสิ่งที่เขาเชื่อว่าถูกต้องเสมอไปด้วยกัน

สรุปได้ว่าการใช้ปฏิพจน์มีทั้งหมด 1 ข้อความ ได้แก่ ยอมหัก ไม่ยอมงอ แสดงให้เห็นว่า ภาพพจน์เป็นส่วนสำคัญของภาษาไทยที่ใช้ในการสื่อความหมาย โดยภาพพจน์เป็นส่วนหนึ่งของประโยคที่ใช้ในการอธิบาย หรือบอกลักษณะของสิ่งต่าง ๆ การใช้ปฏิพจน์ในการสื่อสารได้แก่การเพิ่มความเข้าใจในการสื่อสารของผู้อ่าน การใช้ปฏิพจน์ทำให้ข้อความดูมีความลึกซึ้งและเข้มข้นมากขึ้น และช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจถึงสัจวิสัยของตัวละครหรือบทสนทนาได้ดีขึ้น นอกจากนี้ การใช้ปฏิพจน์ยังช่วยให้ผู้เขียนสามารถสร้างภาพมากขึ้นในจิตใจของผู้อ่าน และทำให้ผู้อ่านสนุกสนานและมีความสนใจในการอ่านต่อไป

จากศึกษาตัวอย่างเหล่านี้ สามารถกล่าวได้ว่า การใช้ภาพพจน์ที่มีนามนัย อุปลักษณ์ สัญลักษณ์ คำถามเชิงวาทศิลป์และปฏิพจน์ ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้วยความกระชับ ชัดเจน และน่าสนใจ ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจ ความสนใจ และความหมายให้กับผู้อ่านหรือผู้ฟังได้มากขึ้น การใช้ภาษาไทยอย่างนี้สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวันและในการเขียนเอกสารต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพและเข้าใจง่ายขึ้น

สรุป

การวิจัยเรื่องกลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมทำยรถไทยและภาพสะท้อนสังคมไทยและเงินจากวรรณกรรมทำยรถ โดยผลการสรุปว่าวรรณกรรมทำยรถทั้งหมด 203 ข้อความ การใช้คำ 10 ชนิดทั้งหมด 150 ข้อความ ได้แก่ คำที่มีความหมายโดยตรง 41 ข้อความ คำที่มีความหมายโดยนัย 31 ข้อความ คำที่ไม่สุภาพ 21 ข้อความ คำที่เป็นชื่อสถานที่ 20 ข้อความ คำที่เป็นชื่อบุคคล 19 ข้อความ คำมีศักดิ์ 5 ข้อความ คำนามธรรม 5 ข้อความ คำสแลงหรือคำคะนอง 3 ข้อความ คำภาษาถิ่น 3 ข้อความ คำภาษาต่างประเทศ 2 ข้อความ การใช้สำนวน 1 ชนิด ทั้งหมด 13 ข้อความ ได้แก่ สำนวนใช้เพื่อสั่งสอน หรือเตือนสติ 14 ข้อความ การใช้ภาพพจน์ 5 ชนิด ทั้งหมด 40 ข้อความ ได้แก่ การใช้นามนัย 29 ข้อความ การใช้อุปลักษณ์ 5 ข้อความ การใช้สัญลักษณ์ 3 ข้อความ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ 2 ข้อความ การใช้ปฏิพจน์ 1 ข้อความ

ผลการวิจัยการศึกษาวิธีการใช้ภาษาจากวรรณกรรมทำยรถสรุปได้ว่า การใช้ภาษาที่หลากหลายในวรรณกรรมทำยรถมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจและบรรยากาศของเรื่อง รวมถึงการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างผู้คนในสังคม โดยมีการใช้คำที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย เช่น ชื่อบุคคลในภาษาไทยที่ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์และเชื่อมโยงระหว่างบุคคลได้ดี การใช้คำที่มีความหมายโดยนัยสร้างความสนใจและความหมายที่ลึกซึ้ง การใช้ภาษานามธรรมช่วยในการอธิบายความคิดและความเชื่อได้ชัดเจน การใช้คำสแลงหรือคำคะนองเพิ่มความสนุกสนานและความเป็นมิตร

ในการสื่อสาร และ การใช้คำภาษาถิ่นและภาษาต่างประเทศช่วยในการสร้างความเข้าใจและเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มคนได้

สำนวนที่ใช้ในวรรณกรรมทำยรรณมักมีจุดมุ่งหมายเพื่อสั่งสอนหรือเตือนสติ เช่น "เกิดเป็นไก่ต้องชน เกิดเป็นคนต้องสู้" หรือ "รู้หน้าไม่รู้ใจ" ซึ่งสำนวนเหล่านี้มักมีความหมายกระชับและมุ่งเน้นที่สำคัญที่สุด การวิเคราะห์สำนวนช่วยให้เข้าใจถึงมุมมองและค่านิยมในสังคมไทย สำนวนในวรรณคดีช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและเรียนรู้จากประสบการณ์ของตัวละครได้ดีขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องความพยายาม ความมุ่งมั่นและการต่อสู้เพื่อความสำเร็จในชีวิต

การใช้ภาพพจน์ เช่น นามนัย อุปลักษณ์ สัญลักษณ์ คำถามเชิงวาทศิลป์ และปฏิพจน์ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้วยความกระชับ ชัดเจน และน่าสนใจ ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเข้าใจและมีความหมายที่ลึกซึ้งมากขึ้น การใช้ภาษาไทยในลักษณะนี้ช่วยให้การสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวันและในการเขียนเอกสารต่างๆ มีประสิทธิภาพและเข้าใจง่ายขึ้น

วรรณกรรมทำยรรณช่วยเสริมสร้างความคิดและความคิดสร้างสรรค์ของผู้อ่าน เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาและภาพสะท้อนผู้ใช้ภาษาได้ ช่วยให้ผู้อ่านได้รับรู้และเข้าใจเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการเสริมสร้างเชิงวัฒนธรรมและเสริมสร้างความเข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรมระหว่างชุมชนต่าง ๆ กลวิธีการใช้ภาษาที่ปรากฏในวรรณกรรมทำยรรณมีความหลากหลายและมีการเล่าเรื่องที่ที่น่าสนใจ

บทที่ 4

การเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมทำยรถ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทยและประเทศจีน การวิจัยนี้จะใช้ข้อมูลจากข้อความวรรณกรรมทำยรถของทั้งสองประเทศ โดยข้อความจากประเทศไทยจำนวน 203 ข้อความและประเทศจีนจำนวน 205 ข้อความ เพื่อทำการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาพสังคม ศึกษาวัฒนธรรมและสังคมของทั้งสองประเทศ การวิเคราะห์ภาพสังคมและภาษาในวรรณกรรมทำยรถจะช่วยให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างและความคล้ายกันของสังคมและวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยและจีนอย่างลึกซึ้งขึ้น ผลการศึกษามีดังนี้

เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีน

ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมตามเกณฑ์ในบทที่ 2 ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพสังคมไทยและสังคมจีนจากวรรณกรรมทำยรถได้เป็นประเด็น 6 ประเด็น ได้แก่ 1. ด้านครอบครัว 2. ด้านการศึกษา 3. ด้านการเมืองการปกครอง 4. ด้านความเชื่อและศาสนา 5. ด้านภาษาถิ่น 6. ด้านอื่น ๆ ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

4.1 เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านครอบครัว

ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถด้านครอบครัว หมายถึง ภาพของครอบครัวที่ร่วมกัน การวาดภาพของครอบครัว หรือข้อความที่บ่งบอกถึงความรัก และความสำคัญของครอบครัว บางครั้งอาจมีภาพของพ่อแม่และลูก หรือครอบครัวที่มีสมาชิกหลายคนที่มีมองเห็นว่าเป็นสัญลักษณ์ของความสุขและความรักในครอบครัว วรรณกรรมทำยรถไทยมักจะสะท้อนด้านครอบครัวในลักษณะที่เน้นความรัก ความสำคัญและคุณค่าทางสังคมของครอบครัว ภาพและข้อความที่สร้างขึ้นมีส่วนสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์และความรู้สึกในสังคมไทยเกี่ยวกับครอบครัว วรรณกรรมทำยรถไทยและจีน มีรายละเอียดดังนี้

จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างที่น่าสนใจในสองสังคมนี้

ความเหมือน

1. ความสำคัญของครอบครัว ทั้งในวัฒนธรรมไทยและจีน ครอบครัวถือเป็นหน่วยกลางของสังคมและเป็นแหล่งของความรัก ความอบอุ่นและการสนับสนุนทางอารมณ์และจิตใจ
2. ความร่วมมือและความเชื่อมั่น ในทั้งสองวัฒนธรรม ความร่วมมือและความเชื่อมั่นภายในครอบครัวเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีชีวิตที่สมดุลและมั่นคง

3. **บทบาทของผู้ใหญ่** ผู้ใหญ่หรือผู้อาวุโสมีบทบาทสำคัญในการสอนและฝึกฝนค่านิยมให้แก่รุ่นหลัง ส่งต่อวัฒนธรรมและประเพณี

ความแตกต่าง

1. **บทบาทเพศในครอบครัว** ในวัฒนธรรมไทย บทบาทของเมียมักเน้นไปที่การดูแลและเป็นที่พึ่งของครอบครัว ขณะที่ในวัฒนธรรมจีน บทบาทนี้อาจจะไม่ชัดเจนมากนักและมักจะมีการแบ่งหน้าที่การดูแลครอบครัวที่เท่าเทียมกันมากขึ้นระหว่างชายและหญิง

2. **การเชื่อมโยงกับรากฐานและต้นกำเนิด** ในวัฒนธรรมจีน มีการเน้นย้ำถึงการเชื่อมโยงกับรากฐานและต้นกำเนิดของตนผ่านการกลับไปยังบ้านเกิดอย่างเป็นทางการ ส่วนในวัฒนธรรมไทย แม้จะมีการยกย่องคุณค่าของครอบครัวแต่ไม่มีการเน้นย้ำอย่างเข้มข้นเหมือนในจีน

3. **วัฒนธรรมการแสดงออก** วัฒนธรรมไทยอาจจะมีการแสดงออกทางอารมณ์และความรักในครอบครัวที่เปิดเผยมากกว่าวัฒนธรรมจีนที่อาจจะเน้นการแสดงออกในรูปแบบที่มีขอบเขตและรู้ปฏิบัติที่เคร่งครัดกว่า

จากทั้งหมดนี้ วรรณกรรมท้ายรถไทยและจีนต่างก็ใช้ครอบครัวเป็นฉากหลังในการสะท้อนคุณค่าและประเพณีของแต่ละวัฒนธรรม รวมถึงการถ่ายทอดค่านิยมและการสอนให้รู้จักการเชื่อมโยงภายในครอบครัวและสังคมให้มั่นคงและยั่งยืน

วรรณกรรมท้ายรถไทยพบจำนวน 28 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4-1 ภาพสะท้อนวรรณกรรมท้ายรถไทยด้านครอบครัว

ภาพสะท้อนวรรณกรรมท้ายรถไทยด้านครอบครัว	
1. ในรถมีเมีย	16. น้องน้ำขิง
2. บ้านคือหน้ารถ อนาคตคือลูกเมีย	17. น้องน้ำมนต์
3. มีเด็กในรถ	18. น้องปิ่นปิ่น in car
4. เบาะซ้ายที่นั่งเมีย	19. น้องปาร์ตี้
5. เมียโทรตาม	20. น้องพีท
6. เอ็งมันรุ่นหลาน	21. น้องริว
7. ในรถมีเด็ก	22. พระคุณพ่อแม่
8. ไม่นั่นซึ่ง ไว้วางส่งเมีย	23. พ่อหนู พี่นิเกิ้ล น้องกุเกิ้ล แม่เดือน Family in car
9. ลูกสาวเมีย	24. พี่แพตตี้❤️น้องพัชชา in car
10. คนนี้..เมียเจ้าของรถ	

ภาพสะท้อนวรรณกรรมท้ายรถไทยด้านครอบครัว	
11. คุณมารดา	25. พี่น้องและพี่องเพื่อน
12. จิตวิญญาณพ่อแม่ให้มา ชั่วคืออยู่ที่ตัวเรา	26. รถกับผิวของส่วนตัว ห้ามยืม
13. ที่นั่งเมีย	27. รุ้ย้งในรถมีเด็ก
14. น้องข้าวหอม	28. สมบัติเมีย
15. น้องน้ำเหนือ	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ในรถมีเมีย, บ้านคือหน้ารถ อนาคตคือลูกเมีย, เบาะซ้ายที่นั่งเมีย, เมียโทรตาม, ไม่นั่นซึ่ง ไว้วางส่งเมีย, กุลลัวเมีย, คนนี้..เมียเจ้าของรถ, ที่นั่งเมีย, สมบัติเมีย

ตัวอย่างที่ 1 เป็นการมีเมียในวัฒนธรรมไทยมีความสำคัญอย่างมากเนื่องจากการแสดงถึงความร่วมมือและความเชื่อมั่นในครอบครัว การดูแลและเป็นที่พึ่งของครอบครัวเป็นบทบาทที่เมียสำเร็จได้ดีในวัฒนธรรมไทย เมียมักเป็นที่นับถือและเชื่อมโยงสมาชิกในครอบครัวด้วยความเอาใจใส่และความเคารพ การสนับสนุนและเข้าใจต่อกุศลธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสุขและความสำเร็จในชีวิตครอบครัว เช่นการเตรียมพร้อมและใส่ใจในความรู้สึกและความคิดของเมีย การเชื่อถือและการเคารพต่อเมียมีบทบาทสำคัญในการสร้างความสมหวังและความสุขในครอบครัวไทย เมียมักเป็นที่ยอมรับและเคารพในบทบาทที่ได้รับในครอบครัว การเตรียมพร้อมและการให้เกียรติต่อเมียเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งและมั่นคงในครอบครัวไทย ในรวมทั้งหมดข้อความนี้สะท้อนความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนและบทบาทที่สำคัญของเมียในสังคมและครอบครัวไทยในวรรณกรรมท้ายรถไทยอย่างเน้น ๆ ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับในวัฒนธรรมไทย

ตัวอย่างที่ 2

รถกับผิวของส่วนตัว ห้ามยืม

ตัวอย่างที่ 2 การไม่ยืมรถหรือสิ่งของส่วนตัวของครอบครัวให้ผู้อื่นใช้ สะท้อนถึงความเชื่อมั่นในความเป็นส่วนตัวและความเชื่อถือในความปลอดภัยของสิ่งของส่วนตัวของครอบครัว โดยการรักษาส่งของส่วนตัวเหล่านี้เป็นเรื่องส่วนตัวและมั่นคงของสมาชิกครอบครัว การห้ามยืมรถหรือ

สิ่งของส่วนตัวของครอบครัวยังแสดงถึงความเชื่อมั่นและความร่วมมือระหว่างสมาชิกในครอบครัวและการรักษาความสัมพันธ์ที่มั่นคงและสมดุลในครอบครัว นอกจากนี้ การเคารพและปกป้องสิ่งของส่วนตัวของสมาชิกครอบครัวโดยไม่ยืมให้ผู้อื่นใช้

ตัวอย่างที่ 3

มีเด็กในรถ, ในรถมีเด็ก, รู้ยังในรถมีเด็ก

ตัวอย่างที่ 3 วรรณกรรมไทยรถที่มีเด็กอยู่ในรถและรู้สึกอยู่ในรถมีเด็คนั้นส่วนใหญ่จะเป็นที่พบในครอบครัวไทยเนื่องจากมีวัฒนธรรมที่เน้นครอบครัวและการเที่ยวเรียนอย่างมาก การขนส่งเด็กไปต่างที่ด้วยรถยนต์กลายเป็นสิ่งที่ธรรมดาในชีวิตประจำวันของครอบครัวไทยมากขึ้น การมีเด็กในรถยนต์มักจะเป็นที่สะท้อนถึงความเชื่อในการสร้างความสุขและความเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวรถยนต์มักถือเป็นที่สะสมของความสุขในการเดินทางและสร้างความทรงจำที่ดีกับครอบครัว นอกจากนี้ การมีเด็กในรถยนต์ยังเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงการเผชิญหน้ากับอุปสรรคและการปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะเมื่อต้องเดินทางไกลหรือในสภาพการจราจรที่แออัด การเรียนรู้รับมือกับสถานการณ์เหล่านี้จึงเป็นสิ่งสำคัญในการเติบโตและพัฒนาของเด็กและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมของครอบครัวไทยที่เน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งและการเตรียมความพร้อมในชีวิตแต่ละวันให้กับเด็ก ๆ ตั้งแต่วัยเยาว์ ไปจนถึงการเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต

ตัวอย่างที่ 4

คุณมารดา, จิตวิญญาณพ่อแม่ให้มา ชั่วคืออยู่ที่ตัวเรา, พระคุณพ่อแม่

ตัวอย่างที่ 4 พ่อแม่มีบทบาทสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ของครอบครัวไทย พวกเขาเป็นผู้คุ้มครองและเสนอแนวทางในการเติบโตและการพัฒนาของลูกๆ พวกเขามีอิทธิพลที่มีผลต่อพัฒนาและจิตวิญญาณของลูกๆ ในสังคมไทย บางครั้งมีการใส่ใจและให้เกียรติกันอย่างมาก บางครั้งก็มีการเสียสละและอดทนกันไป ภาพลักษณ์ของพ่อแม่ในวัฒนธรรมไทยดังกล่าวเป็นสิ่งที่นับถือและเชื่อถืออย่างมาก ซึ่งมีผลให้เรามองเห็นความสำคัญของความเข้าใจและการพัฒนาที่ดีในครอบครัวไทยอย่างชัดเจน

ตัวอย่างที่ 5

เอ็งมันรุ่นหลาน, น้องข้าวหอม, น้องน้ำเหนือ, น้องน้ำชิง, น้องน้ำมันต์, น้องปั่นปั่น in car, น้องปาร์ตี้, น้องพีท, น้องริว, ฟอนุ ฟินีเกิล น้องกู

เกิ้ล แม่เดือน Family in car, พี่แพตตี้♥น้องพัชชา in car, พี่น้องและพ่อ
เพื่อน

ตัวอย่างที่ 5 การใช้ชื่อที่เกี่ยวข้องกับอาหารและสิ่งที่เป็นที่รู้จักในวัฒนธรรมไทย เช่น ข้าวหอม น้ำเหนือ น้ำขิง น้ำมันต์ เป็นการแสดงถึงความเป็นครอบครัวที่ใกล้ชิดและสนับสนุนกัน เป็นสิ่งที่น่าสนใจที่สมาชิกในครอบครัวแต่ละคนถูกแทนด้วยอาหารหรือเครื่องดื่มที่สามารถสร้างความสุขและความสนุกให้กับทุกคนได้ นอกจากนี้ การใช้คำว่า Family in car และ พี่แพตตี้♥น้องพัชชา in car เป็นการเน้นถึงความสำคัญของการเดินทางและการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัว แสดงถึงความสำคัญของการใช้เวลาร่วมกันและสร้างความทรงจำที่ดีผ่านกิจกรรมที่ทำร่วมกันในวรรณกรรมท้ายรถไทยของครอบครัว ทั้งนี้ ภาพสะท้อนด้านครอบครัวไทยได้ถูกสร้างขึ้นอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้คำภาษาไทยและการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมไทยเป็นหลัก แสดงถึงความสำคัญของความรักและความสัมพันธ์ในครอบครัวไทย

จากตัวอย่างเหล่านี้สรุปได้ว่าความสำคัญและบทบาทที่สำคัญของเมียและพ่อแม่ในวัฒนธรรมไทย โดยการเน้นถึงความเชื่อมั่นและความร่วมมือในครอบครัว การดูแลและเป็นที่พึ่งของครอบครัวเป็นส่วนสำคัญของบทบาทของเมียในวัฒนธรรมไทย พ่อแม่มีบทบาทสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ของครอบครัวไทยและมีอิทธิพลที่มีผลต่อพัฒนาและจิตวิญญาณของลูกๆ ในสังคมไทย ภาพลักษณ์ของพ่อแม่ในวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่นับถือและเชื่อถืออย่างมาก โดยการใช้คำและสัญลักษณ์ที่เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมไทยเป็นหลัก เพื่อสร้างความเข้าใจและการพัฒนาที่ดีในครอบครัวไทยอย่างชัดเจน การใช้เวลาร่วมกันและสร้างความทรงจำที่ดีผ่านกิจกรรมที่ทำร่วมกันในครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญและนับถืออย่างมากในวัฒนธรรมไทย ด้วยเหตุนี้ ความสำคัญของความรักและความสัมพันธ์ในครอบครัวไทยถูกสรุปอย่างชัดเจนในข้อความนี้ แสดงถึงความสำคัญของความเชื่อมั่นและความร่วมมือระหว่างสมาชิกในครอบครัวในการสร้างความสุขและความเข้าใจในสังคมไทย

วรรณกรรมท้ายรถจีนพบจำนวน 7 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4-2 ภาพสะท้อนวรรณกรรมท้ายรถจินด้านครอบครัว

ภาพสะท้อนวรรณกรรมท้ายรถจินด้านครอบครัว
1. การเดินทางไปไหน อย่าลืมบ้านเกิด 客行天下，勿忘家乡 2. ขอให้เจอกันด้วยสุข มาเป็นมิตร รวมตระเวนครอบครัว 别来无恙，客客气气，汇家团聚 3. ความปลอดภัย ความสุขและความรื่นรมย์บานดอกไม้ 安全幸福乐开花 4. ความปลอดภัยคือความหวังจากพ่อแม่ ความปลอดภัยคือความหวังจากภรรยาและลูก 安全是父母的寄托，安全是妻儿的企盼 5. เดินทางโดยสวัสดิภาพ ครอบครัวตั้งตารอที่จะได้ร่วมรับประทานอาหารค่ำวันตรุษจีน 出行安全家人盼，新春团圆年夜饭 6. หัวใจของการกลับบ้านก็เหมือนลูกศร 归心似箭 7. อย่าจูบฉัน สามีฉันอยู่ในนั้น! 别吻我，我老公在里面!

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

การเดินทางไปไหน อย่าลืมบ้านเกิด

ตัวอย่างที่ 1 การเดินทางกลับบ้านเกิดเสมอเป็นประสบการณ์ที่มีความหมายอันสำคัญมันไม่เพียงแต่เป็นการกลับไปยังสถานที่เกิด แต่ยังเป็นการเชื่อมโยงกับตระกูลและตราที่เราได้จากเสมอ เมื่อพูดถึงภาพสะท้อนจินด้านครอบครัว เราสามารถพูดถึงความสำคัญของครอบครัวในวัฒนธรรมจีน ครอบครัวถือเป็นสิ่งที่เฉพาเจาะจงและสำคัญมาก มีความเชื่อว่าครอบครัวเป็นฐานที่สำคัญและเป็นหัวใจของสังคม มันเป็นที่มาของความเข้มแข็งและความเชื่อในความเอกราชของตนเอง มันเป็นการเชื่อมโยงกับรากฐานและต้นกำเนิดของตนเอง ภาพสะท้อนนี้สะท้อนถึงความเชื่อและความเอื้อเฟื้อในครอบครัวที่มีอยู่ในวัฒนธรรมจีนในทุกๆ ชั้นเชิงของสังคม ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อในความสำเร็จของการรักษา ความเชื่อในการให้ความสนับสนุนและการเอาใจใส่กันในครอบครัว หรือความเชื่อในความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งระหว่างคนในครอบครัว ดังนั้น การเดินทางกลับบ้านเกิดไม่เพียงแต่เป็นการกลับไปยังสถานที่ที่เราเกิดมา แต่ยังเป็นการเชื่อมโยงกับอำนาจและความสำคัญของครอบครัวในวัฒนธรรมจีนและในจิตวิญญาณของเราด้วย

ตัวอย่างที่ 2

ขอให้เจอกันด้วยสุข มาเป็นมิตร รวมตระเวนครอบครัว, ความปลอดภัย ความสุขและความรื่นรมย์บ้านดอกไม้, ความปลอดภัยคือความหวังจากพ่อแม่ ความปลอดภัยคือความหวังจากภรรยาและลูก, เดินทางโดยสวัสดิภาพ ครอบครัวตั้งตารอที่จะได้ร่วมรับประทานอาหารค่ำวันตรุษจีน, หัวใจของการกลับบ้านก็เหมือนลูกศร

ตัวอย่างที่ 2 การให้ความสำคัญกับครอบครัวและความเป็นมิตรในวัฒนธรรมจีนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในเวลาที่ครอบครัวมีความสุขและมีความปลอดภัย มันสร้างสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความสุขและความเจริญรุ่งเรืองเรื่องสำหรับสมาชิกทุกคนในครอบครัว การเที่ยวบินตรงไปยังความสำเร็จและความสุขของครอบครัวเป็นการตัดสินใจที่ฉลาดและมีความเหมาะสม เพราะมันสร้างโอกาสและประสบการณ์ที่ดีให้กับทุกคนในครอบครัว การเปิดโอกาสให้กับครอบครัวในการร่วมกิจกรรมที่มีความสุขและความทรงจำที่ดีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ การร่วมกันในงานเลี้ยงสำคัญเช่นวันตรุษจีนเป็นโอกาสที่ดีในการสร้างความสัมพันธ์และความทรงจำที่ดีที่จะอยู่กับครอบครัวในอนาคต อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จและความสุขของครอบครัวไม่มาจากเพียงแต่การมีความปลอดภัยเท่านั้น มันยังมาจากการสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นในกันและกัน การเตรียมพร้อมให้ครอบครัวกลับบ้านและมีสุขภาพที่แข็งแรงเช่นกันมีความสำคัญ เพราะมันช่วยให้ครอบครัวมีพลังในการเผชิญหน้ากับอุปสรรคและสร้างสมดุลในชีวิตและความสุขที่ยั่งยืน

ตัวอย่างที่ 3

อย่าจับฉัน สามีฉันอยู่ในนั้น!

ตัวอย่างที่ 3 ความซื่อสัตย์และความใส่ใจในครอบครัวเป็นหัวใจสำคัญของวรรณกรรมจีน การปกป้องความเป็นของครอบครัวและความเชื่อมั่นในความรักกันเองมักถูกเล่าเรื่อยๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในสังคมและวรรณกรรมจีนในอันกว้างขวาง การนำความเคารพและความสัมพันธ์ที่มั่นคงมาเป็นเส้นให้ทั้งหมดเป็นสิ่งที่น่าทึ่งและน่าประทับใจมากนัก นี่คือการหนึ่งในประเด็นที่ทำให้วรรณกรรมจีนนั้นสร้างสรรค์และสะท้อนอารมณ์ของความเข้าใจทางสังคมในระดับที่ลึกซึ้งได้เสมอ เช่นเดียวกับวิสัยทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นและความรักในครอบครัว

จากตัวอย่างเหล่านี้สรุปได้ว่าความสำคัญของครอบครัวในวัฒนธรรมจีน ครอบครัวไม่เพียงแต่เป็นสถานที่ที่กลับไปเท่านั้น แต่ยังเป็นการเชื่อมโยงกับรากฐานและต้นกำเนิดของตนเอง ในวัฒนธรรมจีน ครอบครัวถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอันสูงส่งและเป็นหัวใจของสังคม เชื่อว่าครอบครัว

เป็นฐานที่สำคัญและเป็นตัวแทนของความเชื่อในตนเอง การเดินทางกลับสู่บ้านเกิดเป็นการเชื่อมโยงกับอำนาจและความสำคัญของครอบครัวในวัฒนธรรมจีน การให้ความสำคัญกับครอบครัวและความเป็นมิตรในวัฒนธรรมจีนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง การร่วมกันในงานเลี้ยงสำคัญเช่นวันตรุษจีนเป็นโอกาสที่ดีในการสร้างความสัมพันธ์และความทรงจำที่ดีที่จะอยู่กับครอบครัวในอนาคต ดังนั้นความสำเร็จและความสุขของครอบครัวมาจากการสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นในกันและกัน การเตรียมพร้อมให้ครอบครัวกลับบ้านและมีสุขภาพที่แข็งแรงเช่นกันมีความสำคัญ ความซื่อสัตย์และความใส่ใจในครอบครัวเป็นหัวใจสำคัญของวรรณกรรมจีน สรุปได้ว่าความสัมพันธ์และความรักในครอบครัวเป็นจุดเน้นหลักของวัฒนธรรมและวรรณกรรมจีนในอันกว้างขวาง การเชื่อมั่นและความเข้าใจที่แข็งแรงในครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสุขและความสำเร็จของทุกคนในครอบครัวในอนาคต

4.2 เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านการศึกษา

ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถด้านการศึกษา หมายถึง วรรณกรรมทำยรถอาจมีความหมายที่แตกต่างกันไปตามบริบทและวัตถุประสงค์ของวรรณกรรมทำยรถนั้น ๆ แต่โดยทั่วไปแล้ววรรณกรรมทำยรถที่เกี่ยวกับการศึกษามักจะมีเป้าหมายที่อยากเสริมสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งอาจช่วยเพิ่มความตระหนักและส่งเสริมความสนใจในการศึกษาให้กับผู้คนที่เห็นวรรณกรรมทำยรถนั้น ๆ อย่างไรก็ตาม เนื้อหาและเป้าหมายของวรรณกรรมทำยรถด้านการศึกษามักจะแตกต่างกันไปตามบริบทและเป้าหมายของผู้สร้างวรรณกรรมทำยรถนั้นๆและการตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของกลุ่มเป้าหมายที่เห็นวรรณกรรมทำยรถนั้น ๆ ด้วย มีรายละเอียด ดังนี้

จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างที่น่าสนใจในสองสังคมนี้

ความเหมือน

1. **การใช้คำพูดเพื่อสอนใจ** ทั้งในประเทศไทยและจีน วรรณกรรมทำยรถมักใช้เป็นช่องทางในการสื่อสารค่านิยมทางสังคมและปรัชญาชีวิตผ่านคำสอน คำพูดที่ติดอยู่ทำยรถไม่เพียงแต่สะท้อนถึงวิถีการใช้ชีวิต แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงภูมิปัญญาและความเชื่อที่ผ่านมามากมายในแต่ละประเทศ

2. **การใช้ภาษาเล่นคำและอารมณ์ขัน** ในทั้งสองประเทศ ข้อความทำยรถมักมีการใช้ภาษาที่เล่นคำ บางครั้งมีการใช้อารมณ์ขันเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด ซึ่งทำให้ข้อความที่อาจดูเป็นเพียงคำเตือนหรือคำสอนดูมีเสน่ห์และเข้าถึงได้ง่าย

ความแตกต่าง

1. **เนื้อหาของข้อความ** ในประเทศไทย ข้อความมักเน้นไปที่ความสำคัญของคุณธรรม สุขภาพทั้งกายและใจและความสัมพันธ์ที่ดีในสังคม เช่น สุขภาพดี อารมณ์ดี ชีวิตมีความสุข ขณะที่ใน จีน ข้อความทำยารถอาจเน้นไปที่การใช้ชีวิตร่วมกันอย่างสันติในสังคมที่มีประชากรหนาแน่นและเน้นย้ำการรักษาความปลอดภัยและการมีสติ

2. **การใช้งานและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม** ในประเทศไทย วรรณกรรมทำยารถอาจใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์และสื่อสารกับผู้ขับขี่คนอื่นบนถนน แสดงถึงความเป็นมิตรและการเชื่อมโยงทางสังคม ในขณะที่ในจีน ข้อความทำยารถอาจเน้นไปที่การรักษาความสงบและความระมัดระวังมากขึ้นเนื่องจากการใช้ถนนร่วมกันในสังคมที่แออัด

สรุปได้ว่า วรรณกรรมทำยารถในทั้งสองประเทศทำหน้าที่เป็นกระจกสะท้อนค่านิยมทางสังคมและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในแต่ละวัฒนธรรม โดยที่แต่ละประเทศใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดปรัชญาชีวิตและคำสอนอย่างมีเอกลักษณ์และมีความหมายลึกซึ้งที่เหมาะสมกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมของตนเอง

วรรณกรรมทำยารถไทยพบจำนวน 33 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4-3 ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยารถไทยด้านการศึกษา

ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยารถไทยด้านการศึกษา	
1. กอดขวดเหล้ามีความสุข แต่คือทุกข์ของลูกเมีย	17. น้ำพักน้ำแรง
2. เกิดเป็นไก่ต้องชน เกิดเป็นคนต้องสู้	18. เป็นอยู่อย่างต่ำ มุ่งกระทำอย่างสูง
3. ไก่ต้องมีชน คนต้องมีพวก	19. ฝึกหัดขับ
4. ขอรถัย มือใหม่	20. พอสอนไว้..ขับซ้ำชิดซ้าย
5. ขอรถัย มือใหม่หัดขับ	21. มือใหม่
6. ขับเหี้ยนนะ อย่าตาม	22. เมาไม่ขับ
7. เข้มแข็ง	23. เมาไม่ขับ เพราะกลับไม่ถูก
8. คนขับรถรุ่นใหม่	24. ไม่สู้ ไม่แพ้
9. คนดีสำคัญกว่าทุกสิ่ง	25. รถคันนี้กลัวความเร็ว
10. คนมักเมา ไทกะสิน	26. รู้หน้าไม่รู้ใจ
11. ค่อยๆไป ไม่ต้องรีบ	27. เวลาจนก็อย่าเผลอเวลาที่มีก็อิจฉา
	28. สิบล้อยังหักหลบ

ภาพสะท้อนวรรณกรรมท้ายรถไทยด้านการศึกษา	
12. จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด	29. อภัยมือใหม่
13. ชุ่มชั่งเมา	30. อย่าจี้ ชีตักใจ
14. แสงขวารถแรง ชื้อแกงรถกู	31. อย่าจี้ตูด
15. เดินทางปลอดภัยนะ ไอ้สัส	32. อย่าจี้ตูด เตียวบุงกูมา
16. ทำเพื่อลูก	33. อย่าจี้ตูดกู

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

เดินทางปลอดภัยนะ ไอ้สัส, เมาไม่ขับ, เมาไม่ขับ เพราะกลับไม่ถูก, แสงขวารถแรง ชื้อแกงรถกู, กอดขวดเหล้ามีความสุข แต่คือทุกข์ของลูกเมีย, ขออภัย มือใหม่, ขออภัย มือใหม่หัดขับ, ขับเหียนะ อย่าตาม, คนขับรถรุ่นใหม่, ค่อย ๆ ไป ไม่ต้องรีบ, คนมักเมา ไทกะสิน, ชุ่มชั่งเมา, ผึกหัดขับ, พอสอนไว้...ขับ ช้าชิดซ้าย, มือใหม่, รถคันนี้กลัวความเร็ว, สิบล้อยังหักหลบ, อย่าจี้ ชีตักใจ, อย่าจี้ตูด, อย่าจี้ตูด เตียวบุงกูมา, อย่าจี้ตูดกู, อภัยมือใหม่

ตัวอย่างที่ 1 ภาพสะท้อนในด้านการศึกษาของประเทศไทยสามารถอธิบายได้หลากหลาย ด้วยมุมมองต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การใช้คำสแลงและถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมอาจทำให้คนรู้สึกไม่พอใจ หรือเสียหายได้ การเรียนรู้และปรับปรุงเทคนิคการขับขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามกฎจราจรและปลอดภัยจะช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุได้ การสะท้อนสัญลักษณ์ในวรรณกรรมท้ายรถไทยด้านการศึกษาอาจเกี่ยวข้องกับสำคัญของการศึกษาทางการขับขึ้นและความรับผิดชอบในการเป็นผู้ขับขึ้นที่มีสุขภาพจิตและร่าเริงใจในการใช้ถนนที่ปลอดภัยสำหรับทุกคน การเรียนรู้และให้ความเข้าใจกับกฎจราจรและการใช้ถนนอย่างเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การเดินทางมีความปลอดภัยและเรียบง่ายขึ้นสำหรับทุกคนในสังคม การใช้ภาษาที่สุภาพและเหมาะสมจะช่วยให้การสื่อสารมีความเข้าใจ และเป็นสิริมามากยิ่งขึ้น ลองมองภาพสะท้อนในด้านการศึกษาของไทยด้วยมุมมองที่เลื่องแหลม และสร้างแรงบันดาลใจเช่นนี้ ที่มีความเชื่อว่าการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและเท่าเทียมเป็น สิ่งจำเป็น เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสสร้างอนาคตที่ดีขึ้นและสร้างสังคมที่ยั่งยืนได้ อย่างไรก็ตาม เราก็ต้องยอมรับว่ายังมีความขัดแย้งและความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงการศึกษา

ตัวอย่างที่ 2

เกิดเป็นไก่อต้งชน เกิดเป็นคนต้งสู้, เข้มแข็ง, เป็นอยู่อย่างต่ำ มุ่ง
กระทำอย่างสูง, เวลาจนก็ย่ำยี่เวลามีก็อิจฉา, ไก่อต้งมีชน คนต้งมีพวก, ไม่สู้
ไม่แพ้, คนดีสำคัญกว่าทุกสิ่ง, จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด,ทำเพื่อลูก, น้ำพักน้ำแรง, รู้
หน้าไม่รู้ใจ

ตัวอย่างที่ 2 ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถไทยด้านการศึกษาอาจจะเน้นความสำคัญของการมีความเข้มแข็งทั้งกายและใจ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในสังคมและการมีเป้าหมายและความมุ่งมั่นในชีวิต เพื่อสร้างสันติภาพและความสุขในชีวิต สุภาษิตและคำคมที่มักเห็นติดอยู่ท้ายรถบรรทุกและรถโดยสารสาธารณะในประเทศไทย ซึ่งแสดงถึงความคิดเห็น ปรัชญาชีวิตและค่านิยมทางสังคมของผู้ขับขีหรือเจ้าของรถ ตัวอย่างข้อความเหล่านี้มักจะเต็มไปด้วยคำสอนและข้อคิดเตือนใจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อและวัฒนธรรมของคนไทยในการใช้ชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการยำเตือนคุณธรรม ความสามัคคี การอดทน และความเข้มแข็งข้อความเหล่านี้ยังมีคุณค่าในการศึกษาเพราะช่วยให้เห็นถึงการสื่อสารทางสังคมและการเผยแพร่ความคิดผ่านสื่อที่ไม่เป็นทางการ นอกจากนี้ยังแสดงถึงวิธีที่คนไทยรักษาและสืบทอดปรัชญาชีวิตและคำสอนผ่านรุ่นสู่รุ่นในรูปแบบที่เข้าถึงได้ง่ายและเป็นที่ยอมรับ

จากการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า ภาพสะท้อนในวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทยเกี่ยวกับการศึกษาเน้นไปที่ความสำคัญของการมีสุขภาพทั้งกายและใจ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในสังคมและการมีเป้าหมายและความมุ่งมั่นในชีวิต เนื้อหาในวรรณกรรมนี้บ่งบอกถึงความคิดเห็น ปรัชญาชีวิตและค่านิยมทางสังคมของผู้ขับขีหรือเจ้าของรถในประเทศไทย โดยมักจะเต็มไปด้วยคำสอนและข้อคิดเตือนใจที่สะท้อนถึงวิถีการใช้ชีวิตประจำวันในสังคมไทย ตัวอย่างเช่น ข้อความที่มักปรากฏในบรรทุกและรถโดยสารสาธารณะอาจมีคำคมหรือสุภาษิตที่เน้นความสำคัญของคุณธรรม ความสามัคคี การอดทนและความเข้มแข็ง เช่น ไว้ว่างใจศีลธรรม มีความเข้มแข็งใจ อดทนสู้ความลำบาก หรือสุขภาพดี อารมณ์ดี ชีวิตมีความสุข เป็นต้น ข้อความเหล่านี้มีคุณค่าในการเรียนรู้และให้ความสำคัญกับคุณธรรมและพฤติกรรมที่ดีในชีวิตประจำวัน การเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในวรรณกรรมทำยรถยังเป็นที่นิยม เช่น การเล่าเรื่องการเรียนรู้และปรับปรุงเทคนิคการขับขีเพื่อเป็นไปตามกฎจราจรและปลอดภัย หรือการเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนท้องถนนและการเรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว เช่น การเล่าเรื่องการเรียนรู้จากการขับขีในสภาพจราจรที่แสนวุ่นวายและการป้องกันตัวอย่างไรในอุบัติเหตุทางถนน เป็นต้น

สุดท้าย วรรณกรรมทำยรถยังเป็นช่องทางสำคัญในการสืบทอดปรัชญาชีวิตและคำสอนผ่านรุ่นสู่รุ่นในรูปแบบที่เข้าถึงได้ง่ายและเป็นที่ยอมรับ เพราะมักมีการเผยแพร่ผ่านสื่อที่ไม่เป็นทางการที่

มีข้อความติดประต้ออยู่ที่หลังรถ ซึ่งส่งเสริมให้ผู้คนสนใจและเรียนรู้จากข้อคิดและปรัชญาชีวิตที่ถูกเผยแพร่ในวรรณกรรมนั้นๆและทำให้เกิดการสร้างความตระหนักในสังคมโดยรอบในเรื่องการศึกษาและพฤติกรรมที่ดีในชีวิตประจำวัน

วรรณกรรมทำยรถจีนพบจำนวน 168 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4-4 ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถจีนด้านการศึกษา

ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถจีนด้านการศึกษา
1. กรุณาอย่าเข้าใกล้ มันจะถอยรถเท่านั้น 请别靠近，只会倒车 2. กลับบ้านช้าๆ มีความสุขนาน ๆ 回家慢一点，幸福久一点 3. กลับบ้านมารวมตัวกัน ปลอดภัยระหว่างทาง 回家团圆，安全在路上 4. การกลับบ้านในช่วงเทศกาลตรุษจีนแล้วปลอดภัยถึงบ้านเป็นทางที่สั้นที่สุด 过年回家平安才是回家最近的路 5. การกลับบ้านไม่เป็นไปด้วยง่าย ชีวิตมนุษย์ไม่ใช่แค่แบบนี้ ทุกสิ่งมีชีวิตไม่ง่ายเลย อย่าทำอันตรายต่อตัวเอง 回家不易，且行且珍惜 6. การขับขีแบบมีอารยธรรม 文明驾驶 7. การขับรถด้วยความเร็วต่ำ 龟速行驶中 8. การขับรถโดยไม่มีใบอนุญาตถือเป็นความเสี่ยงของคุณเอง 无证驾驶，后果自负 9. การชนหินก้อนใหญ่จะเกิดผลอย่างไร 撞大石头的结果是什么呢 10. การเดินทางอย่างปลอดภัย เป็นการชนะร่วมของคุณและฉัน 安全出行，你我共赢 11. การเดินทางอย่างปลอดภัยถึงบ้านเป็นทางที่เร็วที่สุด 安全到家才是最快的路 12. กำลังดำเนินการทดสอบการป้องกันการชน 正在进行防撞试验 13. กำลังเตรียมตัวไปซ่อมพวงมาลัยและเบรก 正准备去修方向盘和刹车 14. กำลังฝึกขับรถด้วยตัวเอง...自学驾驶中... 15. ขับขี่อย่างมีอารยธรรม เดินทางไกลหลายพันลี้ ทำจิตใจให้สงบ คิดถึงระยะทาง แล้วกลับมา รวมตัวกันอีกครั้ง 文明行车志千里，心静思远共团圆 16. ขับไม่ดีก็ขับสุ่มสี่สุ่มห้า บีบพี่จะเร่ง! 开不好瞎开，挤我跟你急! 17. เข้ามาใกล้ฉันแต่อย่าจูบฉันนะ 靠近我，但不要吻我 18. คนกับคนใกล้กัน รถกับรถห่างกัน 人与人近点，车与车远点 19. คนแก่และรถเสีย 人老车破

ภาพสะท้อนวรรณกรรมท้ายรถจินด้านการศึกษา

20. คนขับผู้หญิงอยู่บนถนน ไม่มีหญ้าจะเติบโต 女司机上路，寸草不生
21. คนขับรถมือใหม่มักดับเครื่องบ่อย 新手熄火频繁
22. คนขี่เห่ รอคค นิสัยไม่ดี 人丑，车歪，脾气大
23. คนจนยินดีต้อนรับคุณมาชน 穷起的，欢迎来撞
24. คนแปลกหน้า อย่าเข้าใกล้ 生人，勿近!
25. คนอยู่ในการเดินทาง รถอยู่บนถนน ความปลอดภัยคือความโชคดี 人在旅途，车行路上，平安是福
26. คลัสสอนฆ่าคนบนถนน จบการศึกษาเมื่อเร็วๆ นี้ 马路杀手培训班新近毕业
27. ความปลอดภัยของคุณคุณเองต้องใส่ใจ บริเวณของฉันทันคือผู้บังคับ 你的安全你注意，我的地盘我做主
28. ความปลอดภัยและความเสถียรเป็นความสุข ความอันตรายและความไม่สงบเป็นความโชคร้าย 平安稳定是福，危险动乱是祸
29. ความรู้สึกไม่ได้เกิดขึ้นจากการชนกัน 感情不是撞出来的
30. ความสัมพันธ์มาถึงขั้นแห่งความพร้อม! ชนกันไม่เป็นไร! แค่มิความรู้สึกแข็งแกร่ง! แตะกันแล้วจะเลือดไหล! 关系到了位! 撞了无所谓! 只要感情铁! 碰了要出血!
31. ความอดทนและความปลอดภัยคือเส้นทางเดียวสู่บ้าน 耐心和安全才是唯一一条回家的路
32. คันเร่งอยู่ใต้ฝ่าเท้าของฉันทัน 油门在我脚下
33. คุณเป็นเจ้านายและคุณสามารถแข่งได้ตามต้องการ 您是师傅随便超
34. คุณเร่งร้อน ให้คุณไปก่อน! 您着急，您先走!
35. คุณอยู่บนถนน ญาติรออยู่ที่บ้าน ต้องมองเห็นคันเร่งให้ชัดเจน ขับรถช้าและจอดรออย่างมั่นคง 您在路上行，亲人家中等；油门要看清，缓行稳稳停
36. เคลื่อนย้ายสิ่งกีดขวาง กรุณาเดินไปรอบ ๆ! 移动障碍，请绕行!
37. แคคิดว่าฉันทันเป็นไฟแดง 你就当我是红灯
38. ใครๆ ก็กลัวคนขับรถใหม่และรถที่พัง 破车新驾，天王都怕
39. งานพาร์ทไทม์ของฉันทันคือเล่นกับรถยนต์ งานหลักคือเล่นกับชีวิตของฉันทัน 兼职玩车，本职玩命
40. จับพวงมาลัยและชันสายนิรภัยให้แน่น 手握方向盘，绷紧安全弦
41. เจ้าของรถกลายเป็นเซียน ถ้ามีอะไรต้องทำเสียงเซียมซีเลย 车主已成仙，有事情请求签
42. ฉันทันขับรถมาสองปีแล้วและนี่เป็นครั้งแรกที่ฉันทันได้สัมผัสรถมันขึ้นอยู่กับคุณ! 驾龄两年，第一次摸车! 看着办!
43. ฉันทันเคยแสดงกายกรรม อย่าแตะต้องฉันทัน 我玩过杂技，别碰我

ภาพสะท้อนวรรณกรรมท้ายรถจินตนาการศึกษา

44. ฉันจะไปก่อน คุณตามมาทีหลัง 我先走，你断后
45. ฉันได้รับใบอนุญาตเมื่อวานนี้และเริ่มขับรถวันนี้ 昨天领证，今天开车
46. ฉันตาบอด 我是盲人
47. ฉันเป็นนักธุรกิจขายอาวุธ ที่ซื้อมากก็ทั้งหมดปืน 我是军火商，拉的全是枪
48. ฉันมีคนแก่และเด็กอีกด้วย สุขภาพของฉันไม่ดี กรุณาอย่าชนกัน! 我上有老，下有小，本人身体还不好，千万别撞我!
49. ฉันหูหนวก อย่าบีบแตรนะ 我是聋子，莫按喇叭
50. ฉันออกไปข้างนอก ระวัง! 我出没，注意!
51. ชีวิตก็เหมือนกับการโทร ไม่ว่าคุณจะวางสายก่อน หรือฉันจะวางสายก่อนก็ได้! 人生就像打电话，不是你先挂，就是我先挂!
52. ชีวิตเฉพาะการกดเบรกเท่านั้น ผู้ตามหาต้องระมัดระวัง 生平只会踩刹车，尾行者自重
53. ชีวิตได้ฝ่าเท้าของคุณ 生命在你脚下
54. ดับเครื่องบ่อยอัตโนมัติเมื่อขับขึ้น เก่งเบรกกะทันหัน บนเนินเริ่มต้นต้องมีการสั่น 酷爱熄火，擅长急刹，坡起必滑
55. ดื่มไม่ขับ 喝酒不开车
56. ดูที่แดชบอร์ด 看看仪表盘
57. เดินตามทางของตัวเอง ปลอ่ยให้คุณไม่มีทางเดิน 走自己的路，让你们无路可走
58. เดินทางอย่างมีอารยธรรมและประพฤติตนเป็นสุภาพบุรุษ 文明出行，行君子之道
59. ตามมาทำไม ระวังใส่เกียร์ถอยนะ! 跟我干啥? 当心我挂倒档!
60. แต่ละคนเดินทางตามทางของตัวเอง ไม่ต่อสู้อย่างไม่ต่อท่า ปลอดภัยถึงบ้าน ครอบครัวมีความสุข 各行其道，不争不抢；安全到家，全家幸福
61. ถ้าคุณเคารพฉัน โปรดอย่าสัมผัสฉัน 崇敬我就别碰我
62. ถ้าฉันช้า การกระจัดของฉันก็น้อย ถ้าเร็วเธอก็บินข้ามไปได้! 我慢，我排量小；你快，你飞过去!
63. ถ้าเร่งรีบคุณก็บินไปเถอะ 着急你就飞过去
64. ถึงเบรกจะดีแค่ไหนก็หยุดแรงบันดาลใจผมไม่ได้ 再好的刹车也刹不住我的灵感
65. ถือทิศทางแน่นๆ อย่าไปโพสต์ในสังคมออนไลน์ HOLD 住方向盘，不刷朋友圈
66. ถูกตัดสิทธิ์ขับรถ ออกมาเดินเล่นสักหน่อย 驾照罚没，出来溜溜
67. ถูกไล่ออกจากโรงเรียนสอนขับรถและเรียนรู้ด้วยตนเอง 驾校除名，自学成才
68. ทักษะการขับรถไม่ดี อารมณ์ใจร้อนแรง 车技差，脾气大
69. ทิวทัศน์บนท้องถนนขณะขับรถ สิ่งที่สวยงามที่สุดคือความอ่อนโยนจากคุณและฉัน 风景在行车的路上，最美是你我的礼让

ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถจินด้านการศึกษา

70. ที่ฝ่าเท้ามีแผ่นสามแผ่น แผ่นไหนคือเบรก? 脚底三个板板, 哪个是刹车?
71. นักขับรถชนเรียบระดับมืออาชีพ ยินดีต้อนรับสู่การแข่งขัน 碰碰车高手, 欢迎切磋
72. นักฆ่ารถถังผู้ไม่เกรงกลัวผู้มา 坦克杀手, 来者不惧
73. นักบินเปลี่ยนอาชีพ 飞行员转业
74. บนโลกนี้ไม่มีอะไรยาก นอกจากมีคนใหม่ 世上无难事, 只怕有新人
75. บอกความลับให้คุณฟัง ฉันดื่มเหล้าแล้ว 告诉你个秘密, 我喝酒了
76. บ้านอยู่ไกล ความปลอดภัยอยู่ในใจ 家在远方, 安全在心中
77. เบรกอยู่ไหนใครบอกได้ ค่วน! 谁能告我刹车在哪? 急!
78. เบรกเสียหาย กำลังซ่อมแซม 刹车失灵, 维修中
79. ใบขับขี่ของฉันคือซื้อมา 我的本本是买来的
80. ใบขับขี่คือซื้อมา รถคือเช่ามา มันขึ้นอยู่กับคุณ! 买的证, 租的车, 您看着办!
81. เป็นคนขับรถมา 13 ปี ขับรถอย่างปลอดภัยได้ 100 กิโลเมตร 13 年驾龄, 安全行驶 100 公里
82. เป็นความรับผิดชอบของทุกคนในการดูแลมือใหม่ 爱护菜鸟, 人人有责
83. โปรดทราบ มีตำรวจจราจรอยู่ข้างหน้า! 注意, 前方有交警!
84. โปรดมาด้วยความอ่อนโยนและอย่าก้าวไปข้างหน้าทีละขั้นตอน 请以温柔相随, 不可步步紧逼
85. ผู้ขับรถมือใหม่ (หญิง) 新手(女)
86. ผู้ขับรถมือใหม่ ขอรับการดูแลเป็นอย่างดีครับ/ค่ะ 新手上路, 请多多关照
87. ผู้ขับรถมือใหม่ ห้ามขู่เข็ญ 新手上路, 禁止恐吓
88. ผู้หญิงคนขับรถอายุมาก ขอรับการดูแลเป็นอย่างดีครับ/ค่ะ 大年龄女司机, 多关照!
89. ผู้หญิงที่ไม่สวยขับรถ โปรดอย่าสนใจ หรือตามหา 丑女驾驶, 请勿好奇追求
90. พาหัวใจด้วยความระมัดระวังในการเดินทางและพาความอบอุ่นกลับบ้าน 携一份小心上路, 带一团温馨回家
91. ภรรยาและลูกๆ ของฉันอยู่ที่บ้าน โปรดช้าลงหน่อย 妻儿家中盼, 车速要放慢
92. มองดูอีกครั้ง เพื่อความปลอดภัย มันคงและระมัดระวังเพิ่มเติม เพื่อลดอุบัติเหตุ 多看一眼, 安全保险; 多防一步, 少出事故
93. มาเถอะ หนีไปด้วยกัน 来吧, 同归于尽!
94. มีความสามารถก็บินข้ามหัวของฉันไปเถอะ! 有本事从我头上过!
95. มีความสามารถมาชนกันเถอะ! 有本事来撞
96. มีฆาตรกรอยู่ข้างใน โปรดอย่าเข้าใกล้ 内有杀手, 请勿靠近

ภาพสะท้อนวรรณกรรมท้ายรถจินด้านการศึกษา

97. มีน้ำใจและสุภาพ ผู้คนและรถยนต์ปลอดภัย 礼让礼让，人车无恙
98. มีประสบการณ์ขับรถมา 8 ปี แต่เพิ่งครั้งแรกถือพวงมาลัย 八年驾龄，头回摸车
99. มีระเบิดในรถ โปรดห่างไกล! 车内有炸药，请远离!
100. มีอารยธรรมเมื่อพบกันบนถนนแคบ ๆ ริเริ่มที่จะหลีกเลี่ยงและดำเนินไปอย่างปลอดภัย 狭路相逢讲文明，主动避让安全行
101. มือใหม่! หลังจากสตาร์ทแล้วถอยกลับไป 10 เมตร! 新手! 起步倒退 10 米!
102. มือใหม่ขับครั้งแรก เบรกกะทันหันเก่ง 新手初驾，擅长急刹
103. มือใหม่ขับรถ ขับอย่างรวดเร็ว 新手上路，腾云驾雾
104. มือใหม่ไม่สามารถเข้าเกียร์สองได้และก็แยกความแตกต่างระหว่างเบรกกับคันเร่งไม่ได้ แต่ก็ใช้งานได้ดี 新手二挡不会挂，熟练中刹车油门分不清，都好使
105. มือใหม่ออกเดินทาง เส้นทางไม่แน่นอน 菜鸟起航，线路不定
106. เมา (บาป) ในเหล้าองุ่น เสียหาย (กลับใจ) ในแก้ว 醉 (罪) 在酒中，毁 (悔) 在杯中
107. เมาแล้วขับ โปรดดูแลด้วย 酒后驾驶，请多关照
108. เมื่อขับรถคือเรื่องง่าย แค่อั้วมีคนใหม่! การขับรถเป็นเรื่องง่ายยกเว้นผู้มาใหม่! 开车无难事 只怕有新人!
109. เมื่อขับรถอย่างระมัดระวังอีกนิด ครอบครัวมีความปลอดภัยมากขึ้นสิบเท่า 开车多一分小心，家人多十分安心
110. เมื่อขับรถออกไป ทั้งครอบครัวก็สวดภาวนา เมื่อขับรถกลับมา ครอบครัวก็ปลอดภัยและมีความสุข 一人出车全家念，一人平安全家福
111. เมื่อคุณเห็นข้อความนี้ รถของคุณอยู่ใกล้เกินไปแล้ว! 当你看到这行字时，你的车离我太近了!
112. แม้แต่เบรกก็ไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญอย่างแน่นอน 连刹车都不知道? 肯定是高手
113. ไม่เคยขับบนเนินลาด ระวัง! 不会坡起，小心!
114. ไม่ได้ทำใบขับขี่ รู้เพียงครึ่งเดียวเท่านั้น 驾照没办，只会一半
115. ไม่มีใครเชื่อว่าการขับรถง่าย การละเมิดกฎจราจรไม่น่าปลอดภัย 莫道行车易，违章难平安
116. ไม่มีเงินซ่อมแซมใหญ่ ยินดีต้อนรับให้ชนหลัง! 大修无钱，欢迎追尾
117. ยกเครื่องและวิ่งเข้า ยินดีต้อนรับสู่การแข่ง! 大修磨合，欢迎超车!
118. ยกเว้นการขาดอำนาจการยิง รถถังคันนี้ก็เหมือนกับรถถัง 此车除了火力不行，其他与坦克相同
119. ยาที่ดีมีรสขมและรักษาโรคได้ กฎจราจรมีผลดีต่อการเดินทาง 良药苦口利于病，交通法规利于行

ภาพสะท้อนวรรณกรรมท้ายรถจินด้านการศึกษา

120. ยิ่งกดยิ่งช้าลงแล้วกดเบรกอีกครั้ง! 越催越慢，再催刹车！
121. ยืมรถมาเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ค่อยคุ้นกับเบรก 借车自学，刹车不熟
122. แยกความแตกต่างระหว่างเบรกและคันเร่งไม่ได้ 刹车油门分不清
123. รถเก่า คนขับรถมือใหม่ เมาแล้วขับ มีประกันความคุ้มครองทั้งหมด 旧车，新手，酒后，全保
124. รถคันเก่าของฉันทันนี้ไม่ได้ถ่อมตัว หรือหยิ่งผยอง 我这辆破车不卑不亢
125. รถคันนี้เคยขึ้นต้นไม้มาก่อน 此车曾经上过树
126. รถคันนี้ชนกันไป 10 ครั้ง ผลงาน 9 ชนะ 1 หาคะแนนเสมอ 本车碰撞十次，战绩九胜一平
127. รถคันนี้เป็นสินค้าที่ไม่มีอะไรเลย ไม่มีประกัน，ไม่มีเบรก，ไม่มีใบขับขี่ 本车是无三产品：无保险，无刹车，无驾照
128. รถคันอื่นของฉันทือเฟอร์รารี 我另一辆车是法拉利
129. รถมายังข้างหน้าคงมีทาง มีทางฉันทก็หยุดไม่ได้ 车到前面必有路，有路我也刹不住
130. รถใหม่ขับออกถนน มีฆาตรกรอยู่ข้างใน 新车上路，内有杀手
131. รถใหม่คนขับเก่า สายตาไม่ดี รถแกว่งไปทางซ้ายและขวา คนขับไม่สามารถหยุดกะทันหันได้ 车新人老，眼神不好；左摇右晃，急刹不住
132. รถอันตรายไม่มีใบอนุญาต 危车无照
133. ระยะห่างทำให้ใจฉันทันเต้น 距离让我心动
134. ระยะห่างสร้างความสวยงาม 距离产生美
135. รักฉันท ตามฉันท โปรดอย่าจูบฉันท 爱我，追我，请勿吻我
136. รักษาระยะห่างไว้ ไม่งั้นบัมเบิ้ลปีจะเสียรูป 保持车距，不然大黄蜂要变形了
137. รักษาระยะห่างไว้ อย่าบังคับให้ฉันทแปลงร่าง! 保持距离，别逼我变形！
138. รักษารูปขบวนไว้ด้านหลัง 后面保持队形
139. รู้สึกช้าไหม ไปเป็นนักบินอวกาศกันเถอะ! 嫌慢?你去当宇航员!
140. ล้มเหลวในการทดสอบทางถนนห้าครั้ง 路考五次不及格
141. ไล่ก็ได้ ไม่เป็นไร ชนกันก็เข้าใจ 追，我不介意；撞，我会生气
142. ไล่ตามฉันท อย่าจูบฉันท 追我，别吻我
143. วางสายในเกียร์หนึ่งขึ้นไปไม่ได้ กำลังฝึกฝน 一档以上不会挂，熟练中
144. สบายใจและไม่ต้องเร่งรีบ ถึงบ้านอย่างปลอดภัยไม่มีปัญหา 心平气和别着急，安全到家没问题
145. สอนตนเองในการประสบความสำเร็จ ยินดีต้อนรับให้มาชนกัน 自学成才，欢迎来撞

ภาพสะท้อนวรรณกรรมท้ายรถจักรยานด้านการศึกษา

146. สาวน้อยขับรถครั้งแรก ขอโปรดดูแลด้วย 小女初驾，请多关照
147. หนทางพันไมล์ ความปลอดภัยคือความโชคดี 征尘千里，平安是福
148. หยุดเถิด การจราจรที่ราบรื่นจะอยู่กับคุณ ให้ทางหน่อย ความปลอดภัยมาพร้อมคุณ 停一停，畅通与您同行；让一让，安全与您相伴
149. หวงแหวนชีวิตและอยู่ห่างจากมือใหม่ 珍惜生命，远离新手
150. ห่างไกลจากฉันหน่อย ไม่งั้นฉันจะโกรธ! 离我远点，我要生气啦
151. ห้ามสัมผัสกันเสื่อ 老虎屁股碰不得！
152. ให้เวลาผ่านไปอย่างช้าๆ มีโอกาสเจอกันอีกครั้ง 让时间慢慢，多一次相聚
153. ออกไปอย่างมีความสุขและกลับบ้านอย่างปลอดภัย 开开心心出门，平平安安回家
154. อย่าเข้าใกล้ ไม่งั้นจะเบรกกะทันหัน 不要靠近，否则急刹
155. อย่าจ้องคำพูด รักษาระยะห่างไว้ 别盯着字看，请保持距离
156. อย่าจูบฉันนะ ฉันอาย (ซ่อม) 别用强吻来表达你的爱
157. อย่าใจร้อนระหว่างทางกลับบ้าน ความปลอดภัยและความมั่นคงต้องมาก่อน 回家之路勿心急，安全保障是第一
158. อย่าใช้จูบแบบแรงมาแสดงความรักของคุณ 别用强吻来表达你的爱
159. อย่าตามหลังฉัน ฉันก็หลงทาง 别跟着我，我也迷路了
160. อย่าทำให้เรารู้จักกันจากการชนกัน 不要让我们因相撞而结识
161. อย่ามองหากู มองทาง! 别看我，看路！
162. อย่าเร่งรีบ ไม่จำเป็นต้องแข่งกับวินาทีนั้น 欲速则不达，何必抢那一秒
163. อย่าไล่ตาม แต่งงานแล้ว 别追，已婚
164. อยู่ห่างจากฉัน เราทั้งสองคนไม่สามารถทนจูบได้ 远离我，咱俩都经不住吻
165. อยู่ห่างจากมือใหม่ หวงแหวนคุณและฉัน 远离新手，珍惜你我
166. อันไหนสำคัญที่สุดเมื่อขับรถ? ความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญที่สุด 开车哪个最重要? 平平安安最重要
167. อาวุธนิวเคลียร์ติดด้านหลัง กรุณาอยู่ให้ห่าง 后置核武器，请勿靠近
168. อุบัติเหตุทางรถยนต์ 9 ใน 10 เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว คุณไม่เชื่อว่าตนเองได้รับอันตราย 十次车祸九次快，你不相信你受害

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่าง

กรุณาอย่าเข้าใกล้ มันจะถอยรถเท่านั้น, กลับบ้านช้า ๆ มีความสุขนาน ๆ, กลับบ้านมารวมตัวกัน ปลอดภัยระหว่างทาง, การกลับบ้านในช่วงเทศกาลตรุษจีนแล้วปลอดภัยถึงบ้านเป็นทางที่สั้นที่สุด, การกลับบ้านไม่เป็นไปด้วยง่าย ชีวิตมนุษย์ไม่ใช่แค่แบบนี้ ทุกสิ่งมีชีวิตไม่ง่ายเลย อย่าทำอันตรายต่อตัวเอง, การขับขี่แบบมีอารยธรรม, การขับรดด้วยความเร็วต่ำ, การขับรดโดยไม่มิใบอนุญาตถือเป็นความเสี่ยงของคุณเอง, การชนหินก้อนใหญ่จะเกิดผลอย่างไร, การเดินทางอย่างปลอดภัย เป็นการชนะร่วมของคุณและฉัน, การเดินทางอย่างปลอดภัยถึงบ้านเป็นทางที่เร็วที่สุด, กำลังดำเนินการทดสอบการป้องกันการชน, กำลังเตรียมตัวไปซ่อมพวงมาลัยและเบรก, กำลังฝึกขับรดด้วยตัวเอง..., ขับขี่อย่างมีอารยธรรม เดินทางไกลหลายพันลี้ ทำจิตใจให้สงบ คิดถึงระยะทาง แล้วกลับมารวมตัวกันอีกครั้ง, ขับไม่ดีก็ขับสู้สู้สู้ห่า ปีบพีจะเร่ง!, เข้ามาใกล้ฉันแต่อย่าจูบฉันนะ, คนกับคนใกล้กัน รถกับรถห่างกัน, คนแก่และรถเสีย, คนขับผู้หญิงอยู่บนถนน ไม่มีหญ้าจะเติบโต, คนขับรดมือใหม่มักดับเครื่องบ่อย, คนขี่เห่ รอคด นิสัยไม่ดี, คนจนยินดีต้อนรับคุณมาชน, คนแปลกหน้า อย่าเข้าใกล้, คนอยู่ในการเดินทาง รถอยู่บนถนน ความปลอดภัยคือความโชคดี, คลัสสอนฆ่าคนบนถนน จบการศึกษาเมื่อเร็วๆ นี้, ความปลอดภัยของคุณคุณเองต้องใส่ใจ บริเวณของฉันทันคือผู้บังคับ, ความปลอดภัยและความเสถียรเป็นความสุข ความอันตรายและความไม่สงบเป็นความโชคร้าย, ความรู้สึกไม่ได้เกิดขึ้นจากการชนกัน, ความสัมพันธ์มาถึงขั้นแห่งความพร้อม! ชนกันไม่เป็นไร! แต่มีความรู้สึกแข็งแกร่ง! ตะกันแล้วจะเลือดไหล!, ความอดทนและความปลอดภัยคือเส้นทางเดียวสู่บ้าน, คันเร่งอยู่ใต้ฝ่าเท้าของฉัน, คุณเป็นเจ้านายและคุณสามารถแข่งได้ตามต้องการ, คุณเร่งร้อน ให้คุณไปก่อน!, คุณอยู่บนถนน ญาติรออยู่ที่บ้าน ต้องมองเห็นคันเร่งให้ชัดเจน ขับรดช้าและจอดรอย่างมั่นคง, เคลื่อนย้ายสิ่งกีดขวาง กรุณาเดินไปรอบ ๆ !, แค่คิดว่าฉันเป็นไฟแดง, ใครๆ ก็กลัวคนขับรดใหม่และรถที่พัง, งานพาร์ทไทม์ของฉันคือเล่นกับรถยนต์ งานหลักคือเล่นกับชีวิตของฉัน, จับพวงมาลัยและชันสายนิรภัยให้แน่น, เจ้าของรถกลายเป็นเชิมน ถ้ามีอะไรต้องทำเสียงเชิมนซีเลย, ฉันขับรดมาสองปีแล้วและนี่เป็นครั้งแรกที่ฉันได้สัมผัสสารถมันขึ้นอยู่กับคุณ!, ฉันเคยแสดง

ภายหลังการกระทำอย่างแค้นต้องฉัน, ฉันจะไปก่อน คุณตามมาทีหลัง, ฉันได้รับใบอนุญาต
 เมื่อวานนี้และเริ่มขับรถวันนี้, ฉันตาบอด, ฉันเป็นนักธุรกิจขายอาวุธ ที่ขมมาก
 ทั้งหมดป็น, ฉันมีคนแก่และเด็กอีกด้วย สุขภาพของฉันไม่ดี กรุณาอย่าชนกัน!,
 ฉันหุนหันบก อย่าบีบแตรนะ, ฉันออกไปข้างนอก ระวัง!, ชีวิตก็เหมือนกับการโทร
 ไม่ว่าคุณจะวางสายก่อน หรือฉันจะวางสายก่อนก็ได้!, ชีวิตเฉพาะการกดเบรก
 เท่านั้น ผู้ตามหาต้องระมัดระวัง, ชีวิตได้ฝ่าเท้าของคุณ, ดับเครื่องบอยอัตโนมัติ
 เมื่อขับขี่ เก่งเบรกกะทันหัน บนเนินเริ่มต้นต้องมีการลื่น, ดิมไม่ขับ, ดูที่แดช
 บอร์ด, เดินตามทางของตัวเอง ปล่อยให้ฉันไม่มีทางเดิน, เดินทางอย่างมีอารย
 ธรรมและประพฤติตนเป็นสุภาพบุรุษ, ตามมาทำไม ระวังใส่เกียร์ถอยนะ!, แต่
 ละคนเดินทางตามทางของตัวเอง ไม่ต่อสู้ไม่ต่อท่า ปลอดภัยถึงบ้าน ครอบครัวมี
 ความสุข, ถ้าคุณเคารพฉัน โปรดอย่าสัมผัสฉัน, ถ้าฉันช้า การกระจัดของฉันก็
 น้อย ถ้าเร็วเธอก็บินข้ามไปได้!, ถ้าเร่งรีบคุณก็บินไปเถอะ, ถึงเบรกจะดีแค่ไหนก็
 หยุดแรงบันดาลใจผมไม่ได้, ถือทิศทางแน่นๆ อย่าไปโพสท์ในสังคมออนไลน์,
 ถูกตัดสิทธิ์ขับรถ ออกมาเดินเล่นสักหน่อย, ถูกไล่ออกจากโรงเรียนสอนขับรถ
 และเรียนรู้ด้วยตนเอง, ทักษะการขับรถไม่ดี อารมณ์ใจรุนแรง, ทิวทัศน์บนท้อง
 ถนนขณะขับรถ สิ่งที่สวยงามที่สุดคือความอนุเคราะห์จากคุณและฉัน, ที่ฝ่าเท้า
 มีแผ่นสามแผ่น แผ่นไหนคือเบรก?, นักขับรถชนเรียกระดับมีอาชีพ ยินดีต้อนรับ
 สู่การแข่งขัน, นักข่าวรถถึงผู้ไม่เกรงกลัวผู้มา, นักบินเปลี่ยนอาชีพ, บนโลกนี้ไม่มี
 อะไรยาก นอกจากมีคนอื่น, บอกความลับให้คุณฟัง ฉันดื่มเหล้าแล้ว, บ้านอยู่
 ไกล ปลอดภัยอยู่ในใจ, เบรกอยู่ไหนใครบอกได้ ตัวน!, เบรกเสียหาย กำลัง
 ช่อมแซม, ใบขับขี่ของฉันคือชื่อมา, ใบขับขี่คือชื่อมา รถคือเช่ามา มันขึ้นอยู่กับ
 คุณ!, เป็นคนขับรถมา 13 ปี ขับรถอย่างปลอดภัยได้ 100 กิโลเมตร, เป็นความ
 รับผิดชอบของทุกคนในการดูแลมือใหม่, โปรดทราบ มีตำรวจจราจรอยู่
 ข้างหน้า!, โปรดมาด้วยความอ่อนโยนและอย่าก้าวไปข้างหน้าทีละขั้นตอน, ผู้
 ขับรถมือใหม่ (หญิง), ผู้ขับรถมือใหม่ ขอรับการดูแลเป็นอย่างดีครับ/ค่ะ, ผู้ขับ
 รถมือใหม่ ห้ามขู่เชิญ, ผู้หญิงคนขับรถอายุมาก ขอรับการดูแลเป็นอย่างดีครับ/
 ค่ะ, ผู้หญิงที่ไม่สวยขับรถ โปรดอย่าสนใจ หรือตามหา, พาหัวใจด้วยความ
 ระมัดระวังในการเดินทางและพาความอบอุ่นกลับบ้าน, ภรรยาและลูกๆ ของ
 ฉันอยู่ที่บ้าน โปรดช้าลงหน่อย, มองดูอีกครั้ง เพื่อความปลอดภัย มันคงและ
 ระมัดระวังเพิ่มเติม เพื่อลดอุบัติเหตุ, มาเถอะ พินาศด้วยกัน, มีความสามารถก็
 บินข้ามหัวของฉันไปเถอะ!, มีความสามารถมาชนกันเถอะ!, มีฆาตรกรอยู่ข้างใน

โปรดยาเข้าใกล้, มีน้ำใจและสุภาพ ผู้คนและรถยนต์ปลอดภัย, มีประสบการณ์
 ขับรถมา 8 ปี แต่เพิ่งครั้งแรกถือพวงมาลัย, มีระเบิดในรถ โปรตห่างไกล!, มี
 อารยธรรมเมื่อพบกันบนถนนแคบ ๆ ริเริ่มที่จะหลีกเลี่ยงและดำเนินไปอย่าง
 ปลอดภัย, มือใหม่! หลังจากสตาร์ทแล้วถอยกลับไป 10 เมตร!, มือใหม่ขับครั้งแรก
 เบรกกะทันหันทัน, มือใหม่ขับรถ ขับอย่างรวดเร็ว, มือใหม่ไม่สามารถเข้า
 เกียร์สองได้และก็แยกความแตกต่างระหว่างเบรกกับคันเร่งไม่ได้ แต่ก็ใช้งานได้
 ดี, มือใหม่ออกเดินทาง เส้นทางไม่แน่นอน, เม้า (บาป) ในเหล้าอุ่น เสียหาย
 (กลับใจ) ในแก้ว, เม้าแล้วขับ โปรตดูแลด้วย, เมื่อขับรถคือเรื่องง่าย แค่ว่ามี
 คนใหม่! การขับรถเป็นเรื่องง่ายยกเว้นผู้มาใหม่!, เมื่อขับรถอย่างระมัดระวังอีก
 นิด ครอบครัวมีความปลอดภัยมากขึ้นสิบเท่า, เมื่อขับรถออกไป ทั้งครอบครัวก็
 สดทาวนา เมื่อขับรถกลับมา ครอบครัวก็ปลอดภัยและมีความสุข, เมื่อคุณเห็น
 ข้อความนี้ รถของคุณอยู่ใกล้เกินไปแล้ว!, แม้แต่เบรกก็ไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องเป็น
 ผู้เชี่ยวชาญอย่างแน่นอน, ไม่เคยขับบนเนินลาด ระวัง!, ไม่ได้ทำใบขับขี่ รู้เพียง
 ครั้งเดียวเท่านั้น, ไม่มีใครเชื่อว่าการขับรถง่าย การละเมิดกฎจราจรไม่เจน่า
 ปลอดภัย, ไม่มีเงินซ่อมแซมใหญ่ ยินดีต้อนรับให้ชนหลัง!, ยกเครื่องและวิ่งเข้า
 ยินดีต้อนรับสู่การแข่ง!, ยกเว้นการขาดอำนาจการยิง รถถังคันนี้ก็เหมือนกับ
 รถถัง, ยาที่ดีมีรสขมและรักษาโรคได้ กฎจราจรมีผลต่อการเดินทาง, ยิ่งกดยิ่ง
 ซ้ำลงแล้วกดเบรกอีกครั้ง!, ยืมรถมาเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ค่อยคุ้นกับเบรก, แยก
 ความแตกต่างระหว่างเบรกและคันเร่งไม่ได้, รถเก่า คนขับรถมือใหม่ เม้าแล้ว
 ขับ มีประกันความคุ้มครองทั้งหมด, รถคันเก่าของฉันคันนี้ไม่ได้ถ่อมตัว หรือ
 หยิ่งผยอง, รถคันนี้เคยขึ้นต้นไม้มาก่อน, รถคันนี้ชนกันไป 10 ครั้ง ผลงาน 9
 ชนะ 1 หาคะแนนเสมอ, รถคันนี้เป็นสินค้าที่ไม่มีอะไรเลย ไม่มีประกัน, ไม่มี
 เบรก, ไม่มีใบขับขี่, รถคันอื่นของฉันคือเฟอร์รารี, รถมาถึงข้างหน้าคงมีทาง มี
 ทางฉันก็หยุดไม่ได้, รถใหม่ขับออกถนน มีฆาตกรอยู่ข้างใน, รถใหม่คนขับเก่า
 สายตาไม่ดี รถแหว่งไปทางซ้ายและขวา คนขับไม่สามารถหยุดกะทันหันได้, รถ
 อันตรายไม่มีใบอนุญาต, ระยะห่างทำให้ใจฉันเต้น, ระยะห่างสร้างความ
 สวยงาม, รักฉัน ตามฉัน โปรดยาจูบฉัน, รักษาระยะห่างไว้ ไม่งั้นบัมเบิลบีจะ
 เสียรูป, รักษาระยะห่างไว้ อย่าบังคับให้ฉันแปลงร่าง!, รักษารูปขบวนไว้
 ด้านหลัง, รู้สึกซ่าซ่าไหม ไปเป็นนักบินอวกาศกันเถอะ!, ล้มเหลวในการทดสอบ
 ทางถนนห้าครั้ง, ไล่ก็ได้ ไม่เป็นไร ชนกันก็เข้าใจ, ไล่ตามฉัน อย่าจูบฉัน, วาง
 สายในเกียร์หนึ่งขึ้นไปไม่ได้ กำลังฝึกฝน, สบายใจและไม่ต้องเร่งรีบ ถึงบ้าน

อย่างปลอดภัยไม่มีปัญหา, สอนตนเองในการประสบความสำเร็จ ยินดีต้อนรับ
ให้มาชนกัน, สาวน้อยขับรถครั้งแรก ขอโปรดดูแลด้วย, หนทางพันไมล์ ความ
ปลอดภัยคือความโชคดี, หยุดเถิด การจราจรที่ราบรื่นจะอยู่กับคุณ ให้ทาง
หน่อย ความปลอดภัยมาพร้อมคุณ, หวงแหวนชีวิตและอยู่ห่างจากมือใหม่,
ห่างไกลจากฉันหน่อย ไม่งั้นฉันจะโกรธ!, ห้ามสัมผัสกันเสีย, ให้เวลาผ่านไป
อย่างช้าๆ มีโอกาสเจอกันอีกครั้ง, ออกไปอย่างมีความสุขและกลับบ้านอย่าง
ปลอดภัย, อย่าเข้าใกล้ ไม่งั้นจะเบรกกะทันหัน, อย่าจ้องคำพูด รักษาระยะห่าง
ไว้, อย่าจูบฉันนะ ฉันอาย (ซ่อม), อย่าใจร้อนระหว่างทางกลับบ้าน ความ
ปลอดภัยและความมั่นคงต้องมาก่อน, อย่าใช้จูบแบบแรงมาแสดงความรักของ
คุณ, อย่าตามหลังฉัน ฉันก็หลงทาง, อย่าทำให้เรารู้จักกันจากการชนกัน, อย่า
มองหากู มองทาง!, อย่าเร่งรีบ ไม่จำเป็นต้องแข่งกับวินาทีนั้น, อย่าไล่ตาม
แต่งงานแล้ว, อยู่ห่างจากฉัน เราทั้งสองคนไม่สามารถทนจูบได้, อยู่ห่างจาก
มือใหม่ หวงแหวนคุณและฉัน, อันไหนสำคัญที่สุดเมื่อขับรถ? ความปลอดภัยเป็น
สิ่งสำคัญที่สุด, อารุณวิเคลียร์ติดด้านหลัง กรุณาอยู่ให้ห่าง, อุบัติเหตุทาง
รถยนต์ 9 ใน 10 เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว คุณไม่เชื่อว่าตนเองได้รับอันตราย

ข้อความเหล่านี้มีวรรณกรรมทำยรถไม่ได้เป็นเพียงคำพูดตลกหรือแปลกๆ เท่านั้น แต่ยังเป็น
การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเจ้าของรถ ทักษะคิดทางสังคมและการตอบสนองต่อสิ่งที่พวกเขา
พบเจอในชีวิตประจำวัน บ่อยครั้งที่มีการใช้คำพูดเหล่านี้เพื่อสื่อสารกับผู้ขับขี่คนอื่นบนท้องถนนใน
รูปแบบที่ทั้งฉลาด แต่ก็บางครั้งก็เป็นคำเตือนจริงจังหรือแม้กระทั่งคำขอร้องที่ผสมผสานกับความ
ตลก หรือคำพูดที่ใช้ในการสอนใจผ่านทางวรรณกรรมทำยรถในจิน ตัดคำเตือน คำแนะนำ ไปจนถึง
คำอวยพรหรือคำพูดที่มีเสน่ห์ทางวรรณกรรม โดยทั่วไปแล้ว เนื้อหาที่เขียนมีจุดประสงค์เพื่อสร้างการ
รับรู้ แบ่งปันภูมิปัญญาแบบดั้งเดิมและมักจะมีการใช้ภาษาอย่างเล่นคำเพื่อดึงดูดความสนใจและ
สะท้อนมุมมองหรือคำแนะนำในการใช้ชีวิต ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงวัฒนธรรม ความเชื่อและค่านิยมที่มี
ต่อการขับขี่และการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างน่าสนใจ ข้อความเหล่านี้มักจะมีเนื้อหาที่ผสมผสาน
ระหว่างคำเตือน คำแนะนำ คำสอนและบางครั้งก็มีการใช้ภาษาที่แฝงด้วยอารมณ์ขันหรือคำพูดที่ได้
แรงบันดาลใจจากวิถีชีวิตประจำวัน วรรณกรรมทำยรถเหล่านี้มักจะสะท้อนถึงความเชื่อและปรัชญา
ในชีวิตประจำวันของคนขับหรือเจ้าของรถและมักจะใช้คำพูดที่มีภาพพจน์ คำอุปมาอุปไมย หรือการ
เปรียบเทียบเพื่อสื่อความหมายที่ลึกซึ้งกว่าที่เห็นด้วยตา บ่อยครั้งที่ข้อความเหล่านี้ยังถูกใช้เพื่อ
แสดงออกถึงอารมณ์ขันหรือสาระบันเทิงเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดหรือความเครียดในการขับขี่ ซึ่ง
ยังคงเป็นวิธีที่ดีในการทำความเข้าใจมุมมองและค่านิยมทางสังคมในจินได้ดี

จากศึกษาวรรณกรรมท้ายรถในจีนเต็มไปด้วยความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคมของประเทศ ซึ่งช่วยให้ข้อความเหล่านี้สะท้อนถึงความคิดเห็นและค่านิยมในการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมของจีนอย่างน่าสนใจ ข้อความเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการสร้างการตระหนักรู้ในการขับเคลื่อนอย่างปลอดภัยและเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน แต่ยังเป็นเครื่องมือที่สร้างสรรค์เพื่อสร้างความเข้าใจและความเชื่อมโยงในสังคมได้อย่างมีคุณค่าด้วย การใช้ภาษาที่มีความหมายลึกซึ้งและคำพูดที่เต็มไปด้วยอารมณ์ช่วยให้ข้อความเหล่านี้มีอิทธิพลในการสร้างความตระหนักรู้และความเข้าใจในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้คำพูดที่มีภาพพจน์และการเปรียบเทียบยังเพิ่มความสนุกสนานและการเรียนรู้ให้กับผู้อ่านด้วยด้วย สรุปได้ว่า เนื้อหาเหล่านี้เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความร่วมมือในสังคมของจีนอย่างเป็นทางการและยังเสนอแนวทางสนับสนุนในการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมอย่างยั่งยืนและยั่งยืนด้วยดี

4.3 เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมท้ายรถไทยและจีนด้านการเมืองการปกครอง

ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมท้ายรถด้านการเมืองการปกครอง หมายถึง การใช้คำพูด หรือข้อความที่ถูกพิมพ์วรรณกรรมท้ายรถประกาศที่รถยนต์ เพื่อสื่อความคิดเห็น หรือคำพูดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเมือง หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปกครองในสังคม โดยทั่วไปมักประกอบด้วยข้อความสั้น ๆ หรือคำคมที่แสดงถึงความคิดเห็นทางการเมืองและมุมมองต่อเหตุการณ์ หรือนโยบายที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล หรือสถานการณ์ที่สำคัญในสังคม มุมมองนี้ชัดเจนและมักเป็นการเรียกร้อง หรือแสดงความคิดเห็นอย่างชัดเจนที่สื่อถึงใจความ หรือความคิดเห็นทางการเมืองในรูปแบบที่เป็นทางเลือกที่สังคมสามารถมองเห็นได้จากการสื่อสารที่ติดตัวอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องการเปลี่ยนแปลง หรือความคิดเห็นเพื่อส่งเสริมการสนับสนุน หรือการเปลี่ยนแปลงทางนโยบาย หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองในสังคมได้อย่างชัดเจนและเป็นเรื่องสำคัญในวัฒนธรรมการแสดงความคิดเห็นของสังคมในปัจจุบันด้วยการใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อทำให้ความคิดเห็นของตนเองเป็นที่รู้จัก การสร้างความตื่นตัวและการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงทางนโยบาย หรือสถานการณ์ที่สำคัญในสังคมได้อย่างชัดเจนและเป็นประการที่เข้าใจได้ที่สุดที่เรียกว่าวรรณกรรมท้ายรถทางการเมือง มีรายละเอียด ดังนี้

จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมท้ายรถไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างที่น่าสนใจในสองสังคมนี้

ความเหมือน

1. การใช้เป็นเครื่องมือสื่อสาร การใช้วรรณกรรมท้ายรถเป็นเครื่องมือสื่อสารและการสร้างความเชื่อมั่นในสังคมทั้งในประเทศไทยและจีนเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างแน่นอน การแสดงออก

ผ่านข้อความหรือสัญลักษณ์วรรณกรรมท้ายรถที่ถูกจับตามันอาจเป็นอีกทางใหม่ในการเล่าเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์ทางสังคมและการเมืองในท้องถิ่นของพวกเขาได้อย่างมีเสน่ห์และเป็นการกำลังใจให้กับชุมชน การใช้วรรณกรรมท้ายรถเพื่อกระตุ้นการสนทนาและการมีส่วนร่วมในสังคมก็เป็นอีกสิ่งที่น่าสนใจ มันสามารถเป็นเครื่องมือที่สามารถทำให้ผู้คนร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาชุมชนได้ดีขึ้นด้วยกัน การระดมสมาธิผ่านวรรณกรรมท้ายรถอาจช่วยให้ชุมชนมีสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งและเชื่อมั่นกันมากขึ้นด้วย ในที่สุด การใช้วรรณกรรมท้ายรถเป็นเครื่องมือสื่อสารและการสร้างความเชื่อมั่นในสังคมเป็นการแสดงถึงความสำคัญของการสื่อสารและการร่วมมือในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีในสังคมและชุมชนทั้งสองประเทศได้ดีแล้วในการใช้งานเครื่องมือนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างประโยชน์อย่างมากในชีวิตประจำวันของผู้คนในสังคมโดยรวม

2. การแสดงค่านิยมและวัฒนธรรม การแสดงค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านวรรณกรรมท้ายรถเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างมากทั้งในไทยและจีน โดยเราสามารถเห็นภาพที่เป็นอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมและความเชื่อที่ลึกซึ้งของทั้งสองประเทศผ่านวรรณกรรมท้ายรถที่ถูกต้องในการแสดงความคิดเห็นทางสังคมและมุมมองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ ในทางที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมสำคัญ ๆ เช่นความรักชาติ วรรณกรรมท้ายรถในทั้งสองประเทศมักจะเป็นทางเลือกที่อดเอี่ยมในการสื่อสารเรื่องเหล่านี้ ในไทย มันอาจจะมีการใช้คำพูดที่ยังชีโมโหและหวังดีเพื่อการเชื่อมโยงกับความรักของชาติและความเคารพต่อพระมหากษัตริย์ ในขณะที่ในจีน วรรณกรรมท้ายรถมักจะสะท้อนความเชื่อทางพระราชพิธีและความซื่อสัตย์ต่อชุมชนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดเห็นทางสังคมและความเชื่อของคนจีนในช่วงเวลานั้น ๆ

ความแตกต่าง

1. เนื้อหา ในประเทศไทย วรรณกรรมท้ายรถอาจมีความหลากหลายของเนื้อหาตั้งแต่คำคมศาสนา คติชนวิทยา ไปจนถึงข้อความแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ขณะที่ในจีน ภาพสะท้อนดังกล่าวอาจมุ่งเน้นไปที่การสร้าง ความมั่นคงและการปรับปรุงสังคมตามค่านิยมของรัฐบาล ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นการสนับสนุนแนวทางการเมืองหรือค่านิยมที่กำหนดโดยรัฐ ในไทย วรรณกรรมท้ายรถมักมีลักษณะเป็นการสะท้อนถึงความเชื่อทางศาสนาและสุภาพชนท้องถิ่นที่ให้ออกคิดสอนใจ ในขณะที่ในจีน อาจมุ่งเน้นไปที่การแสดง ความมุ่งมั่นในการบริการสาธารณะและการสร้างสังคมที่เป็นมิตรมากกว่า ในจีน อาจมีการใช้วรรณกรรมท้ายรถเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายของรัฐหรือประเด็นทางเศรษฐกิจเช่นการเพิ่มราคาน้ำมัน ในขณะที่ในไทย อาจใช้เพื่อแสดงความเชื่อทางศาสนาหรือคำสอนทางจิตวิญญาณมากกว่า

2. วัฒนธรรมและบริบททางสังคม บริบททางวัฒนธรรมและสังคมของแต่ละประเทศมีอิทธิพลต่อสิ่งที่แสดงในวรรณกรรมท้ายรถ ในประเทศไทย มักใช้ภาษาที่อ่อนโยนและคำแนะนำทางศีลธรรม ส่วนในจีน อาจมีการใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมาและเน้นถึงความเป็นระเบียบและความเชื่อมั่น

ในรัฐบาล ในประเทศไทย วรรณกรรมทำยรถาจมุ่งเน้นไปที่คำคมที่มีลักษณะพูดตรงไปตรงมาและใช้ภาษาพื้นบ้าน เพื่อสะท้อนถึงปัญหาทางสังคมหรือการเมืองอย่างโจ่งแจ้ง ส่วนในจีน มักมีลักษณะเป็นคำคมที่ทำให้กำลังใจ แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและส่งเสริมค่านิยมของชาติ

จากข้อมูลนี้ ทำให้เราเห็นภาพว่าวรรณกรรมทำยรถในทั้งสองประเทศมีบทบาทสำคัญในการสะท้อนและสื่อสารค่านิยมและความเชื่อในสังคม แต่ละประเทศมีวิธีการและสไตล์ในการนำเสนอที่แตกต่างกันตามบริบททางวัฒนธรรมและสังคมของตน โดยรวมแล้ว วรรณกรรมทำยรถในทั้งสองประเทศมีบทบาทสำคัญในการสะท้อนและกระตุ้นการพิจารณาถึงปัญหาและค่านิยมในสังคม อย่างไรก็ตาม แต่ละประเทศมีการใช้งานและเนื้อหาที่แตกต่างกันไปตามบริบททางวัฒนธรรมและสังคมของตน

วรรณกรรมทำยรถไทยพบจำนวน 2 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4-5 ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถไทยด้านการเมืองการปกครอง

ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถไทยด้านการเมืองการปกครอง	
1.	ปกป้อง สถาบัน
2.	พินิจด้วยรักพิทักษ์ด้วยใจ

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

การปกป้องสถาบัน

ตัวอย่างที่ 1 สังคมไทยมักมองให้เกี่ยวข้องกับความคิดทางการเมืองและสังคมที่ทำให้ความมั่นคงของสถาบันบางอย่างเสี่ยงโดยตรง เช่น การการเข้าสู่ชุมชนที่แตกแยกเป็นพรรคเผด็จการ ความขัดแย้งในสังคม หรือปัญหาทางเศรษฐกิจ การปกป้องสถาบันในทางนี้อาจหมายถึงการพยายามที่จะรักษาความเป็นสำคัญและความเข้มแข็งของสถาบันต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล เครื่องบินองค์กร หรือสถาบันศาสนา ในเวลาที่เกิดความขัดแย้งหรืออุปสรรค ผู้คนอาจพยายามที่จะปกป้องสถาบันเหล่านั้นโดยเผชิญหน้ากับปัญหาและแก้ไขให้เกิดความเป็นระบบและเสถียรภาพขึ้น

ตัวอย่างที่ 2

การพินิจด้วยรักพิทักษ์ด้วยใจ

ตัวอย่างที่ 2 การมองและพินิจด้วยความเห็นที่แตกต่างกันอาจช่วยให้สังคมไทยเป็นสถานที่ที่มีความเข้าใจและเห็นใจต่อกันมากขึ้น ความรักและความเข้าใจที่แสดงออกมาจากความเคารพและการยอมรับความแตกต่างกันอาจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งระหว่างบุคคลและกลุ่มในสังคมไทย

จากตัวอย่างเหล่านี้สรุปได้ว่าวรรณกรรมทำยรถที่สะท้อนการเมืองและการปกครองในสังคมไทยคือการปกป้องสถาบันที่มีความเป็นธรรมและเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยพร้อมที่จะพินิจด้วยรักและความเข้าใจ การสร้างสังคมที่มีความเสถียรและมีความเป็นธรรมที่เชื่อมโยงกันในทุก ๆ ด้านนั้นเป็นที่หวังในการพัฒนาและเติบโตของประเทศไทยในระยะยาว

วรรณกรรมทำยรถเงินพบจำนวน 6 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4-6 ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถเงินด้านการเมืองการปกครอง

ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถเงินด้านการเมืองการปกครอง	
1.	ความฝันจีน 中国梦
2.	ต้องรับใช้ประชาชน 为人民服务
3.	เติมนม! ไม่เติมน้ำมัน 加奶! 不加油
4.	น้ำมันเบนซินค่าแพงเกินไป ต้องเปลี่ยนมาดื่มเบียร์แทนละ 汽油太贵, 本车改喝啤酒啦
5.	รักชาติจีนเรา 爱我中华
6.	อย่าลืมความอภัยของชาติ เราควรเสริมสร้างตนเอง 勿忘国耻, 吾辈当自强

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ความฝันจีน, ต้องรับใช้ประชาชน, รักชาติจีนเรา, อย่าลืมความอัปยศ
ของชาติ เราควรเสริมสร้างตนเอง

ตัวอย่างที่ 1 เน้นถึงคุณค่าและค่านิยมที่สำคัญในวรรณกรรมทำยารถของจีน เป็นคุณลักษณะที่สร้างเสริมความรักชาติและความมุ่งมั่นในการให้บริการแก่ประชาชน ความเชื่อที่วางไว้บนความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคมก่อให้เกิดความเชื่อมโยงและความมั่นคงในสังคม การที่คนจีนต้องรับใช้ประชาชนและมุ่งสร้างสังคมที่เป็นมิตรเพื่อความเจริญรุ่งเรืองแสดงถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมและความเป็นเลิศในการบริการแก่สังคมที่ก้าวหน้าไปข้างหน้าอย่างยั่งยืน การปกครองในวรรณกรรมจีนบ่งชี้ถึงถูกเข้าใจในมุมมองของการรับใช้ประชาชนและการสร้างสังคมที่เจริญรุ่งเรือง ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยารถจีนที่เน้นการพัฒนาชุมชนและการสร้างสังคมที่เป็นมิตรแสดงถึงความมุ่งมั่นในการเป็นส่วนหนึ่งของการเจริญเติบโตของชาติ การเชื่อมโยงกับค่านิยมและคุณค่าทางวัฒนธรรมของจีนเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการกระตุ้นประชาชนให้ทำสิ่งที่ดีและมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมที่เจริญรุ่งเรือง

จากศึกษาตัวอย่างที่ 1 สามารถสรุปได้ว่า ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยารถจีนด้านการเมืองและการปกครองเน้นค่านิยมในการให้บริการแก่ประชาชนและการสร้างสังคมที่เป็นมิตร ด้วยการเชื่อมโยงกับค่านิยมและคุณค่าทางวัฒนธรรม มันเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ส่งเสริมการเจริญเติบโตและความมั่นคงของชาติในระยะยาว การรักชาติและการรับผิดชอบต่อชุมชนเป็นศักยภาพที่สำคัญที่จะสร้างสังคมที่เป็นมิตรและเชื่อมโยงกันในชาติจีนในระยะยาว

ตัวอย่างที่ 2

เดิมนม! ไม่เดิมน้ำมัน, น้ำมันเบนซินค่าแพงเกินไป ต้องเปลี่ยนมาดื่ม
เปียร์แทนละ

ตัวอย่างที่ 2 การเพิ่มราคาน้ำมันที่สูงขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตทางสังคมอย่างมาก โดยไม่เพียงแต่ทำให้ค่าเดินทางและค่าขนส่งเพิ่มขึ้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อความยากลำบากของคนที่ต้องใช้รถเข้าเมืองเพื่อทำงานหรือดำเนินกิจกรรมประจำวันด้วย การเพิ่มราคาน้ำมันยังส่งผลกระทบต่อราคาและค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจะถูกส่งถึงผู้บริโภคในรูปแบบของราคาสินค้าและบริการที่สูงขึ้น นอกจากนี้ สถานประกอบการและพ่อค้าก็จะเผชิญกับความยากลำบากในการจัดหา

น้ำมันในราคาที่สูงขึ้นและอาจต้องปรับราคาสินค้าและบริการของพวกเขาเพื่อทดแทนค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม

การปรากฏตัวของวรรณกรรมทำยรถที่น่าสนใจอาจเป็นสื่อกลางที่น่าสนใจที่ใช้ในการสื่อสารเกี่ยวกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการเพิ่มราคาน้ำมัน วรรณกรรมทำยรถอาจถูกใช้เพื่อสร้างความตื่นตัวหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถเงินด้านการเมืองการปกครองอาจสะท้อนถึงการแสดงความคิดเห็นหรือความไม่พอใจต่อการปกครองในสถานการณ์ที่ผู้คนรู้สึกว่ามีปัญหา การใช้สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออื่นๆ เช่น วรรณกรรมทำยรถ เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มราคาน้ำมันก็เป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่ราคาน้ำมันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

วรรณกรรมทำยรถเงินเน้นค่าและคุณค่าที่เกี่ยวกับการบริการแก่ประชาชนและการสร้างสังคมที่เป็นมิตรอย่างมาก การพัฒนาชุมชนและสร้างสังคมที่เจริญรุ่งเรืองถือเป็นหลักประจำในวรรณกรรมทำยรถเงิน เป็นสิ่งที่สะท้อนความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคมในการให้บริการแก่ประชาชนอย่างเต็มที่ การปกครองในวรรณกรรมเงินมักถูกอธิบายในแง่ของการให้บริการแก่ประชาชนและการสร้างสังคมที่เจริญรุ่งเรือง ภาพที่แสดงในวรรณกรรมทำยรถเงินเน้นการพัฒนาชุมชนและการสร้างสังคมที่เป็นมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการเจริญเติบโตของชาติ ความเชื่อทางวัฒนธรรมและค่านิยมของเงินมีบทบาทสำคัญในการแนะนำและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมและกระทำด้วยความเจริญเติบโตในสังคม

อย่างไรก็ตาม การเพิ่มราคาน้ำมันที่สูงขึ้นอาจมีผลกระทบต่อชีวิตทางสังคมอย่างมาก เนื่องจากมันส่งผลต่อค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าขนส่ง นอกจากนี้ สถานประกอบการและพ่อค้าก็อาจต้องปรับราคาสินค้าและบริการเพื่อให้ผู้บริโภคสามารถรับมือกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นได้ ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถเงินในแง่ของการปกครองอาจแสดงถึงความคิดเห็นหรือความไม่พอใจต่อสถานการณ์ปัจจุบัน การใช้สื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออื่นๆ เช่น วรรณกรรมทำยรถ เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มราคาน้ำมันก็เป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่ราคาน้ำมันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จากศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ภาพสะท้อนวรรณกรรมทำยรถเงินด้านการเมืองและการปกครองเน้นค่าและคุณค่าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่ประชาชนและการสร้างสังคมที่เป็นมิตร ภาพนี้สะท้อนถึงความสำคัญของความมุ่งมั่นในการเป็นส่วนหนึ่งของการเจริญเติบโตและความมั่นคงของชาติในระยะยาว การรักชาติและการรับผิดชอบต่อชุมชนเป็นศักยภาพที่สำคัญในการสร้างสังคมที่เป็นมิตรและเชื่อมโยงกันในชาติจีนในระยะยาว

4.4 เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านความเชื่อและศาสนา

ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถด้านความเชื่อและศาสนา หมายถึง ภาพสะท้อนสังคมในวรรณกรรมทำยรถด้านความเชื่อและศาสนาหมายถึงการแสดงอารมณ์ความเชื่อและศาสนาของผู้เขียน หรือตัวละครในงานวรรณกรรม โดยมักจะเป็นการสะท้อนความเชื่อทางศาสนาและค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อสังคม หรือกลุ่มคนในยุคและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เรื่องราวที่สะท้อนสังคมด้านความเชื่อและศาสนาอาจเป็นการสร้างภาพลักษณ์ของการปฏิบัติศาสนาอย่างเชื่อมั่น หรืออาจเป็นการสะท้อนความขัดแย้งในความเชื่อทางศาสนาและวัฒนธรรมต่าง ๆ เพื่อสะท้อนถึงความหลากหลายและความซับซ้อนของมนุษย์และสังคม โดยการสะท้อนสังคมในงานวรรณกรรมทำยรถด้านความเชื่อและศาสนาอาจช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและมองเห็นด้านต่าง ๆ ของความเชื่อและศาสนาในสังคมอย่างลึกซึ้งมากขึ้นและเป็นแรงบันดาลใจให้คิดวิเคราะห์เกี่ยวกับความหมายและบทบาทของความเชื่อและศาสนาในชีวิตประจำวันและสังคมในขณะนั้นๆ ด้วยการใช้ภาพ หรือตัวละครที่มีความเชื่อและศาสนาต่างกันดังนั้น ภาพสะท้อนสังคมในวรรณกรรมทำยรถด้านความเชื่อและศาสนา มักจะเป็นแบบหลากหลายและมีความสำคัญอย่างมากในการเข้าใจวัฒนธรรมและสังคมในช่วงเวลานั้น ๆ และสามารถเป็นแรงบันดาลใจในการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับความเชื่อและศาสนาในวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้ในทางต่าง ๆ ที่มีอยู่ในวรรณกรรมนั้น ๆ อย่างลึกซึ้งและครอบคลุม มีรายละเอียด ดังนี้

จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างที่น่าสนใจในสองสังคมนี้

ความเหมือน

1. การเน้นย้ำถึงความเคารพและความภักดีต่อสถาบัน ในไทยมีการเคารพและแสดงความภักดีต่อพระมหากษัตริย์ ขณะที่ในจีนมีการแสดงความเคารพและภักดีต่อพรรคคอมมิวนิสต์
2. การใช้ภาพสัญลักษณ์เพื่อสะท้อนความเชื่อ ทั้งในไทยและจีนมีการใช้ภาพสัญลักษณ์ที่มีความหมายลึกซึ้งเพื่อสื่อสารความเชื่อและค่านิยม ในไทยอาจเป็นภาพพระพุทธรูปและวัดซึ่งแสดงถึงความเชื่อทางศาสนา ส่วนจีนใช้ภาพที่สะท้อนความเชื่อมั่นในพรรคคอมมิวนิสต์ เช่น สีแดง

ความแตกต่าง

1. เนื้อหา ในไทย วรรณกรรมทำยรถที่ถูกนำมาใช้มักเกี่ยวข้องกับความเชื่อทางศาสนาและคำสอนในการดำเนินชีวิตตามหลักศีลธรรม ในขณะที่ในจีน วรรณกรรมทำยรถมักใช้ในการส่งเสริมความเชื่อมั่นในพรรคคอมมิวนิสต์และอุดมการณ์ของชาติ

2. การใช้ภาษา วรรณกรรมทำยรถไทยมักใช้ภาษาที่เป็นทางการและเคร่งขรึม ในขณะที่ภาษาในวรรณกรรมทำยรถจีนอาจเป็นไปในทิศทางของการปลุกเร้าอารมณ์และใช้สีสันในการเป็นเครื่องหมายของอุดมการณ์ เช่น การใช้สีแดงเป็นสัญลักษณ์ของคอมมิวนิสต์

3. การแสดงสถาบันหรือระบบการเมือง สถาบันกษัตริย์และพระพุทธศาสนาในไทย ในวรรณกรรมทำยรถไทย มักจะเห็นการเน้นความเคารพและความศรัทธาต่อสถาบันกษัตริย์และพระพุทธศาสนา ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมและสังคมไทย ความเชื่อเหล่านี้ถูกแสดงออกในรูปแบบของคำพูดที่เคารพและการยกย่องผ่านสัญลักษณ์ทางศาสนา เช่น พระพุทธรูปและวัด การเมืองและความเชื่อในจีน ต่างจากไทย วรรณกรรมทำยรถในจีนมักแสดงถึงความรักและความเชื่อมั่นในประเทศจีนและความเป็นจีน โดยมีการใช้ภาษาที่ส่งเสริมความสำคัญของพรรคคอมมิวนิสต์และค่านิยมจีน สีแดงในวรรณกรรมจีนมักถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของพรรคคอมมิวนิสต์และความเป็นจีน โดยแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในระบบการเมือง

โดยรวมแล้ว วรรณกรรมทำยรถทั้งในไทยและจีนมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารค่านิยมและความเชื่อในระดับสังคม แม้ว่าเนื้อหาและวิธีการสื่อสารอาจมีความแตกต่างกันไปตามบริบททางวัฒนธรรมและการเมืองของแต่ละประเทศ สามารถเห็นได้ว่าวรรณกรรมทำยรถเป็นเครื่องมือสะท้อนและรักษาค่านิยมในสังคมที่มีความสำคัญในทั้งสองประเทศ แต่ทิศทางและเนื้อหาของการสะท้อนนั้นมีความแตกต่างกันตามบริบททางวัฒนธรรมและการเมืองของแต่ละประเทศ

วรรณกรรมทำยรถไทยพบจำนวน 55 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4-7 ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยด้านความเชื่อและศาสนา

ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยด้านความเชื่อและศาสนา	
1. ๙ในดวงใจ	30. ทำดีเพื่อพ่อ
2. เกิดในรัชกาลที่๙	31. ๘ สถิตในดวงใจ
3. ขอน้อมส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย	32. ๘ สถิตในดวงใจ นิรันดร์
4. ขอเป็นข้าราชการทุกชาติไป	33. ๘ สถิตในดวงใจ ตราบนิจนิรันดร์
5. ขอเป็นข้าราชการพระบาท๙ทุกชาติไป	34. บารมีพ่อแม่
6. ข้าของแผ่นดิน ต้องเป็นคนดี คนเก่ง	35. เบื้องบนเมตตา
7. คนของพระราชฯ ข้าของแผ่นดิน	36. พยัคฆ์เทพ
8. คนไทยในรัชกาลที่๙	37. พ่อเพียงก็เพียงพอ ตามพ่อหลวง
9. คืนชีวิตให้แผ่นดิน	38. พุทธวจน

ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมท้ายรถไทยด้านความเชื่อและศาสนา	
10. จะสานต่อที่พ่อทำ	39. พุทโธโชคดี
11. ฉันเกิดในแผ่นดินรัชกาลที่๙	40. ภูมิใจ...ที่เป็นลูกพ่อ
12. ฉันเกิดในแผ่นดินรัชกาลที่๙ ขอเป็นข้า รองพระบาททุกชาติไป	41. มาวัดจีนแล้วมีชัย
13. ฉันเกิดในรัชกาลที่๙	42. ยักษ์วัดป่าสัก
14. ฉันจะก้าว ตามรอยเท้าพ่อ	43. ร่วมใจภักดิ์ เราชักในหลวง
15. ตรัสรู้	44. รวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย
16. ตามรอยเท้า"พ่อ"	45. รักที่สุดคือในหลวง
17. ทรงพระเจริญ	46. รักในหลวง..หวงแผ่นดิน
18. รัชกาลที่๙	47. รักพ่อสุดหัวใจ
19. เราชักในหลวง	48. ศิษย์หลวงพ่อกุศล วัดช้างแทงกระจาด
20. เราชักในหลวงพ่อ พ่อของแผ่นดิน	49. เศรษฐีของแม่ ๒
21. ลูกพ่อแล หลานพ่อแก่	50. เศรษฐีเรือทอง
22. วัดท่าไม้	51. เศรษฐีลูกพ่อแก่
23. วัดป่าหนองหล่ม	52. สำเภาเศรษฐี
24. วัดเมืองลิง	53. หลวงปู่หมื่น ฐิตสีโล
25. วัดละหารไร่	54. อย่าดีแต่คิด แต่จงคิดให้ดี อย่าดีแต่พูด แต่จง พูดให้ดี อย่าดีแต่ทำ แต่จงทำสิ่งดีๆ อย่าดีแต่ เป็นคน แต่จงเป็นคนที่ดี
26. วัดโสธรวรารามวรวิหาร แปดริ้ว	55. อัตตา หิ อัตตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน เพราะตนได้ฝึกตนมาดีแล้ว
27. วัดกุเมาว	
28. ศิษย์ปุนารอด	
29. ศิษย์หลวงปู่ขาว	

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

๙ในดวงใจ, เกิดในรัชกาลที่๙, ขอน้อมส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย, ขอเป็น
ข้ารองบาททุกชาติไป, ขอเป็นข้ารองพระบาททุกชาติไป, ข้าของแผ่นดิน ต้อง
เป็นคนดี คนเก่ง, คนของพระราชา ข้าของแผ่นดิน, คนไทยในรัชกาลที่๙, คืบ
ชีวิตให้แผ่นดิน, จะสานต่อที่พ่อทำ, ฉันเกิดในแผ่นดินรัชกาลที่๙, ฉันเกิดใน
แผ่นดินรัชกาลที่๙ ขอเป็นข้ารองพระบาททุกชาติไป, ฉันเกิดในรัชกาลที่๙, ฉัน

จะก้าว ตามรอยเท้าพ่อตาม, รอยเท้า"พ่อ", ทรงพระเจริญ, ทำดีเพื่อพ่อ, ๘ สถิต
ในดวงใจ, ๘ สถิตในดวงใจ นิรันดร์, ๘ สถิตในดวงใจ ตราบนิรันดร์, พอเพียง
ก็เพียงพอ ตามพ่อหลวง, ภูมิใจ...ที่เป็นลูกพ่อ, ร่วมใจรักดี เรารักในหลวงรวม,
เลือดเนื้อชาติเชื้อไทย, รักที่สุดคือในหลวง, รักในหลวง..หลวงแผ่นดิน, รักพ่อสุด
หัวใจ, รัชกาลที่๙, เรารักในหลวงเรา, รักในหลวงพ่อ พ่อของแผ่นดิน

ตัวอย่างที่ 1 วิเคราะห์ได้ว่าวรรณกรรมทำยรถเป็นการเสนออารมณ์ของผู้เขียนในการ
เชื่อมั่นและแสดงความเคารพต่อพระมหากษัตริย์และสถาบันพระราชวงศ์ในประเทศไทย โดยใช้ภาษา
ที่เป็นทางการและเข้มงวดเพื่อสร้างความเป็นกลางและเคารพต่อสถาบันพระมหากษัตริย์และเรียกให้
ผู้อ่านเชื่อมั่นและร่วมใจเข้ารับศรัทธาและเชื่อมั่นในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสถาบันนี้ ในทางศาสนาและ
วรรณกรรมไทย เรื่องราวเกี่ยวกับความเชื่อในพระมหากษัตริย์และสถาบันพระราชวงศ์มักมี
ความสำคัญอย่างมากในการสะท้อนสังคมและความเชื่อของคนไทยในอดีตและปัจจุบัน การมองเห็น
ถึงพระมหากษัตริย์เป็นบุคคลที่มีพระอภัยมากและทรงอุทิศตนเพื่อประโยชน์สาธารณะและมีบทบาท
สำคัญในการรวมเอาชาติพันธุ์ไทยเข้าด้วยกันในความสามัคคีและความเชื่อมั่นในการพัฒนาแผ่นดิน
เชื่อมโยงระหว่างความเชื่อในพระมหากษัตริย์กับความเชื่อศาสนาเป็นเรื่องที่สำคัญและมีความหมาย
อย่างลึกซึ้งในวรรณกรรมไทยของทุกสมัย

ตัวอย่างที่ 2

ตรัสรู้, บารมีพ่อแม่, เบื้องบนเมตตา, พยัคฆ์เทพ, พุทธวจน, พุทธ
โศคติ, มาวัดซินแล้วมีชัย, ยักษ์วัดป่าสัก, ลูกพ่อแล หลานพ่อแก่, วัดท่าไม้, วัด
ปาหนองหล่ม, วัดเมืองลิง, วัดละหารไร่, วัดโสธรวรารามวรวิหาร แปรริ้ว, วัดถุ
เมาไว, ศิษย์ปุนารอด, ศิษย์หลวงปู่ขาว, ศิษย์หลวงพ่อกแก้ว วัดช้างแทงกระจาด,
เศรษฐีของแม่ ๒,, เศรษฐีเรือทอง, เศรษฐีลูกพ่อแก่, สำเภาเศรษฐี, หลวงปู่หมื่น
ฐิตสีโล, อย่าดีแต่คิด แต่จงคิดให้ดี อย่าดีแต่พูด แต่จงพูดให้ดี อย่าดีแต่ทำ แต่จง
ทำสิ่งดี ๆ , อย่าดีแต่เป็นคน แต่จงเป็นคนที่ดี, อัดดา หิ อัดตโน นาโถ ตนเป็นที่
พึ่งแห่งตน เพราะตนได้ฝึกตนมาดีแล้ว

ตัวอย่างที่ 2 วิเคราะห์ได้ว่าภาพสะท้อนสังคมในวรรณกรรมทำยรถไทยด้านความเชื่อและ
ศาสนามีลักษณะที่หลากหลายและเข้มข้น การใช้ภาพพระพุทธรูปและวัดในคำกล่าวแสดงถึงความเชื่อ
ที่ลึกซึ้งและสำคัญในชุมชนไทยและมักเป็นสถานที่ที่คนมุ่งหมายไปสำหรับการทำบุญและสะท้อน
คุณธรรมทางศาสนา นอกจากนี้ การใช้บทสวดและคำสอนในตัวสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความดี

และคุณค่าทางศีลธรรม ซึ่งเป็นหัวใจของการทำคุณสมบัติและพัฒนาตนเองให้เป็นคนที่ดีที่สุด มีการเน้นความสำคัญของการกระทำที่ดีและการให้คำปรึกษาในการเลือกทางที่ดีที่สุดในชีวิต

การเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลและรอบคอบ เช่น พ่อแม่ พุทธวจน์ หรือ หลวงพ่อ สะท้อนถึงความเคารพและความเชื่อที่เข้มแข็งในครอบครัวและความสำคัญของผู้มีอิทธิพลในสังคมอย่างไรก็ตาม ภาพสังคมที่เป็นที่แสดงสะท้อนในวรรณกรรมมักมีลักษณะที่สมบูรณ์และมีความสมดุลไม่เสมอไปกับความเชื่อทางศาสนาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสภาพแวดล้อมสังคมทั่วไป ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างภาพจำแนกและความสมดุลในวรรณกรรมและสังคมไทยในทุกสายสถาปัตยกรรมของชีวิต

จากศึกษาตัวอย่างที่ 2 สามารถสรุปได้ว่า วรรณกรรมทำยรถในวรรณกรรมไทยมักเป็นช่องทางที่ผู้เขียนสะท้อนอารมณ์และความเคารพต่อพระมหากษัตริย์และสถาบันพระราชมงคลอย่างเข้มงวด ด้วยการใช้ภาษาทางการที่สร้างความเคารพและเป็นทางการ เพื่อสร้างความเป็นกลางและเคารพต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ในทางศาสนาและวรรณกรรมไทย เรื่องราวเกี่ยวกับความเชื่อในพระมหากษัตริย์และสถาบันพระราชมงคลมีความสำคัญอย่างมากในการสะท้อนสังคมและความเชื่อของคนไทย โดยการมองเห็นถึงพระมหากษัตริย์เป็นบุคคลที่มีพระอภัยมากและทรงอุทิศตนเพื่อประโยชน์สาธารณะและมีบทบาทสำคัญในการรวมเอาชาติพันธุ์ไทยเข้าด้วยกันในความสามัคคีและความเชื่อมั่นในการพัฒนาแผ่นดิน การเชื่อในพระมหากษัตริย์มักมีการเชื่อมโยงกับความเชื่อศาสนาเป็นเรื่องที่สำคัญและมีความหมายอย่างลึกซึ้งในวรรณกรรมไทยของทุกสมัย

การใช้ภาพพระพุทธรูปและวัดในวรรณกรรมทำยรถไทย เป็นการสะท้อนความเชื่อที่ลึกซึ้งและสำคัญในชุมชนไทย โดยมักเป็นสถานที่ที่คนมุ่งหมายไปสำหรับการทำบุญและสะท้อนคุณธรรมทางศาสนา การใช้บทสวดและคำสอนในตัวสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความดีและคุณค่าทางศีลธรรม เป็นส่วนสำคัญในการกระจายความเข้าใจและการพัฒนาตนเองให้เป็นคนที่ดีที่สุด

นอกจากนี้ การเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลและรอบคอบ เช่น พ่อแม่ พุทธวจน์ หรือหลวงพ่อ สะท้อนถึงความเคารพและความเชื่อที่เข้มแข็งในครอบครัวและความสำคัญของผู้มีอิทธิพลในสังคม ภาพสังคมที่เป็นที่แสดงสะท้อนในวรรณกรรมมักมีลักษณะที่สมบูรณ์และมีความสมดุล ไม่เสมอไปกับความเชื่อทางศาสนาเท่านั้น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างภาพจำแนกและความสมดุลในวรรณกรรมและสังคมไทยในทุกสายสถาปัตยกรรมของชีวิต

วรรณกรรมทำยกรเงินพบจำนวน 4 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4-8 ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยกรเงินด้านความเชื่อและศาสนา

ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยกรเงินด้านความเชื่อและศาสนา	
1.	ขอให้ภูเขาและแม่น้ำอยู่ดี 愿山河无恙
2.	ฉันรักจีน แผ่นดินแม่จงเจริญ 我爱中国祖国万岁
3.	โชคดีมากที่เกิดในประเทศจีน 何其有幸生于中华
4.	ถ้าความเชื่อมีสี แน่แน่นอนว่ามันคือสีแดงของจีน 如果信念有颜色那一定是中国红

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่าง

ขอให้ภูเขาและแม่น้ำอยู่ดี, ฉันรักจีน แผ่นดินแม่จงเจริญ, โชคดีมาก
ที่เกิดในประเทศจีน, ถ้าความเชื่อมีสี แน่แน่นอนว่ามันคือสีแดงของจีน

ตัวอย่างที่ การใช้ภูเขาและแม่น้ำเป็นสัญลักษณ์ในการพูดถึงความเจริญรุ่งเรืองของประเทศและความเจริญก้าวหน้าของคนส่วนใหญ่มีความหมายที่ลึกซึ้งอย่างแนบเนื้อเข้ากับธรรมชาติและประเทศชาติแต่ละแห่ง เช่น ภูเขาอาจแทนการยืนหยัดและความมั่นคง ในขณะที่แม่น้ำอาจแทนการไหลของชีวิตและการพัฒนา การใช้สัญลักษณ์เหล่านี้ช่วยให้เข้าใจถึงความสำคัญของความเชื่อมั่นในธรรมชาติและ ความพยายามในการพัฒนาและความเจริญรุ่งเรืองของประเทศบนพื้นฐานของความเข้มแข็งและความยืดหยุ่นที่มาจากธรรมชาติเอง

การใช้คำว่า ฉันรักจีน เป็นการแสดงถึงความรักและความเชื่อมั่นในประเทศจีนและความเป็นจีน การอธิบายว่าแผ่นดินแม่จงเจริญ นั้นเป็นการยกย่องและพูดถึงความสำคัญของการพัฒนาและความเจริญก้าวหน้าของประเทศจีน อย่างไรก็ตาม การใช้ภาษาและสัญลักษณ์เหล่านี้ก็สามารถมีการตีความได้หลากหลายขึ้นอยู่กับบทบาทและมุมมองของผู้ใช้

การอ้างอิงสีแดงในบรรดาคำพูดและวรรณกรรมเชื่อมั่นทางการเมืองของจีน อาจสะท้อนถึงความเชื่อมั่นในพรรคคอมมิวนิสต์และความเชื่อในความเป็นจีน สีแดงมักถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนและการเชื่อมั่นในการเป็นจีน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในสังคมและการเมืองของประเทศนี้

ในวรรณกรรมทางศาสนาและความเชื่อของประชาชนจีน เรื่องราวและภาพสังคมที่ถูกใช้อาจมุ่งเน้นในความเชื่อในพรหมลิขิตและการเป็นจีน ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของการเชื่อมั่นในระบบการเมืองและความเชื่อในความเป็นจีน

สรุปได้ว่า การใช้ภูเขาและแม่น้ำเป็นสัญลักษณ์และการอ้างอิงสีแดงในวรรณกรรมและคำพูดของประชาชนจีน เป็นวิธีที่นำเสนอความเชื่อและความเป็นธรรมชาติของประเทศและความเชื่อของประชาชนในการเข้าใจที่ลึกซึ้งและสวยงามของประเทศและวัฒนธรรมของตนเอง

4.5 เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านภาษาถิ่น

ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถด้านภาษาถิ่น หมายถึง การสะท้อนประสบการณ์และสถานการณ์ทางสังคมที่เป็นธรรมชาติของชุมชนในพื้นที่นั้นๆ ผ่านการใช้ภาษาท้องถิ่นในงานวรรณกรรม เรื่องราวในวรรณกรรมชนิดนี้ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นเรื่องราวที่สะท้อนถึงวัฒนธรรม วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในชุมชนนั้นๆ ซึ่งการใช้ภาษาถิ่นในงานวรรณกรรมชนิดนี้ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและสนใจในเรื่องราวได้มากขึ้น เนื่องจากการใช้ภาษาถิ่นช่วยให้บรรยากาศและบทบาทของตัวละครเป็นมิตรและเข้าใจง่ายยิ่งขึ้นต่อผู้ที่มาจากชุมชนนั้นๆ ซึ่งส่งผลให้เรื่องราวมีความสมจริงและสมจิตในการสะท้อนสังคมของชุมชนนั้นได้ดียิ่งขึ้น มีรายละเอียด ดังนี้

จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างที่น่าสนใจในสองสังคมนี้

ความเหมือน

1. การสื่อสารและการรักษาภาษาถิ่น ทั้งในประเทศไทยและจีน วรรณกรรมทำยรถใช้ภาษาถิ่นเพื่อสื่อสาร ซึ่งเป็นการรักษาและประสานภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มคนนั้นๆ ไว้
2. การสะท้อนค่านิยมและปัญหาสังคม วรรณกรรมทำยรถทั้งสองประเทศใช้เป็นเครื่องมือในการแสดงออกถึงค่านิยม ปัญหาและแนวคิดในสังคมอย่างชัดเจน

ความแตกต่าง

1. เนื้อหา ในประเทศไทย วรรณกรรมทำยรถมักจะสะท้อนถึงความไม่พอใจหรือการตำหนิพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มคนในสังคมผ่านสำนวนที่แสดงถึงความเจ็บปวดหรือความไม่สบายใจ เช่น ไผ่แดงถักสี่ หรือคนเซาะกราว ซึ่งมีโทนที่ค่อนข้างรุนแรงและตรงไปตรงมา
2. การใช้เพื่อสะท้อนความมั่นใจและความเชื่อมั่น ในประเทศจีน การใช้วรรณกรรมทำยรถอาจมีโทนที่สะท้อนถึงความกังวลหรือไม่มั่นใจ แต่ยังคงแสดงถึงความมั่นใจในความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างความกล้าหาญในการเริ่มต้นใหม่กับการรักษาภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มนั้น

ทั้งสองแบบวรรณกรรมทำยรสะท้อนถึงการใช้ภาษาและวัฒนธรรมในการตอบสนองและปรับตัวต่อสังคมและความไม่เท่าเทียมที่พบเห็นได้ในสังคมของตนเองในแบบที่มีความเฉพาะเจาะจงและลึกซึ้ง จากความแตกต่างนี้ สามารถเห็นว่าวรรณกรรมทำยรไทยมักจะใช้ในทางที่มีลักษณะวิพากษ์วิจารณ์และสะท้อนความไม่พอใจส่วนตัวมากกว่า ในขณะที่วรรณกรรมทำยรจีนใช้เพื่อแสดงถึงการรักษาและการถ่ายทอดความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการเชื่อมโยงภาพสังคมในแง่บวกและการปรับตัว

วรรณกรรมทำยรไทยพบจำนวน 2 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4-9 ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยด้านภาษาถิ่น

ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยด้านภาษาถิ่น
1. ไผแซงถึกลี
2. คนเซราะกราว

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่าง

ไผแซงถึกลีคนเซราะกราว

ตัวอย่างนี้ วิเคราะห์ได้ว่าภาพสังคมที่สะท้อนในวรรณกรรมทำยรไทยด้านภาษาถิ่นนั้น เป็นภาพที่สะท้อนถึงความเจ็บปวดและความไม่สบายใจของคนในสังคม ไผแซงถึกลีและคนเซราะกราว เป็นสำนวนที่ใช้ในวรรณกรรมทำยรไทยเพื่อแสดงถึงความไม่พอใจหรือการตำหนิต่อบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ซึ่งการใช้สำนวนเหล่านี้มักจะเป็นการเรียกร้องหรือแสดงออกถึงความไม่พอใจอย่างรุนแรง หรืออาจแสดงถึงการไม่เคารพต่อผู้อื่น โดยมักจะมีการใช้ในสถานการณ์ที่มีการขัดแย้งหรือไม่พอใจในพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มคนนั้น ๆ ในสังคม

จากศึกษาตัวอย่างนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การใช้สำนวนเหล่านี้ในวรรณกรรมทำยรไทย อาจสะท้อนถึงความไม่พอใจหรือความไม่เคารพต่อบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในสังคมและอาจเป็นการสะท้อนถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมเหล่านั้นในสังคมอย่างชัดเจน การใช้สำนวนเหล่านี้มักเป็นการเรียกร้องหรือตำหนิอย่างโดดเด่นเพื่อให้ผู้ที่กระทำความผิดกรรมไม่เหมาะสมเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมนั้น ๆ และส่งเสริมให้เกิดการปรับปรุงพฤติกรรม

ในอนาคต การใช้ภาษาถิ่นช่วยให้ความหมายมีความลึกซึ้งและสะท้อนภาพจากชุมชนได้อย่างเห็นได้ชัด การเน้นใช้ภาษาถิ่นยังเป็นที่สำคัญในวรรณกรรมไทยเพื่อสร้างความเชื่อมโยงกับชุมชนและเสริมสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมและสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคนั้นๆ อีกด้วย ภาษาถิ่นในวรรณกรรมจึงเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการสะท้อนสังคมและอารมณ์ของคนในสถานการณ์ที่ต่างๆ อย่างคล่องตัวและน่าสนใจ

วรรณกรรมท้ายรถจินพบจำนวน 1 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4-10 ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมท้ายรถจินด้านภาษาถิ่น

ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมท้ายรถจินด้านภาษาถิ่น
1. ฉันทเป็นมือใหม่ ไม่ต้องห่วง ถ้ามีความสามารถก็บินข้ามฉันทได้ 俺是新手你不要急有本事你从我上面飞过去

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่าง

ฉันทเป็นมือใหม่ ไม่ต้องห่วง ถ้ามีความสามารถก็บินข้ามฉันทได้

ตัวอย่าง เป็นการใช้ภาษาถิ่นในวรรณกรรมท้ายรถจินนั้นเป็นสัญลักษณ์ของการรักษาและประสานภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มคนหนึ่ง ส่งผลให้เกิดความเข้าใจและการสื่อสารที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของกลุ่มนั้น ๆ เป็นการสะท้อนถึงภาพสังคมที่มีการเชื่อมโยงกับความสามารถและความเชื่อในตนเองของบุคคล โดยเฉพาะเมื่อมีการเริ่มต้นใหม่ในสิ่งที่ไม่คุ้นเคย ในทางที่อาจมีความกังวล หรือไม่มั่นใจ แต่ก็มีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง

จากศึกษาตัวอย่างนี้สามารถสรุปได้ว่า ข้อความนี้เป็นการสะท้อนถึงสำคัญของภาษาและวัฒนธรรมในการสร้างเส้นทางสังคมและเส้นทางสื่อสารภายในกลุ่มคน การใช้ภาษาถิ่นในวรรณกรรมท้ายรถจินเป็นสัญลักษณ์ของความเข้าใจและการสื่อสารที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มนั้นๆ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสร้างเส้นทางสังคมและความเข้าใจในสังคมชุมชนนั้นๆ ดังนั้น ความหมายของข้อความนี้เชื่อมโยงกับเรื่องของความเข้าใจและการสื่อสารในสังคมชุมชนที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเฉพาะตัว

4.6 เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านอื่น ๆ

ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านอื่น ๆ หมายถึง วรรณกรรมทำยรถทำยรถเป็นช่องทางที่สำคัญในการแสดงอารมณ์และความรู้สึกของเจ้าของรถ ซึ่งสามารถแสดงถึงความสำคัญของเหตุการณ์ หรือความรู้สึกในช่วงเวลานั้นได้อย่างชัดเจน โดยมันสามารถแสดงความตื่นตัวในการขับอย่างปลอดภัย หรือแสดงความรักและความทรงจำที่สำคัญในชีวิตได้อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ วรรณกรรมทำยรถยังเป็นช่องทางในการแสดงความสนุกสนานและการแสดงอารมณ์ด้วยและมีความสามารถในการเป็นเครื่องมือในการเรียกคืนความทรงจำที่สำคัญในชีวิตของเจ้าของรถอีกด้วย ดังนั้น วรรณกรรมทำยรถมีความหมายที่หลากหลายและสำคัญต่อเจ้าของรถแต่ละคนในด้านทั้งความรู้สึกและความทรงจำ ดังนั้น วรรณกรรมทำยรถทำยรถมีความหมายที่หลากหลายและสามารถแสดงออกถึงบุคลิกภาพและค่านิยมของเจ้าของรถได้อย่างชัดเจนและน่าสนใจ

จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างที่น่าสนใจในสองสังคมนี้

ความเหมือน

1. การสะท้อนอารมณ์และปรัชญาชีวิต ทั้งในไทยและจีน ข้อความบนทำยรถมักแสดงถึงอารมณ์ ความคิดเห็นและปรัชญาชีวิตของคนขับหรือเจ้าของรถ อาทิเช่น วรรณกรรมทำยรถที่บ่งบอกถึงการต่อสู้ในชีวิต ความฝันและอุปสรรคที่พบเจอ
2. สะท้อนวัฒนธรรมและชีวิตประจำวัน ทั้งในไทยและจีน วรรณกรรมทำยรถสะท้อนถึงชีวิตประจำวัน ความท้าทาย ความสุขและความเครียดของคนในสังคมนั้นๆ ผ่านคำคมหรือข้อความที่ติดอยู่ทำยรถ
3. การใช้ภาษาที่เข้าถึงง่ายและมีพลัง การใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมาและมีพลังในการสื่อสารทำให้ข้อความสามารถเข้าถึงคนทั่วไปได้ง่ายและสร้างการรับรู้ร่วมในสังคม

ความแตกต่าง

1. เนื้อหา ในวรรณกรรมทำยรถไทยมักจะมีการสะท้อนถึงความเป็นอยู่ของคนในชุมชนที่หลากหลาย เช่น ความสัมพันธ์ทางสังคมและการส่งต่อความรู้สึกในชีวิตประจำวัน ในขณะที่ในจีนข้อความอาจเน้นไปที่การทำหายในการรักษาความสุขและความปลอดภัย ตัวอย่างเช่น ความสุขร่วมกันตลอดทางและการนอนตามธรรมชาติ ในขณะที่วรรณกรรมทำยรถจีนอาจมีการกล่าวถึงความท้าทายในชีวิตและความพยายามในการทำงานหรือการใช้ชีวิตในสังคมที่ซับซ้อนมากขึ้นในไทยเป็นการสะท้อนถึงความรู้สึกและอารมณ์ขัน ตัวอย่างเช่น คนเหนือพลาตติน คนเมืองแพร่ หรือไม่เคยลำบากอย่าปากดี แสดงถึงความรักต่อบ้านเกิดและความท้าทายในชีวิต

2. บริบททางสังคมและเศรษฐกิจ ในประเทศไทย วรรณกรรมทำยรมมักมีลักษณะกว้างขวางตั้งแต่คำคมที่มีอารมณ์ขันไปจนถึงคำคมที่มีความหมายลึกซึ้งทางศีลธรรม ในขณะที่ในประเทศจีน ข้อความบ่อยครั้งมุ่งเน้นไปที่ความท้าทายในชีวิตทำงานและความพยายามในการปรับตัวต่อสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง

วรรณกรรมทำยรมทั้งสองประเทศทำหน้าที่เป็นภาพสะท้อนของความเป็นอยู่ ความคิดและอารมณ์ของผู้คนในสังคมที่ต่างกัน โดยมีเอกลักษณ์และวิธีการแสดงออกที่หลากหลายตามบริบททางวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ วรรณกรรมทำยรมทั้งในไทยและจีนเป็นสื่อที่มีคุณค่าในการสะท้อนถึงวัฒนธรรม อารมณ์ ความรู้สึก ความทรงจำ บุคลิกภาพและความเป็นมนุษย์ที่ลึกซึ้งของคนในแต่ละสังคม ทำให้เราเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างของวัฒนธรรมและความเป็นมาในแต่ละประเทศได้ดีขึ้น

วรรณกรรมทำยรมไทยพบจำนวน 83 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4-11 ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรมไทยด้านอื่น ๆ

ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรมไทยด้านอื่น ๆ	
1. กี่แค้เด็กวัด	42. ้วยรุ่นสุรินทร์
2. กระบะชิง	43. ้วยรุ่นหุ่นหมี
3. กี่แล้วแต่ชอบ	44. นะจ๊ะ พ่อมิงสิ!
4. กัปตัน	45. แนน สตูดิโอ
5. กูชอบถ่าย	46. เปื่อน้องเพราะท้องง่าย
6. ขอขอบคุณกับน้ำใจที่เปิดทางวิ่งให้กับรถมอเตอร์ไซด์	47. แบกเป้...ขึ้นเขาใหญ่
7. ขอขอบคุณที่ให้ทางรถโดยสาร	48. ผมไม่ดัง คุณไม่รู้จักผมหรอก
8. ขอให้สมหวัง	49. ผัวอิตาย
9. คนล่าฝัน	50. ผู้ชายขายน้ำ
10. คนเหนือพลัดถิ่น คนเมืองแพร่	51. พวกดาวร้าย
11. ความฝันวัยเด็ก	52. พอกูแยะyesแม่ง ไม่รู้จักกูเลย
12. แคน้องผู้ห่างไกล	53. มึงเก่าเหรอ
13. งานหนักไม่ฆ่าคน ขยันไม่อดตาย	54. มึงเพื่อนกู
14. เจ้สั่งลุย	55. แมวเฒ่า เฝ้าถ้ำ
	56. ไม่เคยขัดเมีย จัดให้ตลอด

ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมท้ายรถไทยด้านอื่น ๆ	
15. เจี๋หงส์ ลังลุย	57. ไม่เคยลำบาก
16. เจอคนแบบนี้ ในสังคมแบบแยมมากครับ	58. ไม่เคยลำบากอย่าปากดี
17. ชีวิตต้องสู้ เพราะกูจะมาเยอะ	59. ไม่เชื่อกูมึงจะเชื่อใคร?
18. ชุมนกฮูก	60. ไม่ได้ขับชิง แต่วิ่งจับเวลา
19. ชุมนิง	61. ไม่ได้ร่ำรวย แต่อยากรวยมั่ง
20. ชุมนหวานเจี๊ยบ	62. ไม่ได้ส่งเสีย อย่าเลือกสงสัย
21. ดูแต่ตา วาจาอย่าเขียน	63. ไม่มีแตก แต่แปลกเพื่อนเรียกเสีย
22. ได้หมด ถ้าสดชื่น	64. ไม่เหมาะสำหรับ ผู้ดีและชนชั้นสูง
23. ถ้าเค้าทำผิด เค้าขอโทษ	65. ยอมหัก ไม่ยอมงอ
24. ถึงจะเก่า แต่ไม่เศร้าตอนสิ้นเดือน	66. เยี่ยวใส..ไปไหนก็ได้
25. ทำไว้ฟัง ไม่ได้ฟังกับใคร	67. รักฉันนี้สีขาว
26. ทุกสิ่งไม่มีอะไรแน่นอน	68. รักฉันนี้ศรีราชา
27. รถพังก่อดังค์กู	69. รถช็อกกับข้าว
28. รวยถาวร	70. รถเด็กส่งพัสดุจะ...ให้สุดได้จ้ะ
29. ร้ายกว่าที่คิด	71. วิน วัน วิว
30. รู้เรื่อง	72. ว่างๆ จะเล่าให้ฟัง
31. เรารักชลบรี	73. สงสัยให้ถาม
32. เรารักพัทยา	74. สหายสายโหด
33. เรารักเสม็ด	75. สายบุญ สุรินทร์
34. เรารักอุทอง	76. สายลุย ไม่คุยให้เสียเวลา
35. ไร่สุขวัฒนา	77. เสียวไหมละมึง
36. ลำพังไม่พอแตก	78. หลบหน้อย ผมจะบิน
37. แล้วแต่...ปู้!	79. หุ่นไม่ให้ แต่ใจรัก
38. แล้วแต่ชอบ ไม่ชอบก็แล้วแต่	80. เหมือนเดิม
39. วยรุ่น นาป่า	81. อย่าปากดี
40. วยรุ่นโนนสูง	82. อย่าเลือกดี
41. วยรุ่นบางกง	83. ไอ้หนุ่มเมืองชล

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่าง

ก็แค่เด็กวัด, กระบะชิง, ก็แล้วแต่ชอบ, กัปตัน, กูชอบถ่าย, ขอขอบคุณกับน้ำใจที่เปิดทางวิ่งให้กับรถมอเตอร์ไซค์, ขอขอบคุณที่ให้ทางรถโดยสาร, ขอให้สมหวัง, คนล่าฝัน, คนเหนือพลัดถิ่น, คนเมืองแพร่, ความฝันวัยเด็ก, แค้น้องผู้ห่างไกลงานหนักไม่ฆ่าคน, ขยันไม่อดตาย, เจ้สั่งลุย, เจ้หงส์ สั่งลุย, เจอคนแบบนี้ ในสังคมแบบแยมมากครับ, ชีวิตต้องสู้ เพราะกูจะมาเยอะ, ชุมนกฮูก, ชุมนิง, ชุมนหวานเจี๊ยบ, ดูแต่ตา วาจาอย่าเชย, ได้หมด ถ้าสดชื่น, ถ้าเค้าทำผิด, เค้าขอโทษ, ถึงจะเก่า แต่ไม่เศร้าตอนสิ้นเดือน, ทำไว้ฟัง ไม่ได้ฟังกับใคร, ทุกสิ่งไม่มีอะไรแน่นอน, นะจ๊ะ พ่อมึงสิ!, แนน สตูดิโอ, เปื่อน้องเพราะท้องง่าย, แบกเป้...ขึ้นเขาใหญ่, ผมไม่ดัง คุณไม่รู้จักผมหรอก, ผัวอิตาย, ผู้ชายขายน้ำ, พวกดาวร้าย, พอกูแยะแยะ ไม่รู้จักกูเลย, มึงเก่าเหอ มึงเพื่อนกู, แมวเฒ่าเฝ้าถ้ำ, กระบะชิง, กัปตัน, แนน สตูดิโอ, ไม่เคยขัดเมีย จัดให้ตลอด, ไม่เคยลำบาก, ไม่เคยลำบากอย่าปากดี, ไม่เชื่อกูมึงจะเชื่อใคร?, ไม่ได้ขับชิง แต่วิ่งจับเวลา, ไม่ได้ร่ำรวย แต่อยากรวยมั่ง, ไม่ได้ส่งเสีย อย่าเสี่ยงสงสัย, ไม่มีแดก แต่แปลกเพื่อนเรียกเสีย, ไม่เหมาะสำหรับ ผู้ดีและชนชั้นสูง, ยอมหัก ไม่ยอมงอ, เยี่ยวใส..ไปไหนก็ได้, รกคันนี้สีขาว, รกคันนี้ศรียา, รกซื้อกับข้าว, รกเด็กส่งพัสดุจะ...ให้สุดได้จ้ะ, รกพังก้อดั่งคอก, รวยถาวร, ร้ายกว่าที่คิด, รู้เรื่อง, เรารักชลบรี, เรารักพัทยา, เรารักเสม็ด, เรารักอุทอง, ไร่สุขวัฒนา, ลำพังไม่พอแดก, แล้วแต่...ปึ!, แล้วแต่ชอบ ไม่ชอบก็แล้วแต่, ้วยรุ่น นาป่า, ้วยรุ่นโนนสูง, ้วยรุ่นบางกง, ้วยรุ่นสุรินทร์, ้วยรุ่นหุ้หมี่, วิน วุ่น วิว, ไว้ว่างๆ จะเล่าให้ฟัง, สงสัยให้ถาม, สหายสายโหด, สายบุญ สุรินทร์, สายลุย ไม่เคยให้เสียเวลา, เสียโฉมละมึง, หลบหน้อย ผมจะบิน, หุ่นไม้ให้ แต่ใจรัก, เหมือนเดิม, อย่าปากดี, อย่าเลือกดี, ั้หนุ่มเมืองชล

ตัวอย่าง วิเคราะห์ได้ว่าวรรณกรรมทำยรถในไทยเป็นสื่อที่สะท้อนวัฒนธรรมและอารมณ์ขันของคนไทยอย่างเฉพาะเจาะจง มันไม่เพียงแสดงอารมณ์เท่านั้น สามารถที่จะมีความหมายลึกซึ้งเสียดสีสังคม แสดงออกถึงความรัก ความเชื่อ หรือแม้แต่คำคมที่สนุกสนานและเป็นปรัชญาชีวิต เขียนเรื่องราวที่เป็นกันเองและสร้างความสนุกสนานและยังช่วยในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้งานด้วยความเป็นตัวของตัวเองของวรรณกรรมทำยรถที่เป็นเอกลักษณ์ของไทยและชุมชนที่อยู่ในนั้น นอกจากนี้

มันยังช่วยในการสื่อสารความรู้สึกและปรัชญาการใช้ชีวิตของผู้ขับขี่และเจ้าของรถ ทั้งนี้ เพื่อให้เห็นภาพสะท้อนของสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนที่พวกเขาอยู่ได้อย่างชัดเจนและสะท้อนถึงความเป็นมา ความคิดและอารมณ์ของผู้คนในสังคมไทย

วรรณกรรมทำยารถไทยที่แสดงถึงเอกลักษณ์และความเป็นตัวตนของคนไทยในแต่ละภูมิภาคมีความหลากหลายและน่าสนใจจริงๆ เช่น คนเหนือพลัดถิ่น คนเมืองแพร่ ที่เป็นสัญลักษณ์ของการต้องออกไปหางานห่างจากบ้านเกิด เหมือนกับไม่เคยลำบากอย่าปากดี หรือร้ายกว่าที่คิด ที่บ่งบอกถึงความเครียดในชีวิตประจำวัน ข้อความเช่น ความฝันวัยเด็ก หรือคนเหนือพลัดถิ่น คนเมืองแพร่ บ่งบอกถึงความคิดถึงบ้านเกิดหรือความเป็นมาของผู้ขับขี่ซึ่งอาจมีประสบการณ์ในการย้ายถิ่นฐาน หรือการทำงานห่างไกลบ้าน เหล่านี้สะท้อนถึงวัฒนธรรมและอารมณ์ของคนไทยอย่างชัดเจน เป็นการแสดงออกที่เข้าใจง่ายและเป็นไปตามสถานการณ์ของชีวิตประจำวันในประเทศไทย การสื่อสารและแสดงอารมณ์อย่างนี้เป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของคนไทยที่มีความหลากหลายและน่าสนใจอย่างมากๆ ที่แสดงถึงความเป็นอยู่ของคนไทยในหลากหลายมิติทั้งทางสังคม วัฒนธรรมและอารมณ์ความรู้สึกในชีวิตประจำวัน

จากตัวอย่างนี้สามารถสรุปได้ว่า การใช้ภาษาที่เฉพาะเจาะจง มีความหมายลึกซึ้งและบางครั้งอาจใช้เพื่อความบันเทิงหรือการแสดงออกทางอารมณ์ นอกจากนี้ยังแสดงถึงการเชื่อมต่อทางสังคมและวัฒนธรรมในกลุ่มผู้ขับขี่รถไทย ทำให้รถทุกเหล่านี้นี้ไม่เพียงแต่เป็นพาหนะสำหรับผู้ขับขี่รถเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่สำหรับการแสดงออกทางวัฒนธรรมและศิลปะ สะท้อนถึงความเข้าใจและการตีความเรื่องราวของชีวิตจริงในแบบฉบับของคนไทยอย่างลึกซึ้ง

วรรณกรรมทำยารถไทยพบจำนวน 19 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4-12 ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยารถจีนด้านอื่น ๆ

ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยารถจีนด้านอื่น ๆ
1. กัปตันอย่ายิงฉันนะ! 队长是我别开枪! 2. ความสุขสู่ร่วมกันตลอดทาง 幸福一路共享 3. ฉันต้องการเพิ่มเงินเดือน 我要加工资 4. ฉันอยู่ในเมืองนี้แน่นขึ้น ทำให้รัฐบาลมีงานมากขึ้น 挤在这座城市给政府添麻烦了 5. ทางยังยาวอยู่ อย่างนอนคลายกลางทาง 路还很长可别中途趴下 6. นอนจนตื่นตามธรรมชาติทุกวัน นับเงินจนมือเป็นตะคริว 每天睡到自然醒数钱数到手抽筋

ภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำนองจีนด้านอื่น ๆ

7. ผู้ขับรถมือใหม่กำลังขับรถ ผู้ขับรถมือเก่าโปรดหลีกเลี่ยง 新手在开车老手请绕行
8. พระเจ้าอยู่ในรถยนต์ 神在车里面
9. พี่ขับไม่ใช่รถ แต่เป็นความเหงา! 哥开的不是车是寂寞!
10. มีหญิงสาวคนหนึ่งกำลังจะแต่งงาน 有女出嫁
11. รักคุณ ขอให้มีความสุขและปลอดภัยตลอดไป 爱你愿你永远平安
12. สนุกสนานอย่างดี พรุ่งนี้มีความสุขไปได้อยู่ 好好玩乐天天向上
13. หยุดที่คลื่นมือของคุณ เฉพาะสาวสวยเท่านั้น 即招即停仅限美女
14. เหงื่อออกที่ฝ่ามือ 手心冒汗
15. อย่าบีบแตรข้างหลัง ฉันก็อยากกลับบ้านเร็วๆ นี้ 别在后面按喇叭我也想早点回家
16. อย่าพูดเรื่องอุดมคติกับฉันนะ เลิกซะ! 别和我谈理想戒了!
17. อย่ารีบเร่ง ชีวิตมันเป็นแบบนี้ 别急生活本来就是这样
18. อย่าหลงรักสาว สาวขับอันเป็นเหล็ก 不要迷恋姐姐开的是块铁
19. อย่าหลงรักสาวน้อย สาวน้อยจะทำให้คุณร้องไห้ 不要迷恋妹妹只会让你流泪

ผู้วิจัยยกตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่าง

กัปตันอย่ายิงฉันนะ!, ความสุขสู้ร่วมกันตลอดทาง, ฉันต้องการเพิ่มเงินเดือน, ฉันอยู่ในเมืองนี้แน่นขึ้น ทำให้รัฐบาลมีงานมากขึ้น, ทางยังยาวอยู่อ่านอนกลางทาง, นอนจนตื่นตามธรรมชาติทุกวันนับเงินจนมือเป็นตะคริว, ผู้ขับรถมือใหม่กำลังขับรถ ผู้ขับรถมือเก่าโปรดหลีกเลี่ยง, พระเจ้าอยู่ในรถยนต์, พี่ขับไม่ใช่รถ แต่เป็นความเหงา!, มีหญิงสาวคนหนึ่งกำลังจะแต่งงาน, รักคุณ ขอให้มีความสุขและปลอดภัยตลอดไป, สนุกสนานอย่างดี พรุ่งนี้มีความสุขไปได้อยู่, หยุดที่คลื่นมือของคุณ เฉพาะสาวสวยเท่านั้น, เหงื่อออกที่ฝ่ามือ, อย่าบีบแตรข้างหลัง ฉันก็อยากกลับบ้านเร็วๆ นี้, อย่าพูดเรื่องอุดมคติกับฉันนะ เลิกซะ!, อย่ารีบเร่ง ชีวิตมันเป็นแบบนี้, อย่าหลงรักสาว สาวขับอันเป็นเหล็ก, อย่าหลงรักสาวน้อย สาวน้อยจะทำให้คุณร้องไห้

ตัวอย่างนี้วิเคราะห์ได้ว่า วรรณกรรมทำยรถิ่นที่ถูกสะท้อนในข้อความนี้เต็มไปด้วยความรู้สึกและอารมณ์หลากหลาย จากการกล่าวถึงการเดินทางของชีวิตและความพยายามในการเป็นคนที่ดีในสังคม เราเห็นถึงความท้าทายในการรักษาความสุขและความปลอดภัยในสถานการณ์ที่ซับซ้อนและเต็มไปด้วยความท้าทาย เช่น การเพิ่มเงินเดือน การต่อสู้กับความเหงา การหลีกเลี่ยงอุดมคติและการรักษาความสุขของตนเองและผู้อื่นในช่วงเวลาที่ยากลำบาก นอกจากนี้ยังมีการสะท้อนถึงความเป็นมนุษย์และความสำคัญของความร่วมมือและการเข้าใจกันในสังคม เช่น การแบ่งปันความสุขและความทุกข์กับผู้อื่น การเคารพต่อความเหงาและความผิดหวังของผู้อื่น ความสุขร่วมกันตลอดทางและความปรารถนาในการเพิ่มเงินเดือนเป็นตัวอย่างของความมุ่งมั่นในการพัฒนาและเสริมสร้างชีวิตที่ดีขึ้น ในขณะเดียวกัน การพูดถึงการนอนตามธรรมชาติ การนับเงินจนมือเป็นตะคริว และการกล่าวถึงผู้ขับรถมือใหม่และมือเก่า สะท้อนถึงความเป็นจริงและประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของคนที่ต้องทำงานอย่างหนักเพื่อให้สามารถเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ การพยายามในการรับมือกับสภาพแวดล้อมที่เริ่มแออัดขึ้นและการมองหาความสนุกสนานในชีวิตประจำวัน ในขณะที่ความหวาดกลัวเกี่ยวกับความเหงาและความหงุดหงิดจากความสัมพันธ์เป็นส่วนที่สะท้อนถึงความเป็นมนุษย์ที่เราไม่ต้องการที่จะรักและรับความรัก การเดินทางในทางที่ยาวนานอาจจะเหนื่อย แต่อย่าลืมว่ามีความสำคัญอยู่ที่ทุกก้าวที่เราเดินและอย่าลืมสนุกสนานกับทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างทางด้วยนะ อาจจะมีความเป็นไปได้อยู่เสมอและเราต้องการอยู่ในปัจจุบันเพื่อเพลิดเพลินกับทุกๆ ช่วงเวลา ภาพสะท้อนสังคมในวรรณกรรมทำยรถิ่นนี้สะท้อนถึงความหลากหลายของความรู้สึกและประสบการณ์ชีวิตที่มนุษย์ต้องเผชิญอยู่ในสังคมและชีวิตประจำวัน

จากศึกษาตัวอย่างนี้สามารถสรุปได้ว่า วรรณกรรมทำยรถิ่นที่สะท้อนถึงความหลากหลายและความเป็นจริงของชีวิตที่ผ่านมาและที่กำลังจะเกิดขึ้นในชีวิตของบุคคลในสังคมนี้ แสดงถึงความคิดเห็นที่สำคัญในการเข้าใจและสื่อสารระหว่างบุคคลในสังคมอย่างหลากหลาย อันที่จริง ความสวยงามของวรรณกรรมทำยรถิ่นนี้อยู่ที่การสะท้อนชีวิตประจำวันและความรู้สึกของมนุษย์ในสังคมอย่างเข้มข้นและเชื่อถือได้ มันเป็นการสะท้อนถึงความเป็นมนุษย์ที่มีทั้งความสุขและความทุกข์และการต่อสู้ในการหาความหมายและความสุขในชีวิตที่เต็มไปด้วยความท้าทายและความไม่แน่นอน แสดงให้เห็นถึงความทรงจำและความรู้สึกที่เป็นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงและเติบโตไปพร้อมกับการเดินทางของชีวิตและสังคมในทุกวันนี้ ซึ่งต้องการแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายและความซับซ้อนของชีวิตมนุษย์ที่สูงอยู่ในสังคมในหลายๆ มิติและเพื่อเสนอความรู้สึกและความคิดเกี่ยวกับชีวิตที่ครอบคลุมและหลากหลาย

สรุป

การวิจัยนี้กลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมทำยรไทยและภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมทำยรไทย การวิจัยนี้จะใช้ข้อมูลจากข้อความวรรณกรรมทำยรของทั้งสองประเทศ โดยข้อความจากประเทศไทยจำนวน 203 ข้อความและประเทศจีนจำนวน 205 ข้อความ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรของประเทศไทยและประเทศจีน

ในบทนี้เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมทำยรผลการวิเคราะห์ทั้งหมด 6 ประเด็น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยและจีนด้านครอบครัว

วรรณกรรมทำยรไทยพบจำนวน 28 ข้อความ จีนพบ 7 ข้อความ จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือน ได้แก่ ความสำคัญของครอบครัว ความร่วมมือและความเชื่อมั่นและบทบาทของผู้ใหญ่ ความแตกต่าง ได้แก่ บทบาทเพศในครอบครัว การเชื่อมโยงกับรากฐานและต้นกำเนิดและวัฒนธรรมการแสดงออก จากทั้งหมดนี้วรรณกรรมทำยรไทยและจีนต่างก็ใช้ครอบครัวเป็นฉากหลังในการสะท้อนคุณค่าและประเพณีของแต่ละวัฒนธรรม รวมถึงการถ่ายทอดค่านิยมและการสอนให้รู้จักการเชื่อมโยงภายในครอบครัวและสังคมให้มั่นคงและยั่งยืน

2. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยและจีนด้านการศึกษา

วรรณกรรมทำยรไทยพบจำนวน 33 ข้อความ จีนพบ 168 ข้อความ จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือน ได้แก่ การใช้คำพูดเพื่อสอนใจและการใช้ภาษาเล่นคำและอารมณ์ขัน ความแตกต่าง ได้แก่ เนื้อหาของข้อความและการใช้งานและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม สรุปได้ว่า วรรณกรรมทำยรในทั้งสองประเทศทำหน้าที่เป็นกระจกสะท้อนค่านิยมทางสังคมและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในแต่ละวัฒนธรรม โดยที่แต่ละประเทศใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดปรัชญาชีวิตและคำสอนอย่างมีเอกลักษณ์และมีความหมายลึกซึ้งที่เหมาะสมกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมของตนเอง

3. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยและจีนด้านการเมืองการปกครอง

วรรณกรรมทำยรไทยพบจำนวน 2 ข้อความ จีนพบ 6 ข้อความ จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือน ได้แก่ การใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารและการแสดงค่านิยมและวัฒนธรรม ความแตกต่าง ได้แก่ เนื้อหาและธีมและวัฒนธรรมและบริบททางสังคม จากข้อมูลนี้ ทำให้เราเห็นภาพว่าวรรณกรรมทำยรในทั้งสองประเทศมีบทบาทสำคัญในการสะท้อนและสื่อสารค่านิยมและความเชื่อในสังคม แต่ละประเทศมีวิธีการและสไตล์ในการนำเสนอที่แตกต่างกันตามบริบททางวัฒนธรรมและสังคมของตน โดยรวมแล้ว

วรรณกรรมทำยรในทั้งสองประเทศมีบทบาทสำคัญในการสะท้อนและกระตุ้นการพิจารณาถึงปัญหาและค่านิยมในสังคม อย่างไรก็ตาม แต่ละประเทศมีการใช้งานและเนื้อหาที่แตกต่างกันไปตามบริบททางวัฒนธรรมและสังคมของตน

4. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยและจีนด้านความเชื่อและศาสนา

วรรณกรรมทำยรไทยพบจำนวน 55 ข้อความ จีนพบ 4 ข้อความ จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือน ได้แก่ การเน้นย้ำถึงความเคารพและความกตัญญูต่อสถาบันและการใช้ภาพสัญลักษณ์เพื่อสะท้อนความเชื่อ ความแตกต่าง ได้แก่ อิมและเนื้อหา การใช้ภาษาและโทนและการแสดงสถาบันหรือระบบการเมือง โดยรวมแล้ววรรณกรรมทำยรทั้งในไทยและจีนมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารค่านิยมและความเชื่อในระดับสังคม แม้ว่าเนื้อหาและวิธีการสื่อสารอาจมีความแตกต่างกันไปตามบริบททางวัฒนธรรมและการเมืองของแต่ละประเทศ สามารถเห็นได้ว่าวรรณกรรมทำยรเป็นเครื่องมือสะท้อนและรักษาค่านิยมในสังคมที่มีความสำคัญในทั้งสองประเทศ แต่ทิศทางและเนื้อหาของการสะท้อนนั้นมีความแตกต่างกันตามบริบททางวัฒนธรรมและการเมืองของแต่ละประเทศ

5. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยและจีนด้านภาษาถิ่น

วรรณกรรมทำยรไทยพบจำนวน 2 ข้อความ จีนพบ 1 ข้อความ จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือน ได้แก่ การสื่อสารและการรักษาภาษาถิ่นและการสะท้อนค่านิยมและปัญหาสังคม ความแตกต่าง ได้แก่ อิมและโทนของเนื้อหาและการใช้เพื่อสะท้อนความมั่นใจและความเชื่อมั่น ทั้งสองแบบวรรณกรรมทำยรสะท้อนถึงการใช้ภาษาและวัฒนธรรมในการตอบสนองและปรับตัวต่อสังคมและความไม่เท่าเทียมที่พบเห็นได้ในสังคมของตนเองในแบบที่มีความเฉพาะเจาะจงและลึกซึ้ง จากความแตกต่างนี้ สามารถเห็นว่าวรรณกรรมทำยรไทยมักจะใช้ในทางที่มีลักษณะวิพากษ์วิจารณ์และสะท้อนความไม่พอใจส่วนตัวมากกว่า ในขณะที่วรรณกรรมทำยรจีนใช้เพื่อแสดงถึงการรักษาและการถ่ายทอดความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการเชื่อมโยงภาพสังคมในแง่บวกและการปรับตัว

6. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยและจีนด้านอื่น ๆ

วรรณกรรมทำยรไทยพบจำนวน 83 ข้อความ จีนพบ 19 ข้อความ จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือน ได้แก่ การสะท้อนอารมณ์และปรัชญาชีวิต สะท้อนวัฒนธรรมและชีวิตประจำวันและการใช้ภาษาที่เข้าถึงง่ายและมีพลังความแตกต่าง ได้แก่ เนื้อหาและบริบททางสังคมและเศรษฐกิจ วรรณกรรมทำยรทั้งสองประเทศทำหน้าที่เป็นภาพสะท้อนของความเป็นอยู่ ความคิดและอารมณ์ของผู้คนในสังคมที่ต่างกัน โดยมีเอกลักษณ์และวิธีการแสดงออกที่หลากหลายตามบริบททางวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ วรรณกรรม

ทำยรถทั้งในไทยและจีนเป็นสื่อที่มีคุณค่าในการสะท้อนถึงวัฒนธรรม อารมณ์ ความรู้สึก ความทรงจำ บุคลิกภาพและความเป็นมนุษย์ที่ลึกซึ้งของคนในแต่ละสังคม ทำให้เราเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างของวัฒนธรรมและความเป็นมาในแต่ละประเทศได้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า การเปรียบเทียบภาพสังคมในวรรณกรรมทำยรถของไทยและจีนเผยให้เห็นถึงความหลากหลายและความซับซ้อนของความสัมพันธ์ การศึกษา การเมืองการปกครอง ความเชื่อและศาสนาและภาษาถิ่น ซึ่งสะท้อนถึงมุมมองและค่านิยมที่หลากหลายในสังคมและวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศอย่างชัดเจน การศึกษาวรรณกรรมทำยรถจึงเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการเข้าใจและประเมินความสำคัญของครอบครัว ความสัมพันธ์และวัฒนธรรมในการสร้างเส้นทางสังคมและเส้นทางสื่อสารภายในกลุ่มคนอย่างลึกซึ้งและหลากหลาย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์เรื่องกลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมทำยรถไทยและภาพสะท้อนสังคมไทย และเงินจากวรรณกรรมทำยรถเป็นงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทยและเพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทยและประเทศจีน การวิจัยนี้จะใช้ข้อมูลจากข้อความวรรณกรรมทำยรถของทั้งสองประเทศ โดยจะคัดเลือกจำนวน 203 ข้อความจากประเทศไทยและประเทศจีนจำนวน 205 ข้อความ โดยเสนอผลการศึกษารูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การศึกษากลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมทำยรถไทยและภาพสะท้อนสังคมไทยและเงินจากวรรณกรรมทำยรถ มีผลการวิจัยพบว่า

ด้านกลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมทำยรถของประเทศไทย

จากการศึกษาพบว่ามีกลวิธีการใช้คำ การใช้สำนวนและการใช้ภาพพจน์

1. กลวิธีการใช้คำ

จากการศึกษาพบว่า มี 10 กลวิธี ได้แก่ คำที่มีความหมายโดยตรง คำที่เป็นชื่อสถานที่ คำที่ไม่สุภาพ คำที่เป็นชื่อบุคคล คำที่มีความหมายโดยนัย คำมีศักดิ์ คำนามธรรม คำที่มีคำสแลงหรือคำคะนอง คำภาษาถิ่นและคำภาษาต่างประเทศ รวบรวมวรรณกรรมทำยรถทั้งหมด 150 ข้อความ ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้เนื้อหาของวรรณกรรมทำยรถได้มากขึ้นและเสริมสร้างบรรยากาศและบริบทของเรื่องอีกด้วย

2. กลวิธีการใช้สำนวน

สำนวนใช้เพื่อสั่งสอน หรือเตือนสติมีทั้งหมด 13 ข้อความ เช่น เกิดเป็นไก่อตังชน เกิดเป็นคนต้องสู้ ไก่อตังมีชน คนต้องมีพวก เป็นอยู่อย่างต่ำ มุ่งกระทำอย่างสูงและรู้หน้าไม่รู้ใจ เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าสำนวนใช้เพื่อสั่งสอน หรือเตือนสติอาจมีความหมายที่หลากหลายและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ นั่นมันจะมีความกระชับและมุ่งเน้นไปที่สิ่งที่สำคัญที่สุดของข้อความนั้น ๆ

3. กลวิธีการใช้ภาพพจน์

จากการศึกษาพบว่า มี 5 กลวิธี ได้แก่ การใช้นามนัย การใช้อุปลักษณ์ การใช้สัญลักษณ์ การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์และการใช้ปฏิพจน์ รวบรวมวรรณกรรมทำยรถที่ใช้กลวิธีการใช้ภาพพจน์ทั้งหมด 40 ข้อความ การใช้ภาพพจน์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้นามนัย เพื่ออธิบายวัตถุ หรือสิ่งที่

เกี่ยวข้องการใช้สัมพจน์เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของ หรือบุคคล การใช้อุปลักษณ์เพื่อให้เข้าใจลักษณะ หรือลักษณะเฉพาะของสิ่งนั้น ๆ การใช้สัญลักษณ์เพื่อแสดงความหมายแบบสัญลักษณ์ การใช้อัติพนธ์เพื่อให้เข้าใจลักษณะที่ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยคำพูดเท่านั้นและการใช้ปฏิพจน์เพื่อเปรียบเทียบสิ่งของ หรือความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของ ทั้งนี้ภาพพจน์จะเป็นส่วนสำคัญในการใช้ภาษาไทยในทุกวันที่ไม่ว่าจะเป็นการพูด หรือเขียน ในการสื่อสารกันเองและในสื่อมวลชนต่าง ๆ

ด้านการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมทำยรถ

จากการศึกษาพบว่า มีพบว่า 1. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านครอบครัว 2. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านการศึกษา 3. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านการเมืองการปกครอง 4. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านความเชื่อและศาสนา 5. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านภาษาถิ่น 6. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านอื่น ๆ

1. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านครอบครัว

วรรณกรรมทำยรถไทยพบจำนวน 28 ข้อความ จีนพบ 7 ข้อความ จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือน ได้แก่ ความสำคัญของครอบครัว ความร่วมมือและความเชื่อมั่นและบทบาทของผู้ใหญ่ ความแตกต่าง ได้แก่ บทบาทเพศในครอบครัว การเชื่อมโยงกับรากฐานและต้นกำเนิดและวัฒนธรรมการแสดงออก จากทั้งหมดนี้ วรรณกรรมทำยรถไทยและจีนต่างก็ใช้ครอบครัวเป็นฉากหลังในการสะท้อนคุณค่าและประเพณีของแต่ละวัฒนธรรม รวมถึงการถ่ายทอดค่านิยมและการสอนให้รู้จักการเชื่อมโยงภายในครอบครัวและสังคมให้มั่นคงและยั่งยืน

2. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านการศึกษา

วรรณกรรมทำยรถไทยพบจำนวน 33 ข้อความ จีนพบ 168 ข้อความ จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือน ได้แก่ การใช้คำพูดเพื่อสอนใจและการใช้ภาษาเล่นคำและอารมณ์ขัน ความแตกต่าง ได้แก่ เนื้อหาของข้อความและการใช้งานและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม สรุปได้ว่า วรรณกรรมทำยรถในทั้งสองประเทศทำหน้าที่เป็นกระจกสะท้อนค่านิยมทางสังคมและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในแต่ละวัฒนธรรม โดยที่แต่ละประเทศใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดปรัชญาชีวิตและคำสอนอย่างมีเอกลักษณ์และมีความหมายลึกซึ้งที่เหมาะสมกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมของตนเอง

3. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านการเมืองการปกครอง

วรรณกรรมทำยรถไทยพบจำนวน 2 ข้อความ จีนพบ 6 ข้อความ จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือน ได้แก่ การใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารและการแสดงค่านิยมและวัฒนธรรม ความแตกต่าง ได้แก่ เนื้อหาและธีมและวัฒนธรรมและบริบททางสังคม จากข้อมูลนี้ ทำให้เราเห็นภาพว่าวรรณกรรมทำยรถในทั้งสองประเทศมีบทบาทสำคัญในการสะท้อนและสื่อสารค่านิยมและความเชื่อในสังคม แต่ละประเทศมีวิธีการและสไตล์ในการนำเสนอที่แตกต่างกันตามบริบททางวัฒนธรรมและสังคมของตน โดยรวมแล้ววรรณกรรมทำยรถในทั้งสองประเทศมีบทบาทสำคัญในการสะท้อนและกระตุ้นการพิจารณาถึงปัญหาและค่านิยมในสังคม อย่างไรก็ตาม แต่ละประเทศมีการใช้งานและเนื้อหาที่แตกต่างกันไปตามบริบททางวัฒนธรรมและสังคมของตน

4. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านความเชื่อและศาสนา

วรรณกรรมทำยรถไทยพบจำนวน 55 ข้อความ จีนพบ 4 ข้อความ จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือน ได้แก่ การเน้นย้ำถึงความเคารพและความภักดีต่อสถาบันและการใช้ภาพสัญลักษณ์เพื่อสะท้อนความเชื่อ ความแตกต่าง ได้แก่ ธีมและเนื้อหา การใช้ภาษาและโทนและการแสดงสถาบันหรือระบบการเมือง โดยรวมแล้ววรรณกรรมทำยรถทั้งในไทยและจีนมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารค่านิยมและความเชื่อในระดับสังคม แม้ว่าเนื้อหาและวิธีการสื่อสารอาจมีความแตกต่างกันไปตามบริบททางวัฒนธรรมและการเมืองของแต่ละประเทศ สามารถเห็นได้ว่าวรรณกรรมทำยรถเป็นเครื่องมือสะท้อนและรักษาค่านิยมในสังคมที่มีความสำคัญในทั้งสองประเทศ แต่ทิศทางและเนื้อหาของการสะท้อนนั้นมีความแตกต่างกันตามบริบททางวัฒนธรรมและการเมืองของแต่ละประเทศ

5. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านภาษาถิ่น

วรรณกรรมทำยรถไทยพบจำนวน 2 ข้อความ จีนพบ 1 ข้อความ จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือน ได้แก่ การสื่อสารและการรักษาภาษาถิ่นและการสะท้อนค่านิยมและปัญหาสังคม ความแตกต่าง ได้แก่ ธีมและโทนของเนื้อหาและการใช้เพื่อสะท้อนความมั่นใจและความเชื่อมั่น ทั้งสองแบบวรรณกรรมทำยรถสะท้อนถึงการใช้ภาษาและวัฒนธรรมในการตอบสนองและปรับตัวต่อสังคมและความไม่เท่าเทียมที่พบเห็นได้ในสังคมของตนเองในแบบที่มีความเฉพาะเจาะจงและลึกซึ้ง จากความแตกต่างนี้ สามารถเห็นว่าวรรณกรรมทำยรถไทยมักจะใช้ในทางที่มีลักษณะวิพากษ์วิจารณ์และสะท้อนความไม่พอใจส่วนตัว

มากกว่า ในขณะที่วรรณกรรมทำยรถจีนใช้เพื่อแสดงถึงการรักษาและการถ่ายทอดความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการเชื่อมโยงภาพสังคมในแง่บวกและการปรับตัว

6. เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนด้านอื่น ๆ

วรรณกรรมทำยรถไทยพบจำนวน 83 ข้อความ จีนพบ 19 ข้อความ จากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยรถไทยและจีนแสดงให้เห็นถึงความเหมือน ได้แก่ การสะท้อนอารมณ์และปรัชญาชีวิต สะท้อนวัฒนธรรมและชีวิตประจำวันและการใช้ภาษาที่เข้าถึงง่ายและมีพลังความแตกต่าง ได้แก่ เนื้อหาและบริบททางสังคมและเศรษฐกิจ วรรณกรรมทำยรถทั้งสองประเทศทำหน้าที่เป็นภาพสะท้อนของความเป็นอยู่ ความคิดและอารมณ์ของผู้คนในสังคมที่ต่างกัน โดยมีเอกลักษณ์และวิธีการแสดงออกที่หลากหลายตามบริบททางวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ วรรณกรรมทำยรถทั้งในไทยและจีนเป็นสื่อที่มีคุณค่าในการสะท้อนถึงวัฒนธรรม อารมณ์ ความรู้สึก ความทรงจำ บุคลิกภาพและความเป็นมนุษย์ที่ลึกซึ้งของคนในแต่ละสังคม ทำให้เราเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างของวัฒนธรรมและความเป็นมาในแต่ละประเทศได้ดีขึ้น

การวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมทำยรถไทยและภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมทำยรถ เสนอว่าการใช้คำพูดและสำนวนเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการเพิ่มความเข้าใจและการรับรู้ของผู้อ่านต่อเนื้อหา ซึ่งมีความหลากหลายและน่าสนใจ มีการใช้ภาพพจน์เพื่อสร้างความลึกซึ้งและเสนอภาพลักษณ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับบรรยากาศและบริบทของเรื่อง ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการศึกษาและการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนภาษาไทยที่ต้องการเข้าใจและใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง การศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาในวรรณกรรมยังสามารถนำมาใช้ในการวางแผนการสื่อสารและการโฆษณาที่มีเนื้อหาภาษาไทยที่มีคุณภาพและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ดี นอกจากนี้ยังสามารถนำความรู้จากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาระบบประเมินผลสื่อสารภาษาไทยเพื่อวัดผลการเรียนรู้และการสื่อสารภาษาไทยของบุคคลในสังคมได้อีกด้วย วรรณกรรมทำยรถยังช่วยเสริมสร้างความคิดและความคิดสร้างสรรค์ของผู้อ่านเป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาและเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชุมชนได้ดี รูปแบบการใช้ภาษาในวรรณกรรมทำยรถมีความหลากหลายและสามารถนำไปปรับใช้ในการเขียนเรื่องราวต่าง ๆ

โดยเน้นการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมในด้านต่างๆ เช่น ครอบครัว การศึกษา การเมือง ความเชื่อ ภาษาถิ่นและอื่นๆ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างของวัฒนธรรมและการใช้ภาษาในสังคมทั้งสองประเทศ โดยที่วรรณกรรมทำยรถในแต่ละประเทศถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสะท้อนค่านิยมและประเพณีที่สำคัญของแต่ละวัฒนธรรม รวมถึงใช้เป็นช่องทางในการสื่อสารและถ่ายทอดความคิดและอารมณ์ของผู้ใช้ภาษา การศึกษานี้ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการใช้ภาษาและเป็นการพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาไทยและช่วยให้เราเห็นความสำคัญของ

การศึกษาวรรณกรรมท้ายรถในการสร้างความเข้าใจทางวัฒนธรรมและสังคมอย่างลึกซึ้งและหลากหลาย

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิทยานิพนธ์ เรื่อง กลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมท้ายรถไทยและภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมท้ายรถ พบว่า มีข้อสังเกตที่น่าสนใจ ดังนี้

1. กลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมท้ายรถของประเทศไทย

การวิจัยเรื่องกลวิธีการใช้ภาษาในวรรณกรรมท้ายรถไทยและภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมท้ายรถ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาในการเขียนวรรณกรรมท้ายรถของประเทศไทยในการใช้คำ การใช้สำนวนและการใช้ภาพพจน์ มีจำนวนทั้งหมด 203 ข้อความ ผู้วิจัยพบว่าใน 3 ประเด็นนี้ การใช้คำปรากฏมากที่สุด มีทั้งหมด 150 ข้อความ ได้แก่ คำที่มีความหมายโดยตรง 41 ข้อความ คำที่มีความหมายโดยนัย 31 ข้อความ คำที่ไม่สุภาพ 21 ข้อความ คำที่เป็นชื่อสถานที่ 20 ข้อความ คำที่เป็นชื่อบุคคล 19 ข้อความ คำมีศักดิ์ 5 ข้อความ คำนามธรรม 5 ข้อความ คำสแลงหรือคำคนอง 3 ข้อความ คำภาษาถิ่น 3 ข้อความ คำภาษาต่างประเทศ 2 ข้อความ ในบรรดาคำเหล่านั้น คำที่มีความหมายโดยตรงมักปรากฏบ่อยที่สุด

การใช้คำที่มีความหมายตรงไปตรงมาในวรรณกรรมท้ายรถในประเทศไทย สามารถอธิบายได้จากด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ความถนัดในการเรียงคำ การสร้างบรรยากาศและความสนุกสนาน การสะท้อนค่านิยมและวัฒนธรรม เสริมสร้างความจำง่ายและเป็นที่ยึดจำและการสะท้อนถึงสภาพสังคมและเศรษฐกิจ

1.1 การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ผู้ขับขีและผู้คนที่เห็นข้อความบนท้ายรถมักมีเวลาจำกัดในการอ่านและเข้าใจข้อความที่ปรากฏอยู่ท้ายรถ ดังนั้นการใช้คำที่ตรงไปตรงมาจึงเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างรวดเร็วและชัดเจน โดยไม่ต้องใช้เวลาในการตีความหมายหรือคิดหาความหมายซับซ้อนและการใช้คำที่ตรงไปตรงมาจึงช่วยให้ข้อความชัดเจนและเข้าใจง่าย

1.2. ความถนัดในการเรียงคำ ภาษาไทยมีความยืดหยุ่นในการเรียงคำและสร้างประโยคที่น่าสนใจ การใช้คำที่มีความหมายโดยตรงช่วยให้ผู้เขียนหรือผู้พูดสร้างความหมายที่เข้าใจได้ง่ายและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

1.3. การสร้างบรรยากาศและความสนุกสนาน คำที่ตรงไปตรงมามักให้ความรู้สึกที่เป็นกันเองและเข้าถึงได้ง่าย มักใช้ในลักษณะที่สนุกสนานและอารมณ์ดี ช่วยสร้างบรรยากาศที่แตกต่างจากความเครียดหรือความจำเจในการเดินทางประจำวัน นี่เป็นการใช้ภาษาที่ไม่เพียงแต่สื่อสาร

ข้อความเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มความรู้สึกดีและความสนุกสนานระหว่างการเดินทาง ส่งผลให้ผู้อ่านรู้สึกผ่อนคลายสร้างสีสัน ความบันเทิงและเพลิดเพลิน

1.4. การสะท้อนค่านิยมและวัฒนธรรม วรรณกรรมทำยมมักแสดงออกถึงค่านิยมและวัฒนธรรมไทย ตัวอย่างเช่น การใช้คำพูดที่เกี่ยวข้องกับคำสอนทางศาสนา ปรัชญาชีวิต หรือคติเตือนใจ บางครั้งก็เป็นคำสอนหรือคติเตือนใจที่มีพื้นฐานมาจากศาสนาหรือปรัชญาท้องถิ่น เช่น คำสอนทางพุทธศาสนา หรือคำคมที่สอนใจ ซึ่งมักจะเป็นคำที่ชัดเจนและง่ายต่อการจดจำ ซึ่งแม้จะเรียบง่ายแต่ก็มีความหมายลึกซึ้งและทำให้ผู้อ่านได้คิดต่อ

1.5. เสริมสร้างความง่ายและเป็นที่ยึดจำ การใช้ภาษาที่ตรงไปตรงมาทำให้ข้อความจดจำได้ง่ายและมีความโดดเด่น ซึ่งเป็นการสร้างเอกลักษณ์ให้กับเจ้าของรถหรือผู้ใช้ภาษานั้นๆ ทำให้ผู้คนสามารถเล่าเรื่องราวหรือข้อความนั้นต่อไปได้ ช่วยให้ข้อความนั้นง่ายและสร้างความแตกต่าง ช่วยให้ท้ายรถแต่ละคันมีเอกลักษณ์และจดจำได้ง่าย สร้างความรู้สึกและความสัมพันธ์กับผู้อ่านหรือผู้พบเห็นได้ดี

1.6. การสะท้อนถึงสภาพสังคมและเศรษฐกิจ ในบางครั้ง คำที่ใช้ในวรรณกรรมทำยมยังสะท้อนถึงสภาพสังคมหรือสถานการณ์เศรษฐกิจที่กำลังเกิดขึ้น สะท้อนถึงความเป็นอยู่ ความคิด และความเชื่อที่ร่วมสมัยในหมู่คนในสังคม ซึ่งช่วยให้ผู้คนรู้สึกถึงการเชื่อมโยงกับสถานการณ์รอบตัว

วรรณกรรมทำยมในไทยจึงไม่เพียงแต่เป็นการสื่อสารข้อความเท่านั้น แต่ยังเป็นการสะท้อนวิถีการใช้ชีวิตและการมองโลกของคนไทย ที่ขึ้นชอบในความเรียบง่ายและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ นี่เป็นการใช้ภาษาที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมการใช้ภาษาอย่างหนึ่งที่มีความเฉพาะตัวของไทย ทำใหวรรณกรรมทำยมเป็นเอกลักษณ์ที่น่าสนใจและมีเสน่ห์อย่างหนึ่งในแง่ของการใช้ภาษาที่สื่อสารกับคนทั่วไปได้โดยตรง แต่ยังเป็นการแสดงออกถึงวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายและความเป็นไทยที่แฝงอยู่ในการใช้ภาษาที่สามารถสร้างความเข้าใจ

2. การเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมทำยม

การวิจัยนี้จะใช้ข้อมูลจากการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมไทยและจีนจากวรรณกรรมทำยม โดยข้อความจากประเทศไทยจำนวน 203 ข้อความและประเทศจีนจำนวน 205 ข้อความ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยมของประเทศไทยและประเทศจีน จากผลวิเคราะห์ทั้งหมด 6 ประเด็น เปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรมทำยมไทยและจีน 1. ด้านครอบครัว 2. ด้านการศึกษา 3. ด้านการเมืองการปกครอง 4. ด้านความเชื่อและศาสนา 5. ด้านภาษาถิ่น 6. ด้านอื่น ๆ ในบรรดาเหล่านั้น การเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมไทยจากวรรณกรรมทำยมด้านอื่น ๆ พบจำนวน 83 ข้อความและการเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมจีนจากวรรณกรรมทำยมด้านการศึกษา พบจำนวน 168 ข้อความ ปรากฏมากที่สุด การเปรียบเทียบภาพสะท้อนสังคมผ่านวรรณกรรมทำยมในประเทศไทยและจีน สะท้อนถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมและค่านิยมที่สำคัญ

ในแต่ละประเทศอย่างชัดเจน ความนิยมในการใช้ข้อความทำยรถเป็นวิธีสื่อสารทางสังคมหรือแสดงค่านิยมนั้นแตกต่างกันไปตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศที่มีความแตกต่างกัน ในจำนวนข้อความสามารถอธิบายได้จากหลายด้านที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม การสื่อสารและสภาพแวดล้อมทางสังคม ดังนี้

การศึกษาวรรณกรรมทำยรถจีน ข้อความที่สะท้อนถึงการศึกษาในวรรณกรรมทำยรถจีนที่มากกว่าอาจเป็นผลมาจากความสำคัญที่สังคมจีนให้ความสำคัญกับการศึกษาซึ่งเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรม การศึกษาในวรรณกรรมทำยรถจีนจำนวนข้อความที่สะท้อนถึงการศึกษาในวรรณกรรมทำยรถจีนที่มากกว่าอาจเป็นผลมาจากความสำคัญที่สังคมจีนให้ความสำคัญกับการศึกษาซึ่งเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมของประเทศจีน สะท้อนถึงความสำคัญของการมีสติและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและการใช้ถนนร่วมกันในสังคมที่มีประชากรหนาแน่น นอกจากนี้ ยังมีการใช้คำพูดเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือเน้นย้ำถึงพฤติกรรมบางอย่างที่ควรหลีกเลี่ยงขณะขับขี่หรือทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อความร่วมมือและความเข้าใจในสังคมอย่างกว้างขวางในจีนวัตถุประสงค์ของการศึกษาและการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยคือเพื่อหลีกเลี่ยงและลดการเกิดอุบัติเหตุต่างๆ เมื่อเพิ่มความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัย จะได้เรียนรู้ความรู้ด้านความปลอดภัยและทักษะด้านความปลอดภัยอย่างมีสติ ยังมีความรู้ด้านความปลอดภัยมากเท่าใด ระดับความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยก็จะยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น โดยสรุป ความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยเป็นแนวคิดแบบข้ามสาขาหลายระดับและความสำคัญของแนวคิดนี้อยู่ที่ผลกระทบที่ครอบคลุมต่อความมั่นคงส่วนบุคคล สังคมและแม้แต่ว่าระดับชาติ ดังนั้นการเสริมสร้างการศึกษาและการเผยแพร่ความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยจึงมีบทบาทสำคัญในคุณภาพชีวิตของทุกคน ความปรองดองและเสถียรภาพทางสังคมและความมั่นคงของประเทศในระยะยาวถือเป็นวิถีทางหลักในการพัฒนาตนเองและการเพิ่มโอกาสในชีวิต การเน้นย้ำถึงการศึกษาในวรรณกรรมทำยรถสะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจที่จะเผยแพร่และส่งเสริมคุณค่านี้ให้แพร่หลายในสังคมถือเป็นวิถีทางหลักในการพัฒนาตนเองและการเพิ่มโอกาสในชีวิต การเน้นย้ำถึงการศึกษาในวรรณกรรมทำยรถสะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจที่จะเผยแพร่และส่งเสริมคุณค่านี้ให้แพร่หลายในสังคม

ความหลากหลายของวรรณกรรมทำยรถไทย ในขณะที่ประเทศไทยมีวรรณกรรมทำยรถที่หลากหลายเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก ความทรงจำ บุคลิกภาพและความเป็นมนุษย์ สะท้อนให้เห็นถึงความเนิ่นช้าของสังคมไทยที่มีต่อความหลากหลายทางอารมณ์และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในประเทศไทย วรรณกรรมทำยรถมักถูกใช้เพื่อสะท้อนถึงปรัชญาชีวิต คำสอนศาสนาและคติชีวิตที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนถึงวิธีการสื่อสารที่อ่อนโยนและเน้นการส่งต่อคำสอนและประเพณี ด้านนี้จึงได้รับความนิยมสูงในหมู่คนไทย เนื่องจากเป็นการสื่อสารที่เข้าถึงง่ายและเป็นที่ยอมรับ วรรณกรรมทำยรถแสดงออกถึงการยอมรับและการประเมินค่าต่อความหลากหลายทางอารมณ์และบุคลิกภาพในสังคมไทยที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการแสดงออกทางอารมณ์

ความรู้สึกเหล่านี้ถูกถ่ายทอดผ่านวรรณกรรมทำยรถเพื่อสะท้อนถึงการเชื่อมต่อและการเข้าใจกันระหว่างคนในสังคม

วรรณกรรมทำยรถในไทยและจีนมีความแตกต่างที่ชัดเจนในเรื่องของเนื้อหาและหัวข้อที่ถูกนำเสนอ ซึ่งสะท้อนถึงความต่างในค่านิยมและความต้องการของสังคมในแต่ละประเทศ ความแตกต่างเหล่านี้ช่วยให้เราเข้าใจว่าทำไมวรรณกรรมทำยรถในแต่ละประเทศจึงมีลักษณะและเนื้อหาที่ต่างกัน แต่ยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับวิธีที่แต่ละประเทศสื่อสารค่านิยมและความเชื่อของตนผ่านสื่อที่เรียบง่ายแต่ทรงพลังอย่างวรรณกรรมทำยรถได้ด้วย และยังช่วยให้เราเห็นว่าวรรณกรรมทำยรถเป็นเครื่องมือที่มีพลังในการสะท้อนและกระตุ้นการพูดคุยเกี่ยวกับค่านิยมและความเชื่อที่สำคัญในสังคมอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้ภาษาในสื่อแบบอื่นๆ ที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคม รวมถึงการสำรวจผลกระทบของโลกาภิวัตน์ต่อวรรณกรรมทำยรถในบริบทระดับโลก
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการใช้ภาษาและภาพสะท้อนสังคมผ่านวรรณกรรมทำยรถไปยังประเทศอื่น ๆ ในเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี หรืออินเดีย เพื่อทำความเข้าใจถึงความคล้ายคลึงและความแตกต่างในบริบทวัฒนธรรมเอเชียที่กว้างขึ้น
3. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคและการรับรู้ของผู้ขับขี่ต่อวรรณกรรมทำยรถ เพื่อทำความเข้าใจว่าข้อความเหล่านี้มีผลต่อการตัดสินใจและความคิดเห็นของพวกเขาอย่างไร
4. ควรศึกษาเปรียบเทียบวรรณกรรมทำยรถที่มีอารมณ์ขันในประเทศอื่น ๆ เพื่อให้ทราบว่าในประเทศอื่น ๆ ความเหมือนและแตกต่างกันจากอารมณ์ขันเป็นอย่างไร

บรรณานุกรม

กาญจนา เจริญเกียรติบวร. (2548). การวิเคราะห์วาทกรรมเรื่องตลกภาษาไทยวิทยานิพนธ์ อ.ด.

(ภาษาศาสตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กาญจนา ตันโพธิ์. (2563) การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษา และกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาในเฟซบุ๊ก

แฟนเพจยอดนิยมของไทย. วารสาร.มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มนุษยศาสตร์และสังคม

ศาสตร์.ปีที่ 39 ฉบับที่ 1 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2563.

กำชัย ทองหล่อ. (2543). *หลักภาษาไทย* พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดรวม

สาส์น.

กิตติชัย พินโน อมรชัย คหกิจโกศล อรุณี อุตตนาถวงษ์ และอาภาโสม ฉายแสงจันทร์. (2554). *ภาษากับการ*

สื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม: ภาควิชาภาษา ตะวันออก คณะโบราณคดี

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชนิษฐา จิตชินะกุล. (2545). *คติชนวิทยา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์. คณะมนุษยศาสตร์ และ

สังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.

จงชัย เจนหัตถการกิจ. (2551). *หลักภาษาไทย* พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : บริษัทธนาเพรส จำกัด.

จรรย์ญา ดีบุญมี ณ ชุมแพและคณะ.(2542). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

จันทร์ภา ภูเงิน. (2549). การศึกษาวรรณกรรมสำหรับเด็กของปรีดาปัญญาจันทร์. สารนิพนธ์ กศ.ม.

(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ วีรวัฒน์ อินทรพร. (2556). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. นครปฐม:โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เจตนา นาควัชร. (2514). *วรรณคดีวิจารณ์และการศึกษาวรรณคดี* วรรณไวทยากร กรุงเทพฯ :

โครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

ฉัตรชัย ใจแสน. (2555). *ปัญหาการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น*. บทความ(ออนไลน์). แหล่งที่มา :[http://sd-](http://sd-group2.blogspot.com/2012/12/53241776_11.html)

[group2.blogspot.com/2012/12/53241776_11.html](http://sd-group2.blogspot.com/2012/12/53241776_11.html). 15. ธันวาคม.2563.

ชรินทร์ อินทะสุวรรณ .(2554). *ศึกษาภาพสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรมของชาวไทยภาคใต้ที่ปรากฏ*

ในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของ ประจวบ วงศ์วิชา,วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาไทยคดีศึกษา,มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ข้อฟ้า เกตุเรืองโรจน์. (2553). *กระบวนการและกลวิธีการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดพุทธธรรมในหนังสือ*

ชัยรัตน์ วงศ์เกียรติ์ขจร. (2556). *คัมภีร์คำคม*. กรุงเทพฯ : เอเชียเพรส 1989.

ชำนาญ รอดเหตุภัย. (2522). *สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน* กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.

- ตรีศิลป์ บุญขจร. (2547). *นวนิยายกับสังคมไทย พ.ศ. 2475 – 2500*. กรุงเทพฯ:บางกอกการพิมพ์.
- ทวีศักดิ์ ปิ่นทอง. (2523). *วรรณกรรมเกย์ตลก*. กรุงเทพฯ:โอเดียนสโตร์นวรรณ พันธ์เมธธาและคณะ 2530. “คำขวัญในภาษาไทย” ภาษา 4 1 (เมษายน) ,หน้า 12-27.
- ธรรมะของท่าน ว.วชิรเมธ. *ปริญญานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวาทยวิทยา, ภาควิชาวาทยวิทยา และสื่อสารการแสดง, คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- ธันวพร นาคอิม. (2549). “วรรณกรรมท้ายรถ”สื่อภาษาที่ไม่ควรมองข้าม ในวารวาลัย รวมบทความวิชาการเนื่องในวาระเกษียณอายุราชการ. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลยา ช่างขวัญยืน 30 กันยายน 2549. หน้า 102-116. นครปฐม: ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์.
- นริศรา เกตวัลท์. (2550). ภาพสังคมไทยจากคำขวัญท้ายรถ ในวารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์. ปีที่ 2 ฉบับที่ 3)มกราคม-มิถุนายน 2550, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ,หน้า 66-72.
- บุญยืน จุลทอง. (2542). *ความรู้พื้นฐานทางวรรณกรรม*.สงขลา.โปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์
- ประทีป วาทิกทินกร. (2539). *ลักษณะและการใช้ภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ.มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ.(2535). *สำนวนไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ : สีสื่อสารการพิมพ์.
- ปริญญ ชองสร. (2558). *บทบาทการสื่อสารคำคมคิดโตะและบ่นผ่านสื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก*. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สื่อสารมวลชน.
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พิมพ์ครั้งที่ 1 , ปีที่พิมพ์ กรุงเทพฯ, พ.ศ. 2556, พิมพ์ที่ : บริษัท ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ จำกัด (มหาชน).
- พิมพ์ใจ สิริสุรงค์ดีและคณะ.(2554) *หนังสือเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริม การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ. (2552). *หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.4* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ.อักษรเจริญทัศน์. มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- มุกิตา แซ่ซ่ง. (2552). *การใช้ภาษาในวรรณกรรมการเมืองของวินทร์ เลียววาริณ*.บทความ (ออนไลน์) แหล่งที่มา : <https://sites.google.com/site/reportofstudysubjects/home> 15. ธันวาคม.2563.
- วรรณรณ คงมานุสรณ์. (2545). *รู้ถ้วนสำนวนไทย*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วัลยาช่างขวัญยืน. (2533). *ภาษาเพื่อการสื่อสาร*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิทยากร เชียงกุล. (2542). *แต่โลกและชีวิต*. กรุงเทพฯ : มิ่งมิตร.
- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2519). *ภาษาและภาษาศาสตร์*. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศิริกุล ตันกุล. (2528). *การศึกษาวรรณกรรมคนรณ*. ปริญญาโท กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.

ศิวกันท์ ปทุมสูติ. (2548). *การเขียนสร้างสรรค์ไม่ยากอะไรเลย*. กรุงเทพมหานคร. นวสาส์นการพิมพ์.

สมพร มั่นตสตรู แพ่งพิพัฒน์. (2540). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สร้อย สนิธประมา. (2561). *พจนานุกรมศัพท์เทคโนโลยีดิจิทัลกับการก่อร่างตัวตนของคนทำป้าย*.

(วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะสังคมวิทยาและ

มานุษยวิทยา, สาขาวิชา มานุษยวิทยา.

สุวรรณี คำมั่น. (2551). *สภาพปัจจุบันปัญหา และแนวโน้มบริบทการเปลี่ยนแปลงสังคมโลก และ*

สังคมไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ด้านสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

หนึ่งฤทัย ขวณะลิขิต. (2556). *กลวิธีทางภาษาที่สร้างอารมณ์ขันในข้อความต๋ายรณ*. วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ

โรฒ.

อรวิ บุญนาค. (2562). *กลวิธีทางภาษาในการประกอบสร้างภาพลักษณ์องค์กรธุรกิจในภาวะวิกฤตผ่านเฟ*

ชบุ๊กองค์กร. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัย

ศิลปากร.

อัครา บุญทิพย์. (2535). *การเขียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะ

มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.

เอกกมล จิระกุลชา และอดิพล เอื้อจรัสพันธุ์. (2563). *สติเกอร์ต๋ายรณ: วรณกรรมของกลุ่มคนรณและ*

กลุ่มเด็กแว้นกับการต่อสู้ทางสังคม. ในวารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม ปีที่ 8 ฉบับที่

1 (2020): มกราคม-มิถุนายน 2563, 22-33.

Guo heyi. (2555). *che tie:qu duo duo de hou chuang wen hua*. .ใน *jiao tong jian she yu*

guan li (บรรณาธิการ), (หน้า 90-91) 2555(000)011 *jiao tong jian she yu guan li* กอง

บรรณาธิการ.

ต้นฉบับไม่ปรากฏหน้านี้